STORY INTERNATIONAL

ROTTERDAM
BIBLIOTHEEKTHEATER
20-24 JANUARI 1993

ENSCHEDE
THEATER A/D MARKT CONCORDIA
24-25 JANUARI 1993

Vertaalproject Marten Toonder

INLICHTINGEN:
STICHTING STORY INTERNATIONAL
010 - 413 43 30 / 217 17 00

Inhoudsopgave

Marten Toonder (Nederlands)	5831-5851
Adam Bžoch (Slowaaks)	5831-5851
Feride Çiçekoğlu (Turks)	5831-5836
Sabrina Corbellini (Italiaans)	5831-5840
Duoduo (Chinees)	5831-5832
Mohieddeen Ellabbad & Nuha Al-Radi (Arabisch)	5831-5836
Vernie February (Zuid-Afrikaans)	5831-5833
Péter Kántor (Hongaars)	5831-5836
Nasim Khaksar (Farsi)	5831-5851
Kasiya Makaka (Chi-chsoe)	5831-5835
Gcina Mhlophe (Kossa)	5831-5834
Paul Middellijn (Srenang tongo)	5831-5851
Marin Sorescu (Roemeens)	5831-5836
Jean Pierre Vallotton (Frans)	5831-5832 en 5834
Eduard Uspenski & Natasha Gerasimova & Alexandre Shaknazarov (Russisch)	5831-5833
Martin & Eiso Toonder (Engels)	5831-5851
Jacqueline Crevoisier (Duits - ander verhaal)	

5831	1
5832	11
5833	20
5834	28
5835	35
5836	41
5837	47
5838	50
5839	53
5840	56
5841	59
5842	62
5843	65
5844	68
5845	71
5846	74
5847	77
5848	80
5849	83
5850	86
5851	89
Russische vertaling 5831 - 5833	92
Jacqueline Crevoisier	98
Bijlage I: Feride Çiçekoğlu	106
Bijlage II: Mohieddeen Ellabbad	108
Annex 1: wijzigingsbladen bij de tweede druk	na 113

Dit vooraf

Marten Toonder in zestien talen, in drie dagen tijd (20 – 23 januari). Het resultaat ligt voor u en er kan meer worden verwacht – in boekuitgaven, tijdschriftpublikaties en op de televisie in Rusland, Egypte of elders.

Het is waar en niet waar. Een feit is dat negentien deelnemers aan *Als u bedoelt wat ik begrijp / Story International III* zich drie dagen lang intensief hebben beziggehouden met de vertaling vaan een door Marten Toonder gekozen fragment uit *Heer Bommel en de Trullenhoedster* in hun eigen talen. Zij hebben dat gedaan onder leiding en met medewerking van Aart van Zoest en Annemarie Korevaar. Met hun beider hulp en met adviezen van Eiso Toonder zijn zij tot het gemeenschappelijk resultaat gekomen dat op 23 januari met succes aan de festivalbezoekers kon worden gepresenteerd.

Drie dagen stond er voor het vertaalproject. Daaraan moet echter worden toegevoegd dat de meeste deelnemers de fragmenten al eerder toegestuurd hadden gekregen, met een basisvertaling in het Engels. Zij wisten van tevoren wat er in Rotterdam van hen verwacht zou worden en hadden al kennis kunnen maken met een stukje onvervreemdbaar Nederlands cultuurbezit. Tevens was tot hen doorgedrongen dat de teksten eigenlijk als onvertaalbaar golden, maar dat er niettemin al goede vertalingen bestonden. Zoals die van Jacqueline Crevoisier in het Duits.

De keuze van Marten Toonder voor het vertaalproject bleek een gelukkige. Iets daarvan was al in een vroeger stadium gebleken. De Hongaarse dichter Péter Kántor had zich er al over beklaagd dat hij alleen maar fragmenten had gekregen. Hij wilde het hele verhaal kennen. De Russische Natasha Gerasimova kwam met een kant en klare vertaling en vol goede voornemens naar Nederland, de Egyptenaar Mohieddeen Ellabbad liet al bij aankomst een vertaling in het Arabisch zien en had nu, vooral wat de illustraties betreft, problemen. Die zouden in een eventuele Arabische uitgave in tegenovergestelde/spiegelbeeldige volgorde en richting moeten worden gepubliceerd. Intussen zorgde Duoduo voor een Chinese bewerking van het gedicht 'De verten lonken', uit de bundel *Hanezang* van Querulijn Xaverius Markies de Canteclaer van Barneveldt.

Visuele vertalingen van de dagbladstrips, gemaakt door studenten van de academies in Den Haag en Rotterdam, werden tijdens het festival geëxposeerd in het Bibliotheektheater in Rotterdam, een initiatief van hun docent John Verberk. Waarom deze details en kleine bijzonderheden, terwijl het in de meeste gevallen nog slechts om voorlopige vertalingen gaat, een fase in een werkproces? Eigenlijk alleen maar om te zeggen hoe gelukkig en geslaagd de onderlinge samenwerking in een dergelijk project kan zijn en tot welke resultaten dit kan leiden. De deelnemers werd gevraagd naar de benamingen van Heer Bommel en Tom Poes in hun talen. Die waren zeer verschillend en in sommige gevallen weer ongeveer gelijk aan de Nederlandse. Vast stond echter dat beide personages en ook de andere figuren zich vast in de hoofden en harten van schrijvers in zestien talen hadden gegrift en dat die er niet gauw door zouden worden losgelaten. Bommel en Tom Poes zetten hun weg door de wereld voort. Deze publikatie is daarvan een momentopname.

Rotterdam, januari 1993

Vertaalproject Story International 1993

Heer Bommel en de Trullenhoedster

Afleveringen 5831 – 5851

keuze: Marten en Eiso Toonder

Nog niet lang geleden woonde er in het diepst van het Donkere Bomen Bos een arme weduwe, die een klein dochtertje had, dat Ivy heette. De bouwvallige hut die hun onderdak bood, lekte aan alle kanten, zodat de wind en de regen er vrij spel hadden. Ook nestelde er heel wat ongedierte, zoals ratten, torren en padden, maar dat vond het vrouwtje niet zo erg.

'Het bespaart me in de voeding', placht zij te zeggen, wanneer ze er een voedzaam soepje van trok. 'Dat kind eet me de oren van het hoofd.'

Ja, het was roerend om te zien hoe zij in haar kommervolle omstandigheden alles deed om het meisje een onbezorgde jeugd te geven. Ze knutselde speelgoed van knekels en botten, ze naaide jurkjes van netelblad, ze gaf lessen in kruidenlezen en wichelen, en met volle maan was er altijd wel een eenvoudig feestje, waarvan het kind met volle teugen kon genieten.

Geen wonder, dat een vermogend vrijgezel, die daar op een keer passeerde, de pas inhield en met een glimlach naar het huisje keek. De weduwe veegde ijverig en proper de afval tot een hoop, waarop het kind van een visgraat zat te snoepen. De luie zomerwind voerde de geuren van rottend gebladerte en vergane zwammen met zich mee en het geheel ademde een sfeer zoals men die slechts zelden treft.

'Juist,' prevelde de voorbijganger, 'net wat ik zoek!'

Adam Bžoch **Slowaaks**

Pán Bommel a dáma s truľkom

Kde bolo, tam bolo, bol raz hlboký, Temný les, kde žila chudobná vdova, ktorá mala dcérku menom Ivka. Rozpadávajúca sa chatrč - ich strecha nad hlavou - bola zo všetkých strán deravá, takže vietor a dážď sa tadiaľ len tak preháňali. A zahniezdilo sa tam aj množstvo hávede, napríklad chrobáky, potkany a žaby; ale to starene až tak neprekážalo.

'Aspoň takto ušetrím na strave,' hovorila, keď z hávede vyvárala výživnú polievku. 'Veď dieťa by mi zjedlo aj nos medzi očami.'

Áno, bolo dojemné prizerať sa, ako v biednych pomeroch robila všetko pre to, aby malo dievča bezstarostnú mladosť. Z kostí a koštialov skladala preň hračky, zo žihľavy šila šaty, učila ju zbierať byliny a veštiť, a keď bol spln, usporiadala vždy malú, jednoduchú oslavu, z ktorej malo dieťa radosť.

Nečudo, že sa tam jedného dňa pristavil istý zámožný starý mládenec, ktorý išiel okolo a s úsmevom sa zahľadel na chalúpku. Vdova usilovne a čistotne zametala odpadky na kopu, kde maškrtilo dieťa zvyšky mäsa z rybej kosti. Hnilobný letný vietor privial zápach hnijúceho lístia a práchnivejúcich húb, a to všetko dýchalo atmosférou, s akou sa stretneme len zriedkakedy.

'Áno,' zamrmlal si okoloidúci, 'presne toto hľadám!'

Feride Çiçekoğlu — Turks

Osmageçıdı bekçısı

Bir zamanlar, Kocaman Kara Orman'ın derinliklerinde yoksul bir dul kadın yaşıyordu, kızıyla birlikte. Kırık dökük kulübelerinin her köşesi delik deşikti, evin içinde yel üfürüp su götürüyordu. Fareler, kertenkeleler, kurbağalar ve her tür haşarat ortalıkta cirit atıyordu ama kadıncağız aldır- mıyordu. Bunlardan lezzetli bir çorba pişirirken, 'bir sürü alışverişten kurtarıyor beni,' derdi. 'Bu çocuğu evden besliyorum.'

İşte böyle, o berbat şartlarda kıza dertsiz bir çocukluk yaşatabilmek için gösterdiği çaba içler acısıydı. Kılçıklarla kemiklerden oyuncaklar, ısırgan otlarından giysiler yapar, dolunayda çocuğun doyasıya eğleneceği partiler verirdi.

Bu yüzden, oralara yolu düşen varlıklı bir bekarın duraklayıp gülümseyerek kulübeye bakışında şaşılacak bir şey yoktu. Dul kadın hamaratça çöpleri süpürürken, çöp yığınının üzerine tünemiş olan çocuk bir balık kılçığını kemirmekteydi. Çürümüş yosunlarla yaprakların kokusu rüzgarla ağır ağır savruluyor ve bütün bunlar dünyamızda az bulunur bir atmosfer yaratıyordu.

'Mükemmel,' dedi yolcu, 'aradığım tam buydu.'

Sabrina Corbellini — Italiaans

Il signor Bomboli e la ragazza dai pallottini

Non molto tempo fa viveva, nel profondo piú profondo del Bosco degli Alberi Neri, una povera vedova con una figlioletta di nome Edera. La capanna cadente che le ospitava era cosí malandata da essere in balia di vento e pioggia. Vi risiedevano anche alcuni animaletti, come topi, scarafaggi e rospi, ma ciò non dava alcun fastidio alla signora.

'Cosí risparmio nel cibo', le piaceva dire quando ne faceva un brodino appetitoso. 'Quella bambina mangerebbe anche i sassi.'

Era proprio toccante vedere come lei, nelle sue condizioni bisognose, facesse di tutto per garantirle un'infanzia spensierata. Arrangiava giocattoli di tibie e di ossa, le cuciva abitini di ortica, le dava lezioni nell'arte delle erbe e dell'aruspicina, e nelle notti di luna piena c'era sempre una festicciola per farla divertire.

Non c'é da meravigliarsi se una volta un abbiente scapolo che passava di lá per caso si fermó e guardó con un sorriso verso la casetta. La vedova ramazzava con cura e precisione i rifiuti fino a formarne un mucchio, in cima al quale la bimba sbocconcellava una lisca di pesce. Un venticello estivo portava pigramente l'odore di foglie marce e di piante in decomposizione creando un'atmosfera che raramente s'incontra.

'Ecco!' borbottó il passante, 'proprio quello che cercavo!'

波默先生和收人
作者 马丁·同德
译者 多多

从前，在深深的荷兰里森林里住着一个贫穷的寡妇和她的小女儿。她们住的破茅屋到处漏水，风雨自由出入。一些害虫，像老鼠、甲虫和癞蛤蟆，都在这里做窝，但那小女人并不在意。

"它们带来了很多食物，"当她用这些虫子做出富有营养的汤时，她总爱这么说。"那个孩子吃掉了我的家和我的一切。"

这可真是让人伤心的一幕，在她悲惨的境遇中，她都为小姑娘的幼年做了她所能做的最好的一切。她制做有关节和骨骼的玩具，用草麻叶子作木偶的衣服，教给小女儿植物和探矿的知识，并且在满月的时辰开一个小舞会，孩子总会十分满意。

难怪一个富有的单身汉，有一回经过这里时也停了下来，带着甜蜜的微笑打量这个茅屋。寡妇正忙着用扫把清理垃圾，垃圾堆上坐着孩子，正啃着鱼骨头。真菌和败叶腐烂的气味，飘散在懒散的风中，所有这一切凑到一起，让一种罕见的气息呈现在我们的现实世界中。

"太好了，"路人喃喃自语，"这正是我要寻找的。"

مارتن تونندر

السيد «رزين» و راعية الكلبنزير !

[مقطع] . ترجمة : محيي الدين اللباد (*)

Arabisch

5831

يحكى أنه ، في زمن من الأزمان ، وفي قلب «وادي العتمة» ، عاشت أرملة فقيرة مع طفلتها الصغيرة . كان بيتهما كوخ متهالك ، حوائطه مهدمة تسمح بدخول الرياح والأمطار في الليل والنهار . وبداخله ، عشّشت الفيران والخنافس والضفادع ، لكنها لم تكن مصدر إزعاج للمرأة ، إذ اعتادت أن تعدّ منها حساءً دسماً ، وكانت تقول عنها : [إنها توفّر على شراء المأكل للطفلة ، التي توشك أن تأكلني وتأكل البيت ذاته !] .

Mohaddieen Ellabbad

كانت أوضاعهما البائسة مثيرة للشفقة ، وكان مما يقطّع القلب أن تراها تبذل قصارى جهدها لرعاية صغيرتها ، ولتوفير الفرصة لها لتلبية طفولتها . صنعت المرأة لها من العظام عرائس ودمى ، وخاطت لها الملابس من أوراق نبات «أبي القرّيص» . وعلمتها الشعوذة والخصائص السحرية للأعشاب . وعند اكتمال القمر بدرًا ، كانت تقيم الحفلات للترفيه عنها .

d'après : M. Toonder

(*) بمساعدة مشكورة من : رضى الراضي

وفي ذات مرة ، مرّ أعزب ثري بالمكان ، وتوقف متأملا الكوخ وعلى وجهه ابتسامة رقيقة . كانت الأرملة منهمكة تكنس الغمامة وتجمعها في كوم ، جلست الطفلة على قمته تقرض عظام سمكة . كانت روائح الفطر المتخلل ، وأوراق الأشجار المتعفنة تسري مع النسائم الكسول . وكان هذا الخليط مناخاً قلّما نجده في عالمنا الحالي .

فمغمغم العابر قائلاً : [رائع ! . هذا - بالضبط - ما كنت أبحث عنه !] .

Vernie February **Zuidafrikaans**

Nie so lank gelede, het daar in die binneste hart van die 'Donker BomeBos' 'n behoeftige weduvrouwtjie gewoon met haar dogtertjie Ivy. Die bouvallige hut wat die tweetjies skuiling verskaf het, het oral gelek, sodat die wind en die reën oral kon binnedring. Baie ongedierties, rotte, torre en paddas het hier hulle nessie gemaak. Maar die weduvrouwtjie het haar nie daaraan gesteur nie. 'Hoef ek nie so baie geld vir kos uit te gee nie,' het sy altyd gesê wanneer sy 'n lekker sop daarvan gemaak het.

'Die kind eet my bankrot.' Ja, dit was ontroerend om te sien hoe sy in haar armoedige situatie haar uitgesloof het om die meisiekind 'n onbesorgde jeug te versorg.

Sy het speelgoed vir haar gemaak van kneukels en bene. Sy het rokkies vir haar genaai van 'netelblad.' Sy het die geheime van kruie aan haar openbaar. Sy het haar geleer om die dolos te gooi. Maar, as dit volmaan was dan het hulle gefuif en die meisiekind het met volle teue geniet.

Dit is dan ook nie so verwonderlik nie dat 'n ryk oubaas, 'n vrygesel en 'n Heer wat langsloop, ewe getalm en met 'u skewe glimlaggie na die huisie gestaan het.

Die weduvroutjie was ywerig besig om die vuilnis mooi op 'n hopie te vee, waarop daai meisiekind gesit en smul het van 'n visgraat.

Die trae somerse windjie het die geure van verrotte blare en dooie paddastoele weggedra. Nêrens ter wêreld kon 'n mens so 'n atmosfeer teëkom nie.

'Ja nee!' mompel die oubaas, 'precies wat ek soek!'

Péter Kántor **Hongaars**

Bumbuli úr és a börcsök-tartó Fidibusz mester

Nem is olyan régen, a sűrű erdő mély sötétjében lakott egy szegény özvegyasszony a kis leányával,akit Repkénynek hívtak. Rozzant viskó nyújtott számukra menedéket, oly gyönge minden eresztékében, hogy szél és eső kényére-kedvére hancúrozott odabent. Fészkelt ott tömegével féreg, patkány, varangy, bogár, de ezt az asszony nem vette a szívére.

- Csak spórolok a koszton - mondogatta, valahányszor jóízű levest főzött belőlük, ez a gyerek amúgyis kiesz a házamból.

Hát igen, megható volt, hogy keserves körülményei közt is mindent előteremtett, hogy a kislányának gondtalan ifjúságot biztosítson. Játékokat fabrikált neki csontocskákból, ruhát varrt neki csalánból. Tanítgatta varázsfű-olvasásra, jóslásra, teliholdkor egyszerű-nagyszerű murikat csaptak; hű, de élvezte ezeket a gyerek!

Nem csoda, ha a vagyonos, egyedülálló férfi, aki egy nap arra keveredett feléjük, megtorpant, és gyengéden mosolyogva szemlélte kis házukat. Az özvegy éppen szorgalmasan takarított, halomba seperte a szemetet, a gyerek lecsent a halom tetejéről egy halgerincet és vidáman szopogatta. A lusta nyári szél meglengette a rothadó levelek és gombák szagát a levegőben, ritkán adódó pompás hangulatot teremtve.

- Ez az, mormogta az illető, pontosan ez az, amit keresek!

Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov
Eduard Uspenski

Natasha gerasimova
Eduard Uspenski
alexandre Shakhazarov
Russia

Том Пусс соскочил с грузовика у самого края болота и деловито осмотрелся. Ничего интересного он не увидел. Ветерок лениво трепал вереск, склоны холмов сонно замерли на горизонте. Прямо посередине этой тихой картинки стояло что-то очень похожее на плохие ворота.

"Наверное, это и есть те ворота, о которых говорил маркиз, - подумал Том Пусс, подойдя поближе. - Хороши "ворота"! Да это просто вход в овчарню. Надо быть большим поэтом, чтобы почуять тут что-то другое." Том решительно принюхался, но уловил запах очень мало похожий на запах овец. "Несет, как из погреба", - подумал Том Пусс, с удивлением разглядывая поганки, украшавшие ворота. Он затоптался у входа, ожидая для себя всяких неприятностей.

"Никто здесь не живет",- подумал он, но раньше, чем он успел шагнуть на порог, дверь с неприятным скрипом отворилась и на пороге застыла плохо одетая фигура.

"Господи, да у нас гости, - сказала фигура глухим голосом. - Это мило. Жду не дождусь. Входи, дорогой, получишь вкусного печенья".

"Я не ем печенья, - сказал Том Пусс на всякий случай. - Вы кто? Раньше я вас не видел? Вы недавно сюда приехали?

"Ах, сколько у нас вопросов! Ах, какие мы любопытные! Ты бы зашел все-таки. Не съем. Не хочешь печенья, получишь лимонада. Могу дать конфету. Есть книжка с интересными картинками, - сказала она, понизив голос. - Ну, как?"

"Ах, вот как, - сказал Том Пусс, отскочив от ворот. - Я все понял. Вы ведьма. И не думайте, что дело в конфетах!"

Он повернулся и побежал. Ну, просто исчез.

چوپان چارچنگولی ها

DE TRULLENHOEDSTER

مارتن توندر

MARTEN TOONDER

روزی روزگاری دراعماق جائی بنام «جنگل درختان تاریک» بیوه ای بی چیز زندگی می کرد که از دار دنیا تنها یک دخترک نازنازی بنام «آیوی» داشت. کپری که توش زندگی می کردند به لعنت خدا نمی ارزید. دیوارهایش در هر طرف چنان چاک هائی داشت که باد و باران به راحتی از آن ها می سرید تو و بساط شان را بهم می زد. با این که موجودات مودی و غیر مودی از موش صحرائی گرفته تا مار و مور و زنبیل و ورغ های آوار حوان در تمام سوراخ سنبه های آن برای خودشان لانه کرده بودند، اما خانوم خانوما ککش نمی گزید.

از دهنش نمی افتاد که: « چه از این بهتر، خیوونیا ادیت که نمی کنن هیچ، خورد و خوراکمون رو هم تامین می کنن. » و هنگام که آب زیپوئی از آن ها بار می گذاشت می گفت: « منم و همین یه دونه دختر. دارو ندارم را باید صرف سکمش کنم.»

بله جان دلم چه برایت بگویم، وقتی می دیدی با آن وضع زار و نزارش چطور از وجودش مایه می گذارد که آب تو شکم دخترک جم نخورد دلت برایش کباب می شد. بند انگشت واستخوان مرده ها را می تراشید و اسباب بازی برایش درست می کرد، از برگ گرته برایش لباس می دوخت، علف شناسی و رمالی یادش می داد و در شب های مهتابی هم جشن معمول شان را راه می انداخت که دخترک با بازی با ماه تمام عیشی می کرد که نگو و نپرس.

عجیب نبود که روزی پولدار تک و تنهائی بر حسب اتفاق از آن جا بگذرد و بایستد و با لبخند مهربانی به آن کپرک نگاه کند. بیوه زنه سخت مشغول رفت و روب بود.آشغال هارابه نوک جارویش می روبید و در جائی روی هم توده شان می کرد که دخترک بر بالای آن نشسته بود و استخوان ماهی ئی را گاز می زد. نسیم تنبل تابستان بوی گوشت های فاسد شده و گیاهان کپک زده را به اطراف پراکنده می کرد و از ترکیب آن ها فضای تنفسی غریبی بوجود می آورد که در دنیای موجود بی سابقه بود.

رهگذر زیرلبی گفت: « محشره! همونجائی رو که می خواستم پیداکردم.»

Kasiya Makaka — Chi-chsoe

Achimimba ndi msungamphonda

Padangotelo, kale-kale kamzimai kena ndi kamwana kake kamakhala mkati mwa Dondo la Mdima. Kamaika kadali kosauka kwabasi ndipo kamakhala, mkanyumba kophwasuka, kodontha. Mvula ndi mphepo zinkangodzilowela. Akakhala makoswe, zibungu ndi achule naonso amangodzikhalila pafupi ndi mkati mwa Chiphakasachi. Kamzimaika kadalibe naonso ntchito. Nthawi zina kamati kakaziphikila mmsunzi kamangoti; 'Chakudya ndichomwechi: Mwanayu nae kudya kwake wamkwitsa ndalamazo nkuzipeza kuti!'

Ai zidali zogwila mtima kuona kuti kamaiko kamaesetsa kuona kuti mwanayo akule osalabada. Amamsemela zidole zamafupa ndi timalaya tamasamba. Amamphunzitsa za zitsamba ndi ula. Mwezi umati ukawala, ai, amaesa kumpangila kaphwando mwanayo.

Nkaona tsiku lina munthu wina wolemela atadzela panyumbapo adangomwetulila. Kamaikwo kadagundika kusesa ndi kuunjika zinyalala mwanayo atakhala pa mwamba pa mulu wa zinyalalazo akufifinya minga za nsomba. Kafungo ka chuku ndi masamba oola kaliguu. Wolemelayo ataona izi adangoti, 'Aha! izi ndizimene ndimafuna.'

Gcina Mhlophe — Xhosa

Umalusi Wabahlelelekileyo

Kwathi ke kaloku ngantsomi, kudala dala, kwakukho umhlolokazi nentombazanyana yakhe, behlala phakathi enzonzobileni kaMahlathamnyama angcangcazelisayo. Umzi wabo wawuguge kangango kubana wawuvuza macala onke, ümvula zehlobo zazizenzela umathanda nje, nemimoya evuthuzayo ngokunjalo. Zonke ke ezinye izilwanyana ezifana namaxoxo, neempuku naogonggothwane babehbeli nabo ngokukhulu ukukhluleka kweli kwaya, kunjalo nje umama wekheya yayingamxhalabisi nakancinci loo nto.

'Yho mntakabawo, ndincedakele, andli zuhlalela ukuthenga ukutya mihea le,' wavakala esitsho xa wayesenza isuphu enencasa engathethekiyo esbenziza esinye sezi zilwanyana, 'Uyatya ke wethu umntwana endinaye, ndingalala pha phandle ukuba andilumki!'

Ewe kodwa, yayi chumisa indlela awaye zimisele ezama ngako konke awayenakho phantsi Kwemeko, wayethandà Kakhulu ukaba intombazanyana yakhe ikhule ingu mntwana okhululekileyo, idlale izonwabele. Kunjalo nje wawunfumana exakekile esebenzisa amathambo ezi zilwanyana zincinci esenza izinto zokudlala, ngamahlamvana emithi wayethungela intombazanyana le izinto zoku nxiba. Wayemfundisa ukwazi amayeza athile aluncedo kwizifo ezithile. Andithethi ke xa inyanga iphumile wayemenzela itheko elithile ukuze bonwabe ngohlobo olumangalisayo.
Kuthe ke ngenye imini, Kwaggitha mfokazana uthile osisityebi, wema wabajonga nendlu leyo yabo, wabonakala encuma kancinci. Umhlolokazi waye maxhapheshu etshanyela inkunkuma eyenza inggumbi enkulu, umntwana yena wayehleli kanye phezu kwaloo nkunkuna ekhukhuza ithambo lentlanzi. Ivumba etalilapho! Kwakudibene wena kubola, wena bumanzi, namaggabi angundileyo Kuyingaba, ivumba nje elingasaghelekanga tu kule nihla siphila kuyo thina.

'Ngxatsho ke,' wavakala ethethela phantsi umfo lo. 'Kanye le nto bendiyinqwenela.'

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Masra Bommel nanga na Trula kwekuma

Wan shatu pis ten bifo, na ini a dipi fu na bigi dongru busi, wan kondre ben de. Wan poti wefi be-e libi dape nanga Ivy, en wan umapikin. Ma a no ben abi masra. A disi ben dede somenlanga. Na brokobroko kampu di den ben kari den oso be-e leki alasee. Kowru winti nanga alen be-e freeri naini den olo en alata, moismoisi, kakalaka nanga tra pikinpkin meti ben mek den nesi dape. Ma a uma no be-e weri anga den. 'We,' a be-e taki, 'nanga disi mi n-afu go na wwoyo fu bay nnjan'. Te a ben meki wan krakti supu fu den meti disi, a be-e taigi en pikin. 'yudati e njan mi yesi puru na mi ede.' We a ben de wan trutru seegi fu shi fa-a be-e wroko so tranga fu gi en pikin san ben de fanowdu someki a ben kan abi wan prisiri yonguten. Preesani a be-e meki gi en umapikin fu bonjo, yapon fu brantimaka wwiri. A be-e leeri koni fu lukudresi nanga difrenti obia. Ala leesi te munchenchi be-e lafu nanga bradi kanti fu en mofo, a ben meki wan fesa, Ivy be-e prisiri. Wan dee wan owru, greesi gudu bonuman di ben tan wwan en heri libi, be-e pasa na kampu en a luku go na tapu na djari. A shi na mma be-e krin prasi. A be-e sibi doti go poti a tapu wan hee ipi. Loktu fu na ipi a pikin be-e sidon. A be-e soigisoigi wan fisi bonjo. A smeri fu den pori wwiri ben mengre ensrefi na ini wan safri lesi winti, di ben domru konmiti wan firi di no ben de fu na grontapu disi. 'Sandati' a man taki..a djersi na disi mi ben suku somenlanga.

Marin Sorescu **Roemeens**

Gigi Stambă şi prinţesa năzdravană

Trăia odată în adîncul unei păduri o văduva sărmană care avea o fată.

Coliba pàràginită ce le servea drept salăş era spartă în toate părtile, lăsînd şă intre vîntul si ploia.

Musafiri nepofţiţi, guzgani si alte rozătoare ronţăiau totul în jur. Dar stăpîna locului nu se prăpădea de grijă doar pentru atît. Ai fi zis că nici nu era în toate min.

Doame ajută să-mi ajungă mincarea, avea obiceiul să se milogeasca de fiecarte dată, cînd punea fierura la foc. Foarte induioşetor era să vezi cum, în atîta mizerie, ea se straduia din răsputeri să-i asigure fetiţei sale caloriile necesare. Pe lîngă aceasta îi facea jucării din oase şi rochiţe din frunze, o învăţa să cunoască buruienile de leac şi cum să facă tot felul de alifii folositoare. Pîna la urmă, acestea nu mai acveau secrete penntru ea. Pe lună plină setea copila la cules de plante medicinale - o adevarata sărbătoare pentru o fiinţă ţinută departe de atitea bucurii şi distracţii.

Si iată că intr-o bună zi numai ce trece pe-acolo un burlac stătut.

Şi-a oprit paşii şi privind cu luare aminte colibiara, numai ce-a prins a zîmbi. Baba tocmai dădea cu mătura prin casă, concentrată foarte să strîngă cum trebuie gunoiul într-un morman, în vîrful căruia, moartă de foame, fetiţa se ospăta c-o coada de peşte. Miros de frunze putrede plutea în aer. Tabloul din faţa ochilor îţi lăsa o impresie cam stranie. Ceva de pe ceea lume!

Grozav! ... murmura străinul. Nici nu mă aşteptam la altceva ...

Jean Pierrre Vallotton — Frans

Tom Pouce et la gardienne des verrabots

Dans les profondeurs de la Funèbre Forêt vivaient jadis une pauvre veuve et sa fillette, Hédéra.

Le vent et la pluie n'avaient aucune peine à s'immiscer dans les multiples lézardes de la chaumière délabrée qui leur tenait lieu de logis. Rats, cafards, crapauds et autre vermine y avaient élu demeure, sans que la vieille y trouvât rien à redire.

'J'économise ainsi de la nourriture', avait-elle coutume de déclarer en les faisant mijoter dans sa soupe.

'C'est effrayant c'que c't'enfant peut manger!'

Il était vraiment émouvant de constater comment la vieille, malgré des conditions d'existence aussi difficiles, s'-ingéniait à rendre supportable la vie de son enfant.

Elle lui taillait des jouets dans des os, lui tissait des robes de feuilles, lui apprenait à reconnaître les plantes vulnéraires et à découvrir les sources cachées. A la pleine lune, elle ne manquait jamais d'organiser une petite fête, pour la plus grande joie de la fillette.

On ne s'étonnera donc point d'apprendre qu'un jour un riche célibataire passant par là, s'arrêta devant la chaumine, un sourire sur les lèvres. La vieille s'acharnait à balayer devant sa porte, soulevant des nuages de poussière. La fillette, assise sur un monticule de détritus, suçait une arête de poisson. Une brise paresseuse mêlait l'odeur des feuilles pourrissantes à celle des champignons en décomposition, créant une atmosphère bien particulière, étrangère à notre univers quotidien.

'Magnifique!' murmura l'inconnu, 'c'est exactement ce que je cherchais.'

Marten en Eiso Toonder — Engels

Once upon a time in the depths of the Gloomy Glen there lived a poor widow who had a small daughter. The decayed hut which served them as a house leaked on all sides, giving free entry to both wind and rain. Vermin, like rats and beetles and toads also nestled there; but the little woman didn't mind.

'It saves me buying a lot of food,' she used to say, when she made a nourishing soup out of it. 'That child eats me out of house and home. Yes, it was touching to see how, in her wretched circumstances, she did her best to give the girl a carefree child-hood. She whittled toys out of knuckles and bones, made dresses from nettle-leaves, instructed her in the knowledge of herbs and soothsaying, and with full moon there was always a simple party which the child would thoroughly enjoy.

No wonder, that a wealthy bachelor, who passed there once, stopped and looked towards the hut with a tender smile. The widow was busily and neatly sweeping the rubbish into a heap, on top of which sat the child, nibbling away at a fishbone. The scents of decaying fungus and rotting leaves were wafted in the lazy breeze, which, all combined, created an atmosphere seldom found in our present world.

'Great,' murmured the passer-by, 'just what I was looking for.'

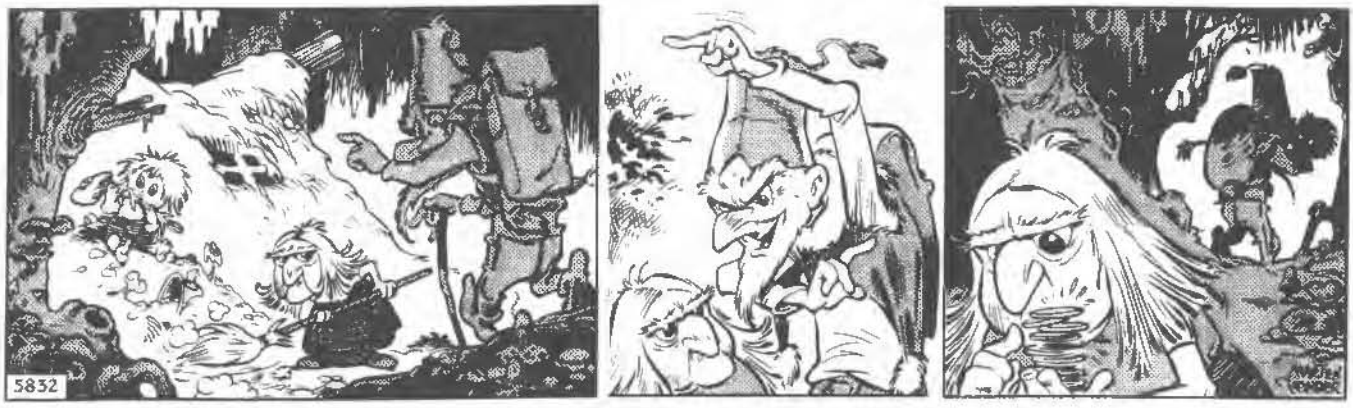

Hij daalde met een welgevallig oog naar het hutje af en groette vriendelijk.

'Schaduw op je pad, goede vrouw', sprak hij. 'Ik moet eens even met je praten, want het komt me voor dat jij en ik dezelfde opvatting van het leven hebben. Mijn naam is Pas, magister Hocus P. Pas, en ik ben geen onbekende in de kringen!'

De arme weduwe wierp hem een wantrouwige blik toe, maar het zien van zijn vergrijsde trekken en zijn scheve glimlach leerde haar dat ze hem vertrouwen kon.

'Wat mot je?' vroeg ze tegemoetkomend.

'Het gaat om dat kind', hernam de grijsaard. 'Een veelbelovend meisje met een mooie toekomst, dat zie ik zo. Je kunt haar hier niet geven wat ze hebben moet, moedertje. Ze heeft een goede opvoeding nodig en een eerste klas scholing door een ingewijde leraar...'

'Dat kost geld', zei het vrouwtje met een raspende zucht.

'Goud is geen bezwaar', verzekerde de vreemdeling. 'Ik maak het uit lood, zoveel als ik nodig heb. Je kunt de opleiding van je dochtertje rustig aan mij overlaten. Ze heeft aanleg en wanneer ik mij ermee bemoei, is haar toekomst gemaakt.'

Zo sprekende putte hij een handvol goudstukken uit zijn ransel en na enig loven en bieden vertrouwde de arme weduwe de opvoeding van haar oogappel aan de vermogende magister toe.

Adam Bžoch — Slowaaks

S blahosklonným pohľadom v očiach zostúpil k chalúpke a priateľsky pozdravil.

'Čert s tebou, dobrá žena,' riekol. 'Musím sa s tebou trochu porozprávať, pretože sa mi zdá, že máme rovnaký názor na život. Volám sa Fidibus, magister Hókus P. Fidibus, a v určitých kruhoch som veľmi známy!'

Chudobná vdova naň podozieravo zazrela. Avšak pohľad na sivé črty a krivý úsmev jej prezradil, že mu môže veriť.

'O čo ide?' spýtala sa prívetivo.

'O dieťa,' pokračoval starec. 'Dievča s peknou budúcnosťou, to vidím na prvý pohľad. Tu jej nemôžeš dať to, čo potrebuje, mamuška. Treba jej dobrej výchovy a prvotriedneho vzdelania od zasväteného učiteľa...'

'To niečo stojí,' riekla starena s kvílivým povzdychom.

'Zlato nebude problém,' uistil ju cudzinec. 'Robím ho z olova; toľko, koľko potrebujem. Môžeš mi pokojne prenechať výchovu tvojej dcérky. Má talent, a keď sa postarám, jej budúcnosť bude zaistená.'

Zatiaľ čo hovoril, vytiahol zo svojho meštca za hrsť zlatých dukátov a po krátkom vyjednávaní zverila chudobná starena výchovu svojej jedinej zámožnému magistrovi.

Feride Çiçekoğlu — Turks

Keyifle kulübeye yöneldi ve 'yoluna gölge düşsün,' diyerek dostça bir merhaba ile söze girdi. 'Seninle biraz konuşmalıyım, çünkü sanırım hayatta aynı amaçlara sahibiz. Adım Pokus, Okus Pokus Hoca. Saygın çevrelerde sıkça raslayabilirsin adıma.'

Zavallı dul ona kuşkuyla baktı. Ancak, nursuz hatları ve çarpık gülümsemesi ona güvenebileceğini gösteriyordu.

'Ne istiyorsun?' diye sordu dostça.

'Çocuk hakkında,' diye yanıtladı adam. Hemen görülüyor ki, gelecek vaad eden bir kız. Sen ona hakettiğini veremezsin. Nitelikli bir öğretmenden en iyisinden eğitim almalı.

'Buna para gerek,' diyerek içini çekti kadıncağız.

'Kurşundan istediğim kadar altın yapabilirim, altın dert değil,' diye güven verdi adam.' Kızının eğitimini bana bırak. Yetenekli olduğu belli ve bana bırakırsan geleceği kurtulur.'

Böyle diyerek sırt çantasından bir avuç altın çıkardı ve biraz pazarlıktan sonra yoksul dul, kızının eğitimini zengin Hocaya emanet etmeye karar verdi.

Sabrina Corbellini — Italiaans

Egli scese con aria contenta verso la casetta e salutó con gentilezza.

'Ombra sul tuo sentiero, buona donna', disse. 'Devo proprio parlarti, perche'mi sembra che tu ed io abbiamo lo stesso ideale di vita. il mio nome é Prof. Dott.Abra C. Brá, e non sono sconosciuto nelle alte sfere!'

La povera vedova lo guardó con sospetto, ma dal suo aspetto sinistro e dal suo strano sorriso capí che poteva fidarsi di lui.

'Che vuoi?' chiese avvicinandosi.

'Si tratta della bimba', riprese il vegliardo. 'Una ragazzina promettente con un ottimo futuro, a parer mio. Tu non puoi darle quello che deve avere, mammina. Lei ha bisogno di una buona educazione e di una istruzione di prima qualitá imparita da un insegnante esperto...'

'Ci vogliono i soldi', disse la donna con un profondo sospiro.

'L'oro non é un problema', l'assicuró lo sconosciuto. 'Lo ricavo dal piombo, secondo le mie necessitá. Puoi affidare tranquillamente a me l'educazione della tua figlioletta. Ha del talento e se intervengo io, il suo futuro é assicurato.'

Mentre parlava cavó una manciata di monete d'oro dal suo zaino e dopo un po'di contrattazione la povera vedova affidó l'educazione della sua pupilla al ricco professore.

这一幕里，他送去讽刺性的一瞥之后，就走向茅屋去问好。

"你的路上有一道阴影，"他说，"我一定要和你谈一会儿，因为我想，它在你和我的生活中有着共同的含义。我的名字是布克，马基斯特霍克斯·布克，在我的世界中我并不是没有名气的。"

那可怜的寡妇有点怀疑地注意他，不过，一看到他布满皱纹的脸和微笑，就确信可以信任他了。

"你想要什么呢？"她并不是不友好地问。

"想谈谈那个孩子，"老人回答，"小姑娘会有一个美好的未来，我可以立即看到它。但她所想得到的，你都没有能力给予。我亲爱的，她需要良好的教育，一个一流的学校和一位好教师。"

"那要花钱啊，"小女人发出一声叹息。"上帝不会有问题的，"陌生人保证。"我可以把石头变成金子。你可以把你女儿交给我来教育她很有才能，如果由我来决定，她的未来是肯定有保证的。"

于是他边说边从背包中掏出一些金币，经过一阵讨价还价，可怜的寡妇决定可以信赖他，让她的女儿到这个有钱的主人那里去受教育了。

بعد أن مسح المكان بنظرة راضية ، هبط الرجل قاصدا الكوخ ملوحاً بيده ، وحيّا المرأة قائلاً : [ظلّل الله طريقك . أريد أن أحادثك قليلاً ، إذ يبدو لي أن كليهما يحمل ذات الأفكار والمبادئ . اسمي « مهروشي المنفوشي » - المعلم " مهروشي المنفوشي » ، ولست بنكرة في الدوائر المرموقة !] .

تأملته المرأة بارتياب ، [redacted] لكنه ملامحه العكرة ، وابتسامته الموجاء ، اقتنعت بأن تثق به . سألته بترحاب : [وماذا تريد ؟] .

أجابها الرجل العجوز : [الأمر يتعلق بالطفلة . أراها [redacted] تبشر بمستقبل باهر ، ولا أظنك - يا عزيزتي - [redacted] بقادرة على أن توفري لها ما تستحقه : إنها تحتاج تعليماً جيداً ، وتدريباً متميزاً ، ومعلمين أكفاء] .

شهقت المسكينة قائلة : [لكن هذا يتطلب مالاً !] . قال الغريب واثقاً : [ليس المال مشكلة ! . أستطيع أن أحوّل ما أشاء من معدن الرصاص إلى ذهب حر . لكن أن تتركي لي رعاية تربية ابنتك ، فهي موهوبة . وإذا كان لي أن أقول شيئاً ، فهو : إن مستقبلها مضمون !] .

وعندما أنهى عبارته ، تناول حفنة من النقود الذهبية أخرجها من خُرج على ظهره . وبعد جدال قصير ، انتهت المرأة إلى قرار بأن تعهد بتربية ابنتها إلى ذلك السيد الثري .

Vernie February

Zuidafrikaans

Hy loop onder toe na die huisie, met 'n goedkeurende blik en groet vriendelik.

'Skaduwees op jou pad, goeie mevrou,' sê hy.

'Ek moet 'n keer met jou gesels want ek weet dat ons eenders oor die dinge van die lewe dink.'

'My naam is Pas, Meester Hokus P. Pas, en ek is geen onbekende in hierdie kontrei nie.'

Die arme weduvroutjie kyk hom met 'n wanhopige blik aan. Maar de verouderde gelaatstrekke en sy skewe glimlag het haar oortuig dat sy vertrouwe in hom kan hê. 'Wat soek jy?' vra sy tegemoetkomend.

'Ek stel belang in daai kind van jou daar,' sê die grysaard. ''n Baie belowende meisiekind. Hier kan jy haar niks aanbied nie. Sy moet 'n goeie opleiding hê van 'n eersteklas en ingewyde leraar..'

'Dit kos geld,' sê die weduvroutjie met 'n hyg en 'n sug. 'Goud is nie 'n probleem nie,' verzeker die vreemdeling.

'Goud is nie 'n probleem nie,' verseker die vreandeling.

'Ek maak dit van lood, net soveel soos ek maar nodig het. Jy kan die opleiding van jou meissiekind rustig aan my oorlat. Sy is baie talentvol en wanneer ek my daarmee gaan bemoei dan sal sy 'n goue toekoms tegemoet gaan.'

Al pratende het hy 'n handjievol goue stukke uit sy knapsak te voorskyn gehaal.

Toe het hy 'n tydjie oor en weer met die ouvroutjie gebie totdat sy ingestem het om die opvoeding van haar oogappel aan die welgestelde meester toe te vertrou.

Péter Kántor

Hongaars

Elégedett pillantással lépdelt oda a kunyhóhoz, és barátságosan beköszönt. Árnyék szálljon ősvényedre, jóasszony, mondta, beszélnem kell veled, mert látom, hasonló az életfelfogásunk. Nevem Fidibusz, Hókusz P. Fidibusz Mester, és bizonyos körökben igen jó hírnévnek örvendek.

Az özvegy gyanakvó pillantást vetett rá, de ahogy arca ráncait és lefelé ferdülő mosolyát elkapta, rájött, hogy megbízhat benne.

- Mit akarsz? - kérdezte előzékenyen.

- A gyerekről van szó, mondta az aggastyán. Ígéretes leányka, szép jövő áll előtte, az látnivaló. Te itt nem adhatod meg neki, amire szüksége van. Jó nevelésre van szüksége, kipróbált mester elsőrangú képzésére.

- Az sok pénzbe kerül! - mondta az asszony recsegő sóhajtással.

- Az arany nem akadály - biztosította az idegen. - Annyit csinálok, amennyit akarok ólomból. Nyugodtan rámbízhatod a leányod nevelését. Tehetséges, és ha rajtam áll, megcsinálta a szerencséjét. E szavakkal jó maroknyi aranytallért mert ki a hátizsákjából, s a szegény özvegy rövid alkudozás után rábízta szemefénye nevelését a vagyonos mesterre.

و بعد از نگاهی رضایت مندانه به منظره پیش رو، پائین رفت و با خلوص تمام سلامی کرد و گفت: « بخشت کوتاه بانوی نیکو خصال! باید چن لحظه ای وقتتون را بگیرم، زیرا اینطور که پیداس من و تو در زندگی آرمان های مشترکی داریم. اسم من، «پاس، هوکوس، پ، پاس» جادوگره و در این قلمرو برای خودم شهرتی دارم»

بیوه بی چیز نگاهی مظنونانه به او کرد، اما قیافه پیر و شکسته غریبه و لبخند کج و کوله اش زن را متقاعد کرد که می تواند به او اعتماد کند.

موافقت آمیز پرسید: « خوب، زود بگو حرف حسابت چیه؟»

پیرمرد گفت: « درباره دخترک می خوام با شما حرف بزنم. دختری خوش آتیه با آینده ای خوب، من این را یک آن در چهره اش دیدم. عزیز دلم شما دست تنها نمی تونین آنچه را که واقعاً حقش هس به او بدین. او به یک آموزش خوب احتیاج داره ، باید به مدرسه درجه اولی بره که معلم خوب و با کیفیتی اونجا درس می ده،،،،،»

بیوه زن بیچاره آهی دلخراش از سینه برکشید و گفت: « این کارا پول زیاد می خواد.»

غریبه سینه جلو داد:« پول چیه؟ بگو طلا! من هرچه که دلم خواد می تونم از سرب بی مقدار اونه تهیه کنم. تو راحت می تونی آموزش دخترت رو به من بسپاری. دختره یک پا نابغه س! و اگه پای من توی این قضیه باشه، آینده اش از حالا تامینه.»

با گفتن این حرف ها از کوله پشتی اش یک مشت طلا در آورد و بیوه زن فقیر بعد از مدتی چانه زدن قبول کرد که تربیت عزیز دردانه اش را بر عهده جادوگر ثروتمند بگذارد.

Kasiya Makaka — Chi-chsoe

Basi wolemela uja amveke, 'Moni.'

Kamai kaja kadamuyang'ana mosamkhulupira poyamba. Keneka pomuona kumaso kwake ndi masoake kadaganiza zomukhulupira.

'Kaya amafunanji bambo,' kadatelo kamaikaja mwachinansi.

'Ndati ndiyankule nanu pang'ono. Mnene nduonela, inu ndi ine tili n'cholinga chimodzi muumoyo.-Eh- dzina langa ndine Mwinivitsamba, Kamitsitsi. Ai, ndine odziwika ndithu.'

'Ee,ta'thandize mbambo?'

' Ee,mwanayu, mai akuoneka kuti angaphunzitsike. Motelo mukuenera kumpereka mmanja mwa katswiri wophunzitsa.'

'Ndalama mbambo,' adatelo amai aja motaya mtima.

'Ha ndalama sibvuta. Akhala golide ine ndimangodziphikila ngakhale ndi- mtobvu. Izo zisieni mmanja mwanga. Mwana wanu ali ndi mphatso zobadwa nazo. Moyo wake wamtsogolo sudzakhala ndi bvuto lililonse.'

Akutelo bambo aja adatapa ndalama za golide mchithumba chao. Ata yankhula- yankhula, amai aja adalola kuti bambo aja amtenge mwana wawo.

Gcina Mhlophe — Xhosa

Akuba eyijongisisile yonke imeko, wasondela kulo ndlu yabo wabulisa ngobuhlobo.

'Ndasisithunzi endleleni yakho, uxolo torho', wagala, 'BendingathaNda ukuthetha nawe Kancinci, xa ndithi ukujonga nje ingahu mna nawe sinento esingavana ngayo empilweni. Igama lam ndingu Puck, Usomaghinga uHocus Puck. Kunjalo nje ndiyakuqinisekisa ndingumntu owaziwayo phaya elizweni lempucuko!'

Umhlolokazi wabantu wakhe wamjonga engamqondi Kakuhle ncam. Kodwa ke, uthe aku phosa amehlo kobo buso bakhe bubonakala bunamava noncumo lwakhe olusecaleni waziva nokho ekwazi ukumethemba.

'Ufuna ntoni Kanye Kanye?' wabuza naye encuma.

'Ndizawuthi yinto ejongene nomntwana lo', waphendula umhambi.

'Umntwana lo angaba nekamva eliqaqambileyo iyabonakala loo nto. Wena awunako ukumvulela ündlela emakazihambe, mama ohloniphkileyo. Uzawudinga imfundo enhle ephakemeyo, Kumfundisi oyifundeleyo naye lonto.'

'Loo mfundo ifuna imali.' waphendula umfazi ekhathazekile emoyeni.

'Khululeka mama, imali asiyongxaki kum,' wathembisa umhambi. 'Imali ithi Tata kum, wena khululela imfundo yentwazana le yakho kum. Ubonakala ekrelekrele, futhi ukuba kuya ngam ingomso lakhe lawuba leliqaqambileyo ngenene'.

Etshilo wathabatha imali yegolide yagcwala isandla Kwingxowana yakhe wapha umhlolokazi owayengunina wentwazana le. Naye ke emva koku thandabuza okuthile, wavuma ukunikela umntwana wakke kumfo lowo owayesisityebi.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Di a teki wan luku, satisfaksi ensrefi, nanga bradi kanti fu en ay. A waka go miti na kampu, a taki: 'son no sa bron yu te yu e waka, yu na bun sama. Mi nanga yu mu taki, bika m-e firi, leki wi abi na srefi libiprakseri. Na mi den kari Pas, magister Hocus Pas, bonuman, sabiman, en den di e du trutru sabi mi.' Na pôti uma luku en ondro ondro, ma di a shi den plooy naini en fesi nanga den bun greesi wwiri, nanga a kronlafu na en wansee, a firi fertrow. 'Sa-y wani' a aksi, di a waka mit en. 'Mi wan taki wan tori abra na pikin disi. Na umapikin fu yu cha bunfuru pramisi! A abi wan prenspari futuru...m-e shi en wante wante! Ma chee, djaso yu no sa man g-en san a abi fanowdu. Bun leeri, nanga bun skoro fu wan bigi sabiman.' 'Na monitori yu e taki' a uma piki..dan a krabu en neki! 'Gowtu a no wan problema gi mi. M-e meki en fu loto. Someni di mi abi fanowdu,' a greesiman piki. Yu kan libi a leeri fu na pikin gi mi. A abi talenti en efu mi mmuy nanga en, a sa abi wan grontapu futuru. A taki di ay taki, a sutu en anu go naini en ptoto, ari wan funda nanga gowtu moni kon na doro. Di den wegi go wegi kon, a pôti uma teki na besroiti fu libi na skoro fu en ayapra, na ini anu fu na grani gudu hee sabiman disi.

Marin Sorescu **Roemeens**

După ce contemplă cu vădită mulţumire ciudata scenă, burlacul cobori costişa şi se dădu mai aproape.

-Intunericul să-ti lumineze calea, măi muiere!, strigă el de departe, în loc de bună ziua. Iaca aş vrea sa stăm oleacă de vorbă, căci pare-mi-se avem amîndoi acelaş ţel in viaţă. Mă cheamă Pocus. Vraciul Pocus, dacă doreşti mata.

Nefericita il privi de sus pînă jos cam cu îndoială, căci se învaţase minte să fie cu mare băgare de seama cu veneticii. Dar cătînd ea la părul cel alb şi la zîmbetul curat se linişti.

- Hei, şi cam ce ţi-ar pofti inima? intreba ea cu voce domoală.

- In legatura cu copila, răspunse străinul. E o fată, căreia se pare că i-a fost scris un măreţ viitor. Asta sare in ochi dela prima vedere. Au eşti dumneata în stare să-i dăruesti tot ce-ar avea ea dreptul, muiere, hei? Fata are nevoe de educatie si e musai să facă o şcoala aleasă, cu profesori calificati peste mări si tări.

- Ba bine că nu! numai că asta ma costa de mă usucă, suspina biata femie.

- Să n-ai dumneata grija asta, te rog, murma drumeţul. Cînd eu îmi pun în cap să fac ceva ca lumea, apoi problemele materiale sînt un fleac pentru mine! Nici nu mai contează. Inţeles-ai?

Lăsă educatia copilei îngrija mea. Pare foarte dotată si, pe legea lui Pocus, viitorul îi va surîde. Zicînd asta, scoase un pumn de galbeni din tolba pe care-o ducea pe umneri. Sărmana mama. Sătutu în cumpană ce stătu, apoi, măcar că tot cu inima îndoită, încredintă fata bogataşului misterios, ca el sa-i asigure ce zicea că-i asigură. O soartă mai bună pe' lumea asta grea.

Jean Pierre Vallotton — Frans

Après avoir contemplé la scène avec satisfaction, il descendit jusqu'à la chaumine, en adressant ce salut amical:

'Que l'ombre éclaire ta route, la vieille! J'aimerais m'entretenir quelques instants avec toi, car je pense que nous devons avoir le même idéal dans la vie.

Mon nom est Dabra. Maître Abrak A. Dabra. Et je ne suis certes pas un inconnu parmi les cercles les plus distingués!'

La pauvre vieille le considéra tout d'abord avec suspicion. Cependant, son teint grisâtre et son sourire sardonique finirent par lui inspirer pleine confiance.

'Qu'èk'vous voulez?', lui demanda-t-elle d'une voix conciliante.

'C'est au sujet de l'enfant', répliqua le vieillard. 'Il est évident que cette fillette est promise à un brillant avenir. Seulement, ma p'tite mère, tu n'es pas à même de lui offrir ce qui lui revient de droit. Il lui faut une éducation hors pair et un maître qui soit à la hauteur.'

'Et où qu'j'trouverai l'argent?', demanda-t-elle en un soupir rauque.

'Ne te fais aucun souci à ce sujet', assura l'étranger. 'Je puis à volonté changer le plomb en or. Confie-moi l'éducation de ta fille. Elle est naturellement douée;et sous ma férule, son avenir est assuré.'

Ce disant, il tira de sa besace une pleine poignée de pièces d'or. Après quelque marchandage, la pauvre vieille décida de remettre la destinée de sa fille entre les mains de ce richissime tuteur.

Eiso en Marten Toonder — Engels

After casting a satisfied glance at the scene he went down to the hut and bode a friendly hello.

'A shadow on your way,' he wished. 'I must talk to you for a moment, because it seems to me that you and I have the same ideals in life. My name is Puck, Magister Hocus Puck; and I am not unknown in the better circles!'

The poor widow regarded him suspiciously. However, one look at his grizzled features and his slanting smile convinced her that she could trust him.

'What do you want?' she asked agreeably.

'It concerns the child,' replied the old man. 'A promising girl with a good future, I can see that at once. You can't give her what she has a right to, my dear. She needs a good education and first class schooling by a qualified teacher.'

'That costs money,' said the little woman with a rasping sigh. 'Gold is no problem,' assured the stranger. 'I can make as much as I want from lead. You can leave your daughter's education to me. She is talented, and if I have any say in the matter, her future will be made.'

So saying he took a handful of gold-pieces from his knap-sack and, after bargaining for some time, the poor widow decided to trust the education of her daughter to the wealthy magister.

Hij bracht het kind naar een grot in de Zwarte Bergen, die hij geriefelijk en met grote weelde had ingericht. Daar groeide het onder leiding van de menslievende grijsaard op tot een bevallige jonge vrouw. Doch niet alleen uiterlijk, ook innerlijk ontwikkelde zij zich op opvallende wijze. Haar voogd onderrichtte haar in de Kunsten waarin hij magister was, hij leerde haar het determineren van webzwammen en ook de kracht van de egotrilling had ten slotte geen geheimen meer voor haar.

'Je bent zover', sprak de grijsaard op een stille middag in de nazomer. 'Set en Zazel zijn je bekend en ook kan je met het droeselkruid omgaan. Nu kunnen we de wijde wereld in. Maar niet met lege handen, zo ben ik niet!'

Hij scharrelde naar een hoek van de spelonk en trok een zwaar gordijn opzij.

'Hierachter', hernam hij, 'zal je enkele zaken vinden, die men in de wandeling als belangrijk beschouwt. Je mag er van nemen wat je wilt.'

Ivy zette grote ogen op, en geen wonder. Er was een grote verzameling kostbaarheden aan het licht gekomen. Goudstukken bedekten de grond, juwelen fonkelden en op de achtergrond kon men een uitgezochte verzameling feest- en andere gewaden waarnemen.

Adam Bžoch **Slowaaks**

Vzal so sebou dieťa do jaskyne v Čiernych horách, ktorú komfortne a luxusne zariadil. Tam vyrastala pod jeho priateľským dohľadom, až sa jedného dňa z nej stala pôvabná mladá žena. Avšak nielen navonok, ale aj čo sa týka jej charakteru vyvinula sa neobyčajným spôsobom. Jej túto ju učil umeniam, v ktorých bol magistrom, učil ju, ako určovať pavučinové huby, naučil ju sile, ktorá otrasie osobnosťou, a nakoniec už nebolo tajomstva, ktoré by jej starec nebol býval prezradil.

'Už všetko vieš,' povedal starec v jedno tiché popoludnie na sklonku leta. 'Set a Zazel sú ti známe, a vieš zaobchádzať aj s bylinkou driemavou. Teraz sa môžeme vybrať do šíreho sveta. Avšak nie s prázdnymi rukami; taký zas nie som!'

Odšmatlal sa do kúta jaskyne a odhrnul ťažký záves.

'Tu,' pokračoval, 'nájdeš niekoľko vecí, ktoré sa vo všeobecnosti považujú za dôležité. Môžeš si z nich vziať to, čo budeš potrebovať.'

Nečudo, že Ivka až zagúľala očami. Za závesom sa totiž objavilo množstvo cenností. Podlahu pokryli kúsky zlata, drahokamy sa len tak ligotali, a v diaľke bolo možné rozpoznať nádhernú kolekciu plesových šiat a iných rúch.

Feride Çiçekoğlu — Turks

Çocuğu, Kara Dağlar'da bir mağaraya getirdi. Burayı rahat ve pek lüks bir biçimde döşemişti. Narin yaratık hayırsever yaşli adamın gözetiminde buradal büyüyecek ve zarif bir genç hanım haline gelecekti. Dışgörünümünün yanısıra, zihni de çarpıcı bir biçimde gelişecekti. Hocası, uzman olduğu konularda onu eğitecek ve az raslanır otlari tanımayı öğrettiği gibi, kendi içkıpırtılarının sırlarını da açacaktı.

Sessiz bir öğle sonrası, 'Artık iyice olgunlaştın,' dedi yaşlı adam. 'Hanya'yı, Konya'yı biliyorsun; Molla Otunun tadına vardın. Artık senle dış dünyaya çıkabiliriz. Ama boş elle değil. Ben öyle adam değilim. Önce sana bir ad vereceğim, çünkü isim hayattaki en önemli şeylerden biridir. Adın Sarmaşık; sakın unutma.'

Sonra, yaşli adam mağaranın bir köşesinde durup duran ağır perdeyi açıverdi.

'Bunun ardında,' diye sürdürdü sözlerini,' önem verilen şeylerden bazılarını bulacaksın. İstediğin kadar alabilirsin.'

Önüne serilen hazineye şaşkınlıkla baktı Sarmaşık. Yerler altın sikkelerle kaplıydı, mücevher bolluğunun ışıltısı göz kamaştırıyordu ve gerilerde şık giysiler görünüyordu.

Sabrina Corbellini — Italiaans

Egli condusse la bimba in una grotta nelle Montagne Nere, che egli aveva arredato con gusto e sfarzo. Lá crebbe sotto la guida del vecchio filantropo fino a diventare un'attraente giovane donna. Ma non soltanto esteriormente, anche interiormente si sviluppó in modo eccezionale. Il suo istitutore le diede lezioni nella Arti in cui lui stesso era esperto, le insegnó a riconoscere le erbe ed anche il potere delle vibrazioni egotiche non aveva piú segreti per lei.

'Ci siamo', disse il vegliardo in un calmo pomeriggio di fine estate. 'Seth e Zazzel ti sono ormai noti e te la cavi bene anche con l'erba drosolina. Adesso possiamo sfidare il mondo. Ma non a mani vuote, non é il mio stile!'.

Trascinó i piedi fino ad un angolo della spelonca e tiró una pesante tenda.

'Qui dietro', riprese, 'troverai alcune cosine, che sono normalmente considerate importanti. Puoi prenderne quante vuoi.'

Edera spalancó gli occhi, e non c'é da stupirsi. Era apparsa una collezione di oggetti dal valore inestimabile. Monete d'oro coprivano il pavimento, gioielli brillavano nell'oscurita' e si poteva distinguere sullo sfondo una collezione completa di abiti da sera e per ogni altra occasione

حمل الطفلة إلى كهف في «الجبال السوداء»، أثثه بسخاء وفخامة. وفي ذلك المكان، ترعرعت الصغيرة المطيعة، وشبّت على تعاليم العجوز البار، وأصبحت فتاة رائعة الحسن. وبالإضافة إلى جمال طلعتها، نما عقلها وكبر. ونجح أستاذها في تلقينها مهاراته البارعة: علمها أسرار الأعشاب الشيطانية، ولم تعد أسرار الروح سرًّا عليها.

وفي ذات أصيل هادئ، قال لها العجوز: [لقد نضجت كثيرًا، وأصبحت تعرفين الوظائف السحرية للأعشاب. والآن، نستطيع أن ننطلق إلى العالم الرحب بقلب واثق. وسأبدأ بأن أمنحك اسمًا، فهو من أهم أمور الدنيا. اسمك سيكون: «لبلابة» - تذكريه جيدًا].

ودلف العجوز إلى ركن من الكهف، وأزاح ستارًا ثقيلاً، وقال لها: [خلف هذا الستار، لن تجدي [illegible] سوى كل ما هو ثمين. ولكن أن تأخذي ما تشائين!].

تطلعت «لبلابة» إلى الكنز الثمين الذي هتك سره، قطع ذهبية غطاها الغبار، وجواهر تلمع في العتمة. وفي العمق، كان هناك الكثير من الريش ومظاهر الثراء والوجاهة.

Vernie February — Zuidafrikaans

Hy het die meisiekind saam geneem na 'n grot in die swart berge, wat hy gerieflik en weelderig ingerig het.

Daar groei die kind op en ontluik tot 'n baie mooi meisiekind onder leiding van die menslievende grysaard. Sy was uiterlik en innerlik skoon. Haar voog het haar in die kunste waarvan hy 'n Meester was ingewy. Hy het haar geleer wat webzwammen was hoe om die krag van 'n egotrilling te onderskei sodat hierdie dinge geen geheim meer vir haar ingehou het nie. 'Jy 's gereed,' sê die grysaard op 'n stil middag in die nasomer. 'Jy ken 'Set en Zazel' van binne uit, jy weet hoe om met 'droeselkruid' om te gaan. Nou is ons gereed vir die wye wêreld. Maar nie met léé hande nie, want so is ek nie.' Hy skuif na 'n boekie van die spelonk, trek 'n swaar gordyn opzy.

'Hier agter,' gaan hy verder, 'Sal jy 'n paar dinge vind wat daarbuite as belangrik geag word. Neem daarvan wat jy wil.'

Ivy se oë het wawyd oop gerek en dit was ook nie so verwonderlik nie. Voor haar, was daar 'n groot versameling kleinnode. Goue stukke het die vloer bedek. Juwele het gevonkel teen 'n agtergrond van 'n uitgelezen versameling feestelike gewade en kleding.

Péter Kántor — Hongaars

Volt a Fekete Hegységben egy barlang, nagy luxussal berendezett, minden kényelmet biztosító; oda vitte a gyermeket. Ott serdült az ezután bájos fiatal nővé. De nemcsak külsőleg, belsőleg is kitűnően fejlődött. Gyámja bevezette a művészetekbe, melyeknek mestere volt, megtanította a ritka füvek és a pókhálógombák meghatározására, de a személyváltoztatás képessége sem tartogatott már előtte titkot.

- Sokat tudsz már! - így szólt hozzá az aggastyán egy csendes késő nyári délutánon. Seth és Zazel ismerős előtted, csakúgy a palacsínta-fű is. Most már bevezetlek a nagyvilágba. De nem üres kézzel ám: ilyet nem tennék veled soha!

A barlang egyik sarkába botorkált, elhúzott egy nehéz függönyt. Emögött - mondta - találsz néhány dolgot, melyeket úgy általában fontosnak tartanak az emberek. Azt veszed el magadnak innen, amit csak akarsz.

Repkénynek kikerekedett a szeme a csodálkozástól. Temérdek drágaság csillogott előtte. Aranytallérok fedték a padlót, gyémántok szikráztak, és a háttérben díszes ruhák és kabátok páratlan gyűjteménye látszott.

جادوگر دخترک را باخودش به غاری در «کوه های سیاه» برد. در آن جا برای خودش قصر راحتی را ترتیب داده بود که از نظر وسایل رفاه و تفریح کم و کسری نداشت. گل رعنای ما در همین جا و در مراقبت و تربیت پیرمرد ممنوع خواه بزرگ شد و خانمی ازآب در آمد که از خوشگلی به آفتاب می گفت با حضور من تو دیگر درنیا. البته جداازاین همه لطف و ملاحت مغزش هم حسابی رشد کرده بود. سرپرستش همه دانش هائی را که خودش در آن هااستاد بود به او آموخته بود. یادش داده بود که علف های عجیب و غریب فارچ - نارعنکبوتی را بکار ببرد و چطور در مواقع لزوم بدن خودش را به ارتعاش در بیاورد و ازاین قبیل کارهای زار آمیز. و دیگر رمز و رازی نمانده بود که دخترک از آن بی خبر باشد.

پیرمرد در یک بعداز ظهر آرام به دختر گفت: « تو دیگه تحصیلاتت رو تمام کردی، رعفر جنی را خوب می شناسی، میدونی چطوری از شاش کفتار و غر گربه معجون جنی درس کنی. حالا دیگه موقعشه که پا به دنیای بیرون بذاریم؛ اما من از اون آدما نیستم که تو را با دست های خالی تو این برهوت ول کنم.»

پیرمرد بعد ازآن بی دریغ راه افتاد به سمت گوشه ای از غار و با فشار پرده سنگینی را بیک سو کشید و گفت:

« پشت این پرده چیزهائی پیدا می کنی که به دردت می خوره. هرچقدر که دلت می خواد می تونی از اونا ورداری.»

گل رعنای ما بهت زده به گنج گرانبهائی که در برابرش پدیدار شده بود خیره شد. زمین از سکه های طلا پوشیده شده بود و از فراوانی آن ها همه جا برق می زد، در زمینه پشت هم به راحتی مجموعه گرانبهائی را از وسایل مهمانی و لوازم دیگر می شد دید.

Kasiya Makaka — Chi-chsoe

Bambo aja adapita naye kuphanga kumapili. Mphangamo bambowa adakonza bwino-bwino ndi mipando ndizina zofunika za mtengo wapatali. Mwana uja adakulila kumeneko mpaka atatha msinku. Woti kumuona, ai adali munthu wamai ndithu. Kukongola ndi nzeru zidango kumana mwaiyeyo. Bambo aja adamphunzitsa za ukatswiri wao wa zitsamba ndi mitsitsi. Ndinposo za zilako-lako za anthu sizidalinso zinsinsi kwa iyeyo.

'Ee, mwafikapo mai,' adatelo tsiku lina bambo aja, 'Seti ndi Zazelo mwadziwa ndiponso mwadziwa kugwiritsa nchito chitsamba chambwezo cha duruzelo. Zatelemu tikhoza kukaona agalu amichombo. Koma sitipita chimanja-manja. Sin'telo ine ai. Poyamba ndikupatsani dzina. Chifukwa dzina ndichinthu chofunika m'moyo mwa munthtu. Dzina lako ndiwe Aive kapena Nachitedze. Usaliiwale.'

Atatelo m'dala uja adatsegula chikatani cholemela.

'Kuseli kwa chikatanichi,' adatelo mdala uja, 'kuli zinthu zimene anthu ambili amati ndizofunika. Dzithandizeni.'

Mtsikana uja adati kuyang'ana n'kuona chuma chosaneneka. Golide adali ponse-ponse ukofu, mikanda, mphete, mafumba, zibangili kungoti mulu-mulu; Koteloko madiresi wobvala m'mapwando ambili atakochekedwa-kochekedwa.

Gcina Mhlophe — Xhosa

Wamthatha ke umntwana lowo ufomaghinga uPuck wamsa emgslombeni wakhe awawusezintabeni ezimnyama. Wayelilungisile Kakuhle ikhaya elo lakhe wafaka zonke izinto ezihambisana nempilo emnandi yobutyebi. Kulapho ke apho intwazanale yakhula yafumana imfundo nenggegesho kumfo lo owaye lumke kunene, wakhula wade waliqiyazana elithandekayo futhi elihle. Kodwa ngaphezu kobuso bakhe obuhle, nenggondo yakhe yakhula kanobom njengoba waye thembisile uSomaqhinga. Wafunda imilingo kwanokusebenzisa amayeza aneemfihlo ezingasoze zaziwa ngabantukazana. Wafunda nditsho nokujonga umntu kube kanye, alibone iNgaphakathi lakhe futhi abone nezinto ezingamenza loo muntu abe lixhoba kubo ukuze bamsebenzise ngeendlela zabo ezinobuthakathi, kuba kaloku yeyona nto uSomaqhinga uHocus Puck awayesaziwa Kakhulu ngayo.

'Ukhulile uchubekile kunjalo nje' watsho umfo lo ngenye injikalanga, 'wazi o 'zetu' tu no 'Zazel', wazi ukusebenzisa iinngcambu namaqqabi ëtroosele.' Ngoko ke sifanelwe kukuba siphume siye elizweni. Kodwa into yokuqala Kuzawufuneka ndikunike igama. Kaloku yinto ebaluleke kakhulu leyo emhlabeni. I gama lakho ke lizawuba ngu Ivy, qaphelisisa.

Emva koku ke uSomaghinga wakhombisa uIvy indawo efihlakeleyo eggunnywe yirhaladiya ethile.

'Emva Kwerhaladiya le uzakufumana izinto ezithle ezizawuba luncedo Kuwe. Thabatha nantoni na oyithandayo uzanelise.'

Ngokukhu ukumangala uIvy wadimana neelokhwe zomjuxuzo ezibuhle bungathethe Kiyo.

Imigexo namacici nazo zonke ezinye izinho zokuhomba ezibuqaqawuli bushiya amehlo. Inene wathatha wanxiba wazibhenca wajikajika ezijonga engakholwa uKuba nguge lo owayemhle olohlobo.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

We, Magister Hokus Pas be-e libi na ini wan olo na Blaka Bergi. Drape a cha na pikin go. A ben seti na bergi olo nanga ala gudu fu grontapu. Drape Ivy bigin fu gro en kweki kon na ini sabi anu fu na greesiwan, bonuman di ben de wan bun libisma. Te leki a kon tron wan moy pikin wenche, nanga ala sani di a ben abi fanowdu. A no soso en skin wwan ben gro kon tron uma. En yeye ben kon lepi srefsrefi. En kwekipapa skoro en na ini ala sani di en ben sabi leki bonuman. A leri en sabi teri den *anasitteetodoprasoro*, a opo ala tapu gi en, en a krakti fu den winti no ben abi sikret moro. 'We, noya a ten kon doro. Yu de sofara'. A graniwan suku wan tiri bakadina: 'Yu leri sabi Set nanga Zazel den yorka en yu sabi wroko den obia wwiwiri. Now a ten kon doro en wi kan go naini na bigi grontapu. Ma mi no e go seni yu gwe nanga leegi anu...noo no, mi no tan so'. A srepi go na wan uku fu en olo, hari wan hebi garden go na seesee. Dan a taki: 'na baka a garden disi yu sa feni wan tu saka nanga prenspari grontapu sani. A so libisma kari den. Yu kan teki san yu wani.' Ivy piri en ay. Ala gudu fu grontapu ben de drape. Gowtu ben ddon na gron diamanti be-e brenki. Moy krosi nanga ala tra sortu gudu ben de fu naki dagu.

Marin Sorescu **Roemeens**

Vraciul Pocus duse fetita într-o pesteră din Muntii Negri, pe care-o mobilase cît se poate de confortabil, ba chiar' cu oarecaré lux.

Acolo crescu fata sub supravegherea bătrînului filantrop, tramsformîndu- se într-o elegantă domnişoară. Atît manierele, cît si spiritul ei uimitar ce i se desvoltară.

Preceptorul său o introduse de minune în domeniile în care era neintrecut. O invăţă a sa cunoască toate plantele si buruienile, chiar şi pe cele mai rare.

Poziţia stelelor de-acum era un fleac pentru ea.

-Ai făcut mari progrese, îi declara el intr-o linisiţă după amiază. Cunoşti numele fiecărei stele şi te-ai familiarizat cu toate proprietatile ierburilor. Chiar că de-acuma eşti gata să iei lumea în piept.

Bineinteles, nu vei pleca dela mine, aşa, cu mîna goală. Atît ar mai lipsi!

Mai intii, aş vrea să-ţi dau ... un nume. Căci nu există ceva mai important în lume, decît să ştii cum te cheamă. Numele tău va fi Liana. Vezi să-l ţii minte!

Bătrinul se indreptă apoi spre un ungher al peşterii si dădu în lături o perdea mare şi grea.

In spatele acesteia, zice, iată poţi găsi lucruri foarte scumpe.

Ia, te rog, tot ce-ti poftesţe inima.

Scule de aur zăceau pe jos, pretutindeui sclipeau de-ti luau ochii giuvare. Iar mai încolo, în fund, o somptuoasa colecţie de ţoale şi siperturi scumpe.

He brought the child to a cave in the Black Mountains, which he had furnished comfortably and with great luxury. It was here that the frail creature grew up, under the guidance of the philantropical old man, into an elegant young lady. But besides her looks her mind also developed strikingly. Her guardian instructed her in those subjects in which he was a magister; he taught her to determine uncommon herbs, and the powers of egovibrations were no longer secrets to her.

'You are well advanced,' said the old man one quiet afternoon. 'You know of Seth and Zazel and you know how to handle Drooselherbs. Now we can venture out into the wide world. But not empty-handed. I am not like that. First I'll give you a name, because it is one of the most important things in life. Your name is Ivy; remember it well.'

The old thereupon shuffled to a corner of the cavern and tugged at a heavy curtain.

'Behind this,' he continued, 'you'll find a few of the things which are considered as important. You may take as much as you want.'

Amazed Ivy looked at the treasure of valuables which became unveiled. Gold pieces covered the floor, jewels sparkled in abundance, and in the background one could see a rich collection of banqueting and other outfits.

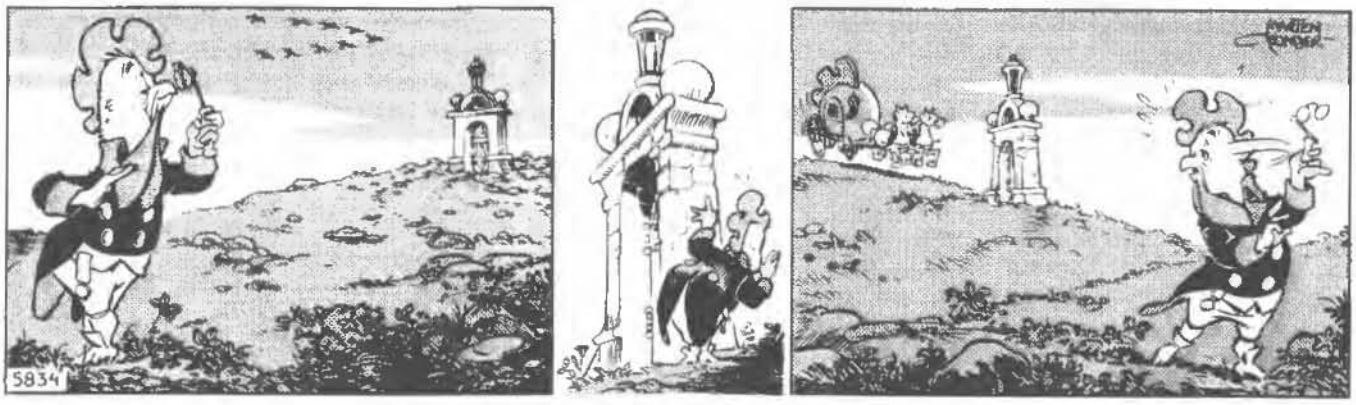

Trouwe lezertjes weten, dat de markies De Canteclaer genoegen schept in vroege wandelingen. Ze zullen dan ook niet verbaasd zijn de edelman op een mooie ochtend op de bloeiende heide aan te treffen. Een zacht windje voerde het gezoem van bijen en de geur van honing met zich mede en de markies staarde met enige weemoed een vlucht trekkende ganzen na.

'Tiens', prevelde hij.

'De verten lonken;
In den vreemde wacht het avontuur.
Waar eens de stemmen klonken,
Daar wordt het koud en guur.
Vol onrust klopt mijn hart...'

Hij zweeg plotseling, want al reciterend was zijn oog op een eigenaardig poortje gevallen, dat verlaten op de vlakte stond, zonder dat het duidelijk was waarvoor het diende.

'Vreemd', sprak de edelman tot zichzelf. 'Eergisteren was het daar nog niet.' En door een begrijpelijke nieuwsgierigheid gedreven begaf hij zich naar het bouwwerkje om het nader te beschouwen. 'Het is frappant; zo'n deur die nergens heen voert. En toch is het metselwerk belegen', hernam hij met toenemende verbazing. 'Geen nieuwbouw. Een extraordinaire affaire!'

Peinzend onderzocht hij de voor- en achterkant zonder er wijzer van te worden. Daarop wendde hij zich schouderophalend af om zijn wandeling te vervolgen en nu werd hij een koets gewaar, die in snelle galop over de heuvelrug naderde.

Adam Bžoch **Slowaaks**

Naši verní čitatelia už dávno vedia, že markíz Hrebienok mal rád ranné prechádzky. Preto sa naši čitatelia nebudú čudovať, keď jedného pekného rána stretnú urodzeného pána na rozkvitnutej pláni. Ľahký vietor so sebou priniesol bzučanie včiel a vôňu medu, a markíz sa trochu smutno díval za krdľom husí.

'Nuž,' zamrmlal si, 'diaľka uspokojí moju túžbu; v cudzine láka dobrodružstvo; kde kedysi zneli hlasy; tam všetko chladne a stáva sa strašným; moje srdce bije plné nepokoja...' Odrazu zmlkol, pretože zatiaľčo recitoval, padol mu zrak na zvláštnu bránu, ktorá stála opustená na rovine, bez toho, aby bolo jasné, na čo slúži.

'Zvláštne,' povedal urodzený pán sám pre seba. 'Predvčerom tu ešte nič nebolo.' A hnaný pochopiteľnou zvedavosťou, vybral sa k stavbe, aby sa na ňu pozrel zblízka.

'To je neuveriteľné; brána, čo nikam nevedie. A napriek tomu je táto stavba staršieho dáta,' pokračoval s rastúcim údivom. 'Žiadna nová stavba. To je predsa extra-ordinárna aféra!'

So záujmom skúmal prednú i zadnú časť, ale nezmúdrel pritom ani zamak; potom mykol plecami a zvrtol sa na ostrohe, aby pokračoval v prechádzke. Tu si všimol koč, ktorý sa blížil veľkou rýchlosťou spoza kopca.

Feride Çiçekoğlu — Turks

Vefalı okurlar beylerbeyi beyzadesinin, erken sabah yürüyüşlerinden hoşlandığını anımsayacaklardır. Dolayısıyla, bu asil beyefendiyi güzel bir sabahin yürek yakan ateşine dalarken gördüklerinde şaşırmayacaklardır. Arıların vızıltısıyle balin başdöndürücü kokusu rüzgarda salınırken, kaçıp giden kazların ardından içini çeken beyefendi,

'Ah, mon chèr,' diye mırıldandı:
'Islamp yaşlandı doğa;
Bir zamanki sesler nerede.
Şimdi soğuk ve nem her yanda,
Ve yine çarpıntılar yüreğimde.'

Sonra birden sessizleşti, çünkü şiirini okurken gözüne garip bir kapı ilişivermişti; düzlüğün orte yerinde, besbelli amaçsız durup duran bir kapı.

'Tuhaf,' dedi beyefendi kendi kendine. 'Dünden önceki gün burada değildi bu.' Ve haklı bir merakla kıvranarak daha yhkından bakmaya yanaştı.

Hayret doğrusu;bir kapı ki hiçbir yere gittiği yok. Yine de yillanmış tışlardan örülü,' diye gittikçe artan bir şaşkınlıkla söylendi. 'Yakin bir zamanda yapılmadığı aşikar. Hayret verici!'

Önünü ve ardını hiçbir ipucu yakalayamadan düşünceli düşünceli inceledi; ve sonra yürüyüşüne devan etmek üzere arkasına dönüp ilerledi. Ancak, Tepeden ansızın görünüp dörtnala yaklaşan bir atarabası bu kararını bozacaktı.

Sabrina Corbellini — Italiaans

I lettori fedeli sanno che il marchese De Chanteclair trae piacere dalle passeggiate mattutine. Non si stupiranno quindi di incontrare il nobiluomo in una bella mattinata sulla brughiera in fiore. Un venticello leggero portava con sé il ronzio delle api ed il profumo del miele ed il marchese osservava con un po'di nostalgia il volo di oche migranti.

'Tiens', mormoró.
'L'orizzonte ammicca;
Nel mondo conosciuto ti aspetta l'avventura.
Dove un tempo risuonavano le voci,
Vincono il freddo e la paura.
Il cuore batte preoccupato...

All'improvviso tacque, perché giá mentre declamava il suo sguardo era caduto su di uno strano arco, abbandonato nella pianura, senza che fosse chiara la sua utilita'.

'Strano', disse il nobiluomo tra sé e sé. 'L'altroieri non c'era'. E, condotto da una comprensibile curiositá, si diresse verso la costruzione per osservarla piú da vicino. 'Inspiegabile; una porta che non conduce da nessuna parte. Eppure non ci sono lavori in corso', riprese con stupore crescente. 'Non é una costruzione nuova.Quelle affaire extraordinaire!'

Scrupolosamente osservó la parte anteriore e posteriore senza capirci un bel niente. Mentre si allontanava alzando le spalle per proseguire la sua passeggiata la sua attenzione fu attirata da una carrozza che si avvicinava al galoppo lungo il dorso della collina.

يعرف القارئ اللبيب قدر ولع النبيل «صبّاح» بالتزيّض في الصباح الباكر. ولذا فلم يُدهش لوجود النبيل وسط المرج المزهر ذات صباح بديع. كأن النسيم العليل يحمل أريج النخل، وروائح العسل البرى الزكية، عندما وقف النبيل يتأمل أسراب الأوز المهاجرة.

تمتم بالفرنسية: [وهكذا...
تشيخ الحياة
وتصير رطبة عجوز..
بعد أن كانت تحفل بالضجيج
آلت إلى خراب وبيات
ويخفق قلبي كطفل يدق...
.....]

وتوقف الرجل لمرة ثانية تردد أبياته، فقد وقعت عيناه على بوابة غريبة، تنتصب وحيدة فوق السهل الأجرد، بلا غرض واضح من وجودها. قال النبيل لنفسه: [عجيب!. لم أكن هذه البوابة هنا أول أمس!]. ودفعه الفضول في اتجاه ذلك البناء، ليلقي عليه نظرة من قريب. وهناك أكمل: [غريب!. لا تؤدي البوابة إلى أي شيء!. ومع أن أحجارها تبدو قديمة، إلا أن البناء قد شيّد حديثاً. يا للعجب!].

وتفحص البناء من واجهته ومن خلفه بدقة وحرص، ثم استدار ليكمل تريّضه. لكنه لم يقم بما انتواه، إذ ظهرت [illegible] على قمة التل عربة تجرها خيول تخبّ مسرعة.

Péter Kántor **Hongaars**

A kedves olvasók régen tudják, hogy Csirkefalvi Chanteclere márki szeret korán reggel sétálni. Épp ezért nem fognak meglepődni a kedves olvasók azon sem, ha e nemes urat egy szép reggelen a virágzó, hangafüves mezőn találják. Könnyű szél bimbálja a méhzümmögést és a mézillatot a levegőben, és a márki bánatosan néz egy előtte elvonuló fehér libacsapat után. - Tiens, mormolja magában. *Eltűntek a dallamok innen, / a messzeség kalandra hív. / Milyen zord és kietlen minden, / s míly vadul kalapál a szív...* - Hirtelen elhallgatott, mert szavalása közben pillantása megakadt egy különös kapun, mely elhagyottan állt a mezőn, még csak sejteni sem lehetett, hogy mivégből és mi célra.

- Különös, mondta csak úgy magának a nemes úr. Tegnapelőtt ez még nem volt itt. És érthető kíváncsisággal indult az építmény felé, hogy közelebbről szemügyre vegye. Meghökkentő; egy kapu, mely sehová sem vezet. És mi több, a régi időkből való, állapította meg egyre növekvő érdeklődéssel. Ennek a tégláit nem most tapasztották, annyi szent! Extraordináris ügy ez!

Tűnődve-tanakodva vizsgálgatta a kaput elölről, hátulról, de ettől sem lett okosabb, így hát szemöldökét ráncolva fordult el tőle, hogy sétáját folytassa. Ekkor egy hintóra lett figyelmes, mely gyors iramban gördült a domtetőről alá.

Nasim Khaksar **Farsi**

خواننده های وفادار حتماً این عادت شازده « کانته کلر » را که از راهپیمائی در صبح سحر لذت می برد فراموش نکرده اند. بنابراین برای آن ها اصلاً مایه تعجب نیست که در صبحی زیبا و فرح انگیز شازده را قدم زنان در خلنگزاری پر گل و ریحان ببینند. نسیم ملایم صبحگاهی بوی عسل و وزوز زنبوران را به اطراف می فرستاد و شازده مست از آن ها و غرق در عالم خیال پرواز مرغان مهاجر را درآسمان دنبال می کرد.

- «Tiens.» شازده با این تکیه کلام زمزمه کنان باخود خواند: افق دلفریب است و جذاب، وجائی غریب از دل ناکجایش، مرا می کشاند بخود مست و بیتاب، بدانجا که بوده ست بس آرزوهای شیرین، به مانند اکنون، که هرچه فسرده است و غمگین، دریغا براین قلب بیچاره من.....»

او ناگهانی ساکت شد، زیرا در هنگام شعرخوانی یکباره چشمش به دروازه ای عجیب و غریب افتاد که ظاهراً بی منظور در زمینی خشک و خالی بنا شده بود.

زیرلب گفت: «عجیبه ،تا پریروز اثری از آن نبود،» و از سر کنجکاوی ئی ذاتی که او را هی می کرد، به سوی آن بنای عجیب راه افتاد تا از نزدیک آن را ببیند.

دوباره در حیرتی مدام افزون یابنده گفت:« فوق العاده اس! دری که به هیچ جا منتهی نمی شه. از عمر آجرهایش هم سالهائی می گذره. از قرار معلوم اصلاً تازه ساخته نشده. خدای من! اصلاً باورکردنی نیس!»

پس و پیش دروازه را متفکرانه وارسی ئی کرد و بدون آن که از آن سر در بیاورد برگشت و راهش را کشید و رفت. هنوزاز فکر بیرون نیامده بود که نزدیک شدن کالسکه ای که باسرعت از قرار تپه ای می گذشت او را مات و متحیر کرد.

Kasiya Makaka — Chi-chsoe

Owerenga okhulupirika akudziwa kuti mfumu Tambala amakonda kuyenda m'mawa-mawa. Moti ndizosawadabwitsa kuwapeza Anyakwawa akuenda kam'ma-mawa kafungo kauchi kakuchoka m'mwaluwa kampepo kali pepepe. Anyakwawa amayang'ana abakha am'madzi akusamuka kuthawa chisanu.

'Aa thengo lachita chinyezi ndi ukalamba' adatelo anyakwawa akulankhula okha

'Kumene kumamveka mau aanthu

Lelo kwa zizila ndi lowe

Ine mtima wanga uli gugugu'

Kenaka adangoti chete chifukwa adaona Chinthu chodabwitsa. Chipata chidali pamtetete popanda chilichonse.

'Komanso!' Adadabwa. 'Padalibe apa dzulo. Basi chifukwa cha chidwi adapita pafupi kuti akayanganitsitse.'

'E-e! Khomo mnanu lopanda myumba. Dzulo padalibe koma likungokhala ngati la kale-kale. Komanso!'

Adati kuyang'ana kuseli, kutsogolo, koma osamvetsetsa. Basi keneka adayambanso kuenda koma akungotelo adaona ngolo yobvundikila bwino-bwino pamwamba mwakanyumba-nyumba ikubwela kumtunda kotelo.

Gcina Mhlophe — Xhosa

Abafundi abamziyo u Mhlonipheki uMarquis wase Chanteclere bayazi uKuba uyavana Kakhulu nokuhamba hamba ebuka ubuhee Bendalo. Wathi ngenye imini esathi wonwabela impepho emnandi yentyatyambo nobusi, ivumba elo elalimdala ahambe abe Kude ngamehlo engqondo, wabona üntaka ezintle Kunene.

'Bethuna, indalo iyaklwal nokuchulu manca, pho Kwakuba namazwi amyoli, ngoku Kuktho UKungunda nengqele, Kwaye intliziya yam iyabetha betha...'

Wakhe wema wamamela, wajonga jonga, ebona isango elalingaqhelekanga yaye engazi nonisebenzi walo.

'Ngumhlola lo,' wathetna yedwa Umhlonipheki.

'Eli sango belingekho apha izolo elinye'

Wasondela Kancinci = 'Isango nje elingayi ndawo? Kunjalo nje Kudala lisetyenziswa. Yunto ngobunto le!'

Emva Koko wazama ukuqhubeka nehambo yakhe. Kodwa wayemana ejeqeza ngenniva Kuba wayesiva ingwelo etsalwa ngamahashi. Lthe yakusendela wabona ukuba Kukho Kuyo intokazi enzibe izivatus ezintle nebuhle bayo bungummangaliso ihamba momfo angamaziyo. Yehla intokazi le, yavalelisa, yangena Kanye Kwelo sango awayelibonile elingaqhelekanga. Subathi, yaphlela emehlweni! Kungekudala Kwaqhamka xhegwana lithile leza Kuye uMhlonipheki uMarquis lambuza:-

'Usihambele Kwanggoko Kangaka? Hehehe'. lahleka okwesikkukukazana (okwenkawu).

'Sukubhanxa!' waphendula ecunuka,' Akukho mntu apha endinokumhambela. Nto nje bendifuna ukubonela Kufutshane elisango lakho'

'Xa ikonwabisa loo ngcinga mna andinanto yokwenza' laphendula ixhego elo lihlekela ngaphakathi.

Umhlonipheki uMarquis wasuka wee gwiqiqi, wazihambela.

Kungekudala wafumana abahlobo bakhe behleli endlini yendibano besela bencokola kodwa bathe bakumbona nobuso bakhe bunzulu ekucingeni - bayi nqumamisa incoko yabo wade wahlala phantsi esitulweni sesikhumba esishukiweyo sathamba waqala ke wababalisela ngombono awubonileyo ehamba endle. Wabaxelela ngentombi entle engene emnyango othile yaphela emehlweni.

'Liqhinga elihle kunene' wastho uMnu. Bummble encuma.

'Yenzeke phi le mpica badala?' wabuza uSodolophu.

'Yenzakale lee endle, Kwela thafa linentyatyambo Kufuphi nehlathi, fuhi bekukho ixhegwana elingenankcubeko tu, lindicaphukise gqitha! Kodwa mamelani, nantsi eyona nto, laa ntokazi ndiyibonileyo indithathekisile noko, Ubuhle bayo bumanzandonga!

Ukuhamba Kwayo nokuziphatha bunobukhosi, Ukukhanya kwelanga kungcaugcazela ezinweleni zakhe, Ilizwi lakhe xa athethayo ngathi Kukutsholoza Kwehobe, Kwekhu, ngathi ndiyambona ehambisa okomoya, okanye inyamazana yasentsomini xa angena kwelo sango...'

Amadoda amanintsi asondela amamela. Kodwa usodolophu no Mnu. Bumble basebekruqukile noko ngoku, basuka bahamba, behleka indlela awayethatheke ngayo umhlobo wabo uMarquis. Nene nene, izinto zimana uKwenzeka!

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Leki fa den trutru leesiman sabi, dan na markies De Canteclear lobi teki wan fruku mmanten koiri. Af dat mek nowansma e ferwondru te den sa mit na *prenspari guduman* disi a tapu *heegron* a mindri fu den bromki di e gro so switi, so safri. Wan frafra winti ben cha singi fu oniwaswasi kon miti en yesi, den smeri be-e tigri en noso na ini wan pree. Markies De Canteclear be-e luku pikinso sari di a shi fa den gansi be-e opo free gwe. Taaang a be-e *mormu* na ini ensrefi...

'farawe e kari
mi ati e bari
sani e pasa nain
presi di wi no sabi
pe fositen sten ben de
a dape ay kon kowru noya
mi ati de na djompo djompo'

A tan tiri, bika na ini en mormu en ay fadon a tapu wan negredoro di ben tnapu a midri fu heegron, sondro fu a ben de krin gi en ferstan fu san ede a sani disi ben de drape. 'Saaang' a guduman taki. 'Tra esde a sani disi no ben de, mi no man memre en.' Fu di a ben wani sabi finfini, a koiri go yana fu luku san be-e kori en ay. 'Hmmm.....san tan soo,' wan doro di e cha wi go nowansee. 'Hmmm, a no njun mesrewroko. A sani be-e dangra en. A no wan wroko fu esde. Wan prenspari dangra *senari*'. A ploy en fesede. Ondrosuku fessee nanga bakasee...ma a heri sani no leti wan pikin faya ini en frustan. A moro a be-e luku, a moro a be-e dangra. Fa yu shi a seki en skowru, dray en baka fu koiri go moro fara a shi wan asiwagi be-e sutu kon miti na bergibaka pe a ben tenapu.

Marin Sorescu **Roemeens**

Cititorii nostri fideli cred că mai ţin minte că. Marchizul de Cucurigu avea sănătosul obicei de-a face cîţiva pasi în fiecare dimineaţă.

Nu vor fi deci surprinşi de-al găsi pe acest gentilom prin fineţea în floare într-o frumoasă disdedimineaţă de vară. Briza uşoară era îmbălsămată de parfumuri, albinele zburdau de colo-colo, culegînd polen. Melancolic, marchizul urmări cu privirea zborul unui stol de păsări.

-O, zise el, iată că natura parcă presimte c-o să vină şi toamna!

Deşi cîntă păsărilele, parcă totul e mai umed si mai răcoros. Mă simt emoţionat.

Deodată privirea îi căzu pe-o poartă bizară, ce se înalţa aiurea în mijlocul cîmpiei, singură lare, si fără nicio întrebuinat, dupa cum se părea.

Ciudat, murmură el. Drăcia asta parcă nu era aici ieri.

Impins de-o curiozitate lesne de înţeles se îndreptă deci către această construcţie neobişnuită.

Arhitectură uimitoare, conchise el, dupa ce-i dete vreo două ocoale.

Desigur, se vede influenţa romană. Dar e cam ciudat să dai peste o poartă care nu duce nicăieri. Tare aş vrea să ştiu cui îi aparţine terenul.

Examină construcţia sub toate unghiurile. Apoi, nelinistit se dădu cîţiva paşi înapoi, din ce în ce mai îngîndurat.

In sfîrşit, se răsuci pe călcîie şi-şi reluă plimbarea, pînă cînd iată o trăsură coboarîud colina în galop.

Jean Pierre Vallotton — Frans

Nos fidèles lecteurs n'auront pas oublié que le Marquis de Chanteclerc goûtait particulièrement les promenades matinales. Ils ne seront donc pas surpris de retrouver cet aristocrate sur la lande de bruyère en fleur, par un beau matin de printemps. Le bourdonnement des abeilles et la fragrance du miel étaient portés par une brise légère. Le Marquis contempla avec mélancolie le vol des oies migrantes, et murmura pour lui- même ce poème de sa composition:

Les lointains m'attirent à l'horizon:
Là m'attend une étrange passi-on.
Où autrefois on entendait des voix,
Sans s'annoncer, s'est installé le froid,
Et mon coeur bat plein d'appréhensi-on.

(. . .)

Marten en Eiso Toonder — Engels

Faithful readers will know that the marquis of Chanteclere enjoys early walks. Therefore they won't be surprised to find the nobleman amongst the blooming heather on a beautiful morning. The buzzing of bees and the smell of honey were wafted in a gentle breeze; and the marquis gazed with melancholy at the flight of migrating geese.

'Tiens,' he murmured. 'Nature has grown moist and old. / Where once were voices sounding / it has now become damp and cold, / and my hearts beats pounding...'

He suddenly became silent, because whilst reciting his eye fell upon a peculiar gateway, standing alone on the bare plain, apparently purposeless.

'Strange,' the nobleman said to himself. 'It wasn't there the day before yesterday.' And spurred by natural curiosity he went towards the building to have a closer look at it. 'Remarkable; a door that leads nowhere. And yet the masonry is aged,' he resumed in ever increasing puzzlement. 'It wasn't erected recently. Extraordinary!'

He examined the front and the back thoughtfully without becoming any the wiser; and so he turned away in order to carry on his walk. This resolution was upset by the approach of a carriage coming at full gallop over the ridge of the hill.

De markies liep langzaam verder, doch hij kon niet nalaten van tijd tot tijd een blik over de schouder te werpen, en toen het rijtuig bij het poortje stilhield, bleef hij staan. Er stegen twee gestalten uit: een grijsaard en een dame, doch het prille morgenlicht bemoeilijkte de waarneming.

'Parbleu', prevelde de edelman. 'De heer opent de deur. Een zinloze bezigheid dunkt me. Men kan gemakkelijk om de zaak heen lopen. Zou ik... hm... ik meen dat ik rustig wat nader kan treden zonder onbeleefd te lijken. Ik wil hier toch het fijne van weten.'

Met deze gedachte repte hij zich waardig naar het geheimzinnige bouwwerkje, waar de oude heer met een buiging afscheid nam, terwijl de dame door de opening stapte. De deur viel net geruisloos achter haar in het slot, toen de markies er aankwam.

'Meneer is wat vroeg voor bezoek, hèhèhè!' zei de grijsaard met een kakelend lachje.

'Tiens', sprak de edelman enigszins uit de hoogte. 'Het is verre van mij om een bezoek aan een doelloze poort te brengen, amice! De gang van zaken bevreemdt mij, dat is alles. Voert ge hier soms een komediespel op?'

'Dat zou je wel willen', riep de ander. Hij keerde zich om en liep terug naar de koets.

'Komedie! Jawel!' vervolgde hij over zijn schouder. 'Spel en ernst lopen door elkaar voor jouw soort, meneertje. Let op mijn woorden!'

Adam Bžoch **Slowaaks**

Markíz išiel pomaly ďalej, no nemohol si odpustiť, aby sa z času na čas neobzrel cez plece, a keď voz zastal pred bránou, zastal aj on. Vystúpili dve postavy: starec a dáma, avšak ranné svetlo sťažovalo vnímanie.

'Do čerta,' zamrmlal si popod nos urodzený pán, 'ten pán otvára dvere... nezmyselná záležitosť, podla mňa. Objekt sa dá ľahko obehnúť. Nemal by som... hm, myslím, že by som sa mohol pokojne priblížiť bez toho, aby to vyzeralo, že som nezdvorilý. Rád by som sa dozvedel, o čo ide.'

S takýmito myšlienkami sa ponáhľal k tajuplnej stavbe, kde sa práve starý pán s úklonom lúčil, zatiaľ čo dáma vstúpila dovnútra. Brána sa práve nehlučne zavrela, keď sa priblížil markíz.

'Pán prišiel na návštevu trochu priskoro, hahaha!' povedal starec s gagotavým smiechom.

'Nuž,' povedal urodzený pán trochu nadľahčene, 'ani som nemal v úmysle navštíviť túto nezmyselnú bránu, milý priateľ! Vstup ma trochu irituje, to je všetko. Neuvádzate tu náhodou nejakú komédiu?'

'To by sa ti tak páčilo,' zvolal ten druhý. Obrátil sa a šiel späť ku koču. 'Komédia! Akurát!' dodal, keď sa obzrel cez plece. 'Takým ako si ty, sa hra a vážnosť zlievajú dohromady, pane. Zapamätaj si moje slová!'

Feride Çiçekoğlu — Turks

Beyzade yavaş yavaş yürümeyi sürdürdü, ne var ki omuzunun üzerinden arasıra geriye bir nazar atfetmekten de kendini alamadı. Ve, atarabası tam kapının yanında durunca, o da durakladı. Sabahin alacakaranlığında belli belirsiz seçilen iki silüetin indiğini gördü; ak saçlı bir bey ve bir hanım. 'Parbleu,' diye mırıldandı. 'Beyefendi kapıyı açıyor. Bence gereksiz bir uğraş. Rahathkla etrafından dolaşılabilir. Acaba...hmm...sanırım saygısızlık etmeden geriye dönebilirim. Bu konuya daha iyi vakif olmakta fayda mülakaza ediyorum.'

Bunlari düşünerek hızla ancak yine de onurla esrarengiz yapıya döndü. Bu sırada yaşlı adam kapıdan girmekte olan hanıma iki büklüm eğilerek veda etmiş ve beyzade vasıl olduğunda kapı hanımın ardından gürültüsüzce kenüz kapanmıştı.

'Beyefendi ziyaret için biraz erkenci,' diyerek iç gıcıklayıcı bir kahkaka attı yaşlı adam.

'Tiens,' dedi beyzade, asaletle.'Yararsız bir kapıyı ziyaret etmek aklımın ucundan geçmez. Yalnızca ahvale vakıf olmayı arzu etmiştim, hepsi bundan ibarettir. Bir komedide rol mu almaktasınız yoksa?'

'Böylesi işinize gelir, değil mi?'dedi diğeri.

Arkasını dönüp atarabasından uzaklastı.

'Komediler, gerçekten!' diye sözünü sürdürdü omuzunun üzerinden. Sizin gibiler ciddiyetle teferruati pek kolay birbirine karıştırırlar bayım! Bu sözüme mim koyun!'

Sabrina Corbellini — Italiaans

Il marchese proseguí lentamente, ma non poteva proprio evitare di lanciare di tanto in tanto un'occhiata oltre la spalla, e quando la carrozza si fermó all'arco, non poté piú procedere.

Ne scesero due sagome, un vegliardo ed una giovane donna, purtroppo la brillante luce mattutina rendeva difficile il riconoscimento.

'Parbleu', mormoró il nobiluomo, 'L'uomo apre la porta. Mi sembra una fatica inutile. Si puó tranquillamente girare intorno alla cosa. Potrei ... mm ... mi sembra di potermi avvicinare tranquillamente senza sembrare scortese. Voglio proprio saperne l'utilitá.'

Con questi pensieri si avvicinó con circospezione alla costruzione misteriosa, dove il vecchietto prendeva congedo con un inchino, mentre la donna passava attraverso l'apertura. La porta era appena stata silenziosamente chiusa a chiave, quando arrivó il marchese.

'Il signore é un po'in anticipo per una visita, ahahah!' disse il vegliardo con una risatina sguaiata.

'Tiens', disse il marchese un po'altezzoso. 'Lungi da me fare visita ad un inutile arco, signore! Lo svolgersi degli eventi mi meraviglia, e nient'altro. Forse si sta preparando per recitare una commedia proprio in questo luogo?'

'Ti piacerebbe', gridó l'altro. Si voltó e ritornó alla carrozza.

'Una commedia! Proprio!', proseguí. 'Finzione e realtá si mescolano per le persone come te , signorino. Attento alle mie parole!'

سار النبيل « صباح » متمهلاً ، غير قادر على أن يمنع نفسه من الالتفات إلى الخلف متطلعاً من حين لآخر . وعندما توقفت العربة قرب البوابة ، توقف عن السير . وهبط من العربة شخصان : رجل أشيب وامرأة ، غابت ملامحها في عتمة الصباح الباكر . هتف النبيل : [يا إلهي ! . لماذا يفتح الرجل العجوز مصراع البوابة ؟ بينما يستطيع أن يدور حولها ليصل إلى الناحية الأخرى ؟ . لا أبد أن أعرف ما يجري هنا !] .

وقفل النبيل مهرولاً إلى البوابة الجنوبية ، حيث كان الرجل العجوز يلوح للمرأة مودعاً ، وينحني لها لدى اجتيازها للبوابة . وعندما وصل النبيل « صبّاح » إلى الموقع ، انغلق الباب خلف المرأة بلا صوت .

قال الرجل العجوز مقهقهاً : [ما زال الوقت مبكراً لأن يتشرف أهل الدار بزيارة السيد المبجل !] .

رد النبيل « صباح » : [لم أزر قط بوابة لا ضرورة لوجودها . كل ما في الأمر أن ما يجري هنا قد استرعى انتباهي ! هل تشارك في مسرحية هزلية ؟] .

أجاب الآخر : [وهل هذا هو ما تريد أن تخمنه ؟] . واستدار عائداً إلى العربة ، ثم التفت مستأنفاً حديثه من فوق كتفه : [مسرحيات هزلية ؟ - فعلاً ! . من هم على شاكلتك يخلطون بين الجدّ والسفاهة أيها السيد المبجل ! . انتبه لما تقوله فيما بعد !] .

Péter Kántor **Hongaars**

A márki lassú léptekkel tovább sétált, de nem állta meg, hogy időről-időre vissza ne nézzen, és mikor a kocsi megállt a kapunál, megtorpant ő is. Két alak szállt ki: egy aggasyán és egy hölgy, de a korareggeli fényben a márki úgy hihette, káprázik a szeme.

-Parbleu! - mormolta a nemes úr. - Amaz ott kinyitja a kapuajtót... Értelmetlen ügy véleményem szerint. Hiszen körbe lehetne járni azt a kaput. Visszamenjek? Hm... azt hiszem, nyugodtan közelebb léphetek anélkül, hogy udvariatlannak tűnnék. Tisztán szeretnék látni ebben az ügyben. E gondolatokkal fürgén, mindazonáltal méltóságteljesen odasietett a titokzatos építményhez, aholis az öregúr épp mély meghajlással köszönt el, a hölgy pedig belépett a kapun. A kapuajtó hangtalanul zárult be mögötte, éppen akkor, amikor a márki odaért.

- Vizitelésre kissé korán érkezett az úr, hehehe! - mondta göcögős nevetéssel az öreg.

- Tiens - mondta a nemes úr némileg leereszkedőn. Távol álljon tőlem, hogy ennél a haszontalan kapunál tisztelemet tegyem. A bejárat meghökkent egy kicsit, ez minden. Talán csak nem valami komédia célját szolgálja, s holmi előadást készítenek elő?

- Az tetszene neked, ugye, az igen! - kiáltott fel erre a másik. Sarkon fordult, és irány a hintó.

- Komédia! Igenis! - szólt vissza a válla fölött. Lényegest és lényegtelent könnyen összekever a te fajtád, uram. Jól jegyezd meg a szavaimat!

Nasim Khaksar **Farsi**

شازده که سلانه سلانه به راهش ادامه می داد، هرارگاهی برمی گشت و از سر شانه به پشت سرش نگاه می کرد! و وقتی کالسکه نزدیک دروازه از حرکت باز ایستاد، او هم سرجایش ایستاد. از توی کالسکه دونفر در آمدند! پیرمردی ریش سفید و بانوئی که هر دوی آن ها در آن روشنائی کم رنگ اوائل صبح به سختی دیده می شدند.

شازده زیرلبی گفت: «Parbleu, پیرمرده داره در دروازه رو باز می کنه، کاری عبث، کافیه دورش بزنه تا اون طرفش بره. چطوره،،ها ،،من ،،برم،،آره مسیرم رو دوباره برگردم و بی آن که بی ادبی باشه از یک جائی کمی نزدیکتر صحنه راتماشا کنم.»

با چنین فکری شتابناک اما با حفظ وقار به آن بنای مرموز نزدیک شد. پیرمرد محترم که در را پیشتر باز کرده بود حالا خم شده در برابر بانوی زیبا که از دروازه می گذشت داشت از او خداحافظی می کرد. وقتی شازده پا به صحنه گذاشت کمی پیشتر در با صدا پشت سر زن بسته شده بود.

پیرمرد همراه با خنده ای نخودی به شازده گفت: « آقازاده کمی زود برا ملاقات تشریف آورده اند.»

«Tiens»، شازده متکبرانه با این تک مضراب به سخن در آمد: « دوست عالی جناب! اولین باریه که دروازه ای به این بدردنخوری می بینم. در واقع مضحک بودن ماجرا باعث کنجکاویم شده ، همین! نکند تو در این نمایش خنده آور شرکت داری؟»

پیرمرد گفت:«البته اینا فکرهائیه که شما تو کله تان بافتین»» و بعد از آن چرخید و به سوی کالسکه اش راه افتاد.

در بین راه سر برگرداند و گفت: « نمایش خنده دار! بله ! جدیت و فکرهای عوامانه در اندیشه آدمائی مثل تو خیلی زود مرزهاشون باهم قاطی میشه، اما آقا کوچولو حرفای من یادت نره!»

Kasiya Makaka — Chi-chsoe

Anyakwawa adapitiliza kuyenda pang'ono-pango' akucheuka-cheuka. Basi ngolo ija itafika pachipata paja idaima anthu awili n'kutuluka. Mmodzi adali munthu wamai, winayo wabambo patse mtedza wachikulile.

'Ala!' Adatelo anyakwawa, 'Mkulu uja angachite kutsegula chitseko. Zazii. Osangozungulira kuseli. Ine koma... ndi...ndibwerere ndikamvetsetse.'

Akutelo adabwelera molemelera ndithu. Pa chipata paja mkulu uja amalawila mai uja. Mai uja akulowa ndi kutseka chitseko anyakwawa nawo nkumafika.

'Mkulu ndiye walawila kudzachezatu hehehe' Kadatelo kampatse-mtedza kaja kakuseka ndi timau tosasa.

'Ha! m'mati ine ndingachezele chitseko chopanda ntchito? Ndangobwela kudzaona. Mwinatu mu'chita sewelo eti?'

'Ndizimene mukufuna kuganizatu eti?' Adayankha wina uja. Basi mkulu uja tembenu, bwa kungolo. 'Koma ma sewelodi ee.' Zinthu zeni-zeni ndi zamkutu anthu onga inu sachedwa kuzisakaniza, mumvetsetse nd'unenazi. 'Adapitiliza kuyankhula.

Basi uyo ngolo kwelu, fumbi tolo!

Paul Middellijn — Sranang Tongo

A markies bigin waka go morofara safrisafri...ma wan wan leesi a be-e fringi wan ay abra en skowru en di na wagi tantiri na a nengredoro, ensrefi tantiri fu dray luku. Tu sma saka kmoto na ini a wagi. Wan grani greesiman nanga wan moy yongu wenche. Ma a fruku mmantin son be-e piri tifi naini en fesi, someki a no ben man shi krinkrin san be-e pasa. 'Parbleu...san-tan-so...vivane...a markies taki. A djersi m-e shi a graniman opo na nengredoro gi na yongu winche! Taaang...mi no e shi na koni fu a sani disi bika yu kan waka lontu a nengredoro en a no e cha yu go nowanpe.' Ma mek mi go pikinso moro krosibee. Sondro fu grofgrofu mi wani sabi finfini san e pasa djaso. Nanga a denki disi a skoifi ensrefi go moro krosbee. A shi fa na graniman be brokokindi taki adjosi wan respeki fasi en a ben de krosibee fu den, di a doro tapu leti na en fesi. A yongu wenche ben pasa ini a doro. A doro sroto safri na en baka. 'Na masra disi kon tumsi fruku na fisiti..hihihi,' a grani man lafu wan dreegi lafu. 'Tiens, taaaang' na gudu man piki bigimemre fasi,'mi no e prakseri fu kon na fisiti a wan negredoro di e opo go na nowansee. Mati! Wan sani e dangra mi..na komedi yu e preec djaso.' 'Dat yu ben sa wani,' a greesiwan bari. A dray en baka waka go na en wagi. 'Komedi...aaaaay...preepree nanga seriusu e koiri anu na anu gi den soortu mansama leki yu. Yu yere san m-e taki.'

Marin Sorescu **Roemeens**

Nespus de intrigat Marchizul se opri, cătînd spre caleaşca ce tocmai se oprise în faţa porţii. Un bătrîn şi-o fată tînară coborîră din ea, dar lumina aburită de dimineată împiedică gentilomul să le distingă trăsăturile.

Uite că moşul deschide poarta, murmura el, din ce în ce mai uluit. Ce-mi părea fără sens, iată că functionează prea bine. Ia să mai dau mai aproape, bineinţeles fără să comit vreo impoliteţe. În timp ce înainta cu paşi măsuraţi, bătrînul îşi luă la revedere de la tînara fată, care imediat se repezi pe poteca ce se deschisese în faţa sa.

Bătrînul închise poarta dupa ea, chiar în momentul cînd îsi făcu apariţia Marchizul.

-Domnul e cam matinal pentru o vizită, rînji bătrînul.

Marchizul îl trată de sus.

-Departe de mine ideea de a vizita o poărtă care nu duce nicăieri, dragă amice. Numai curiozitatea m-a impins pînă aici. Repetaţi din întîmplare vreo scenă dintr-o comedie?

-Comedie! ripostă ciudatul personaj cu o voce şueratoare.

Oameni de teapa dumitale confundă cam uşor realitatea cu jocul, nu-i asa?

Marten en Eiso Toonder **Engels**

The marquis walked on slowly, but he couldn't refrain from glancing back over his shoulder from time to time; and when the carriage came to a halt near the gateway, he paused. Two figures alighted: a grey-haired gentleman and a lady – an observation made difficult by the dim early morning light. 'Parbleu,' murmured the nobleman. 'The gentleman opens the door. In my estimation a useless activity. One can easily walk around it. Shall I...hm... I suppose I could retrace my steps without seeming impolite. I would like to obtain a better insight in this matter.'

With this in mind he returned hastily, but nevertheless with dignity, towards the mysterious building, where the old man bade farewell to the lady with a bow as she entered the gate. The door had just shut noiselessly behind her when the marquis arrived on the scene.

'The gentleman is a little early for a visit, hehehe!' said the old man with a cackling laugh.

'Tiens,' said the nobleman, rather haughtily. 'It never occurred to me to visit a useless gateway. I was just interested in the general proceedings, that is all. Are you perhaps participating in a comedy?'

'That's what you'd like to think, isn't it?' replied the other. He turned away and walked back to the carriage.

'Comedies, indeed!' he continued over his shoulder. 'Seriousness and triviality are easily confused by people like you, mister! Mark my words!'

Hij verdween in de wachtende koets, die in snelle draf wegreed, de markies betrokken achterlatend.

'Een onhebbelijke oude!' mompelde de heer De Canteclaer. 'Maar waar is de dame gebleven?'

Hij liep onderzoekend om het poortje heen, doch er was geen spoor van leven te bekennen. Het valt dan ook niet te verwonderen, dat de edelman in verwarring geraakte. De dichtregels waaraan hij bezig was geweest, vervaagden en in een staat van opwinding haastte hij zich naar de Kleine Club om zijn wedervaren te vertellen.

Daar treffen we dan eindelijk heer Bommel aan, die hangende in een clubfauteuil in een gesprek met de burgemeester gewikkeld was. 'Rommeldam is eigenlijk een nest!' sprak de magistraat. 'Ik zou er wel eens uit willen. Naar het Zuiden of zo. Hier is niets te beleven en thuis is het ook niet alles. Mijn vrouw kan soms eh... wat moeilijk zijn, hè?'

'Ik heb daar niet zo'n last van', zei heer Ollie. 'Een heer van mijn stand heeft een mooi en nuttig leven met goede boeken en kunstvoorwerpen om zich heen. En wanneer het soms wat stilletjes is, heeft mijn buurvrouw altijd wel een kopje koffie en een gezellig babbeltje, wanneer u begrijpt wie ik bedoel. Juffrouw Doddel bedoel ik!'

Op dat moment trad de markies binnen en er lag zo'n eigenaardige uitdrukking op zijn nobel gelaat, dat de beide heren hun gesprek staakten.

Adam Bžoch — Slowaaks

Zmizol v koči, ktorý na neho čakal a rýchlo sa stratil, ponechajúc na lúke sklúčeného markíza.

'Nepríjemný starec!' zamrmlal si markíz Hrebienok. 'Kde je však dáma?'

Pobehoval okolo brány ako špeh, avšak nikde ani známky života. Nečudujme sa preto, že bol urodzený pán zmätený. Veršíky z básne, ktorými bol zaneprázdnený, náhle zmizli a v rozrušenom stave sa poháľal do Malého klubu, aby všetkým vyrozprával, čo sa mu prihodilo.

Tam sa konečne stretneme s pánom Bommelom, pohodlne zahlbeným v klubovom kresle a v rozhovore so starostom.

'Rommelovo je vlastne len taká diera!' hovoril radca. 'Rád by som išiel niekam inde. Napríklad na juh. Tu sa nič nedeje, a ani doma to nie je bohviečo. Moja žena vie byť niekedy taká, ech..., je to s ňou ťažké, vieš.'

'Mne by to ani tak nevadilo,' povedal pán Olinko, 'pán s mojou pozíciou má pekný a užitočný život s dobrými knihami a umeleckými predmetmi okolo seba. A keď je niekedy trochu otupno, idem k susedke na kávu a na kus reči, ak viete, čo tým myslím. Myslím tým slečnu Doddelku!'

V tom okamihu vstúpil markíz, a na jeho vznešenej tvári sa objavil taký nevídalý výraz, že obaja páni prerušili rozhovor.

Feride Çiçekoğlu — Turks

Beklemekte olan atarabasına atlayıp dörtnala uzaklaşırken beyzadeyi bulutlu bir halet-i ruhiye içinde bırakmıştı.

'Saygıdan nasibini almamş sakallı,' diye söylendi Beylerbeyi beyzadesi. 'Ama hanım nereye gitti?'

Kapıyı araştırdı ancak hiçbir hayat emaresine raslayamadı. Beyzadenin zihninin karışmış olmasına şaşmamalı. Az önceki şiirsel ruh hali huzursuz bir heyecana yolaçtığından olmalı ki soluğu Beyler Lokalinde aldı.

Ve işte burada, rabat bir koltuğa gömülmüş Başkanla sohbet etmekte olan Bay Bolluk'a raslıyoruz sonunda.

'İslambol gerçekten çekilmez oldu,' diye yakındı Başkan. 'Kaşıp uzaklaşmak isterdim. Mesela güneye. Burada hayat kalmadı; özel hayatıma gelince, eh işte. Zaman zaman karım da... nasil demeli, zor. Anlatabildim mi?'

'Benim pek öyle bir sorunum yok,' dedi Bay Bolluk. 'Benim durumumdaki bir beyefendinin kitaplar ve sanatla çevrili iyi ve yararlı bir yaşamı oluyor. Ve ortalık biraz fazlaca sessizleşirse, komşumun bir fincan çay ve sohbet için daima vakti olduğunu bilmek rahatlatıcı. Bilmem anlatabildim mi? Bayan Dudu'yu kastediyorum.'

Beylerbeyi beyzadesi o anda girdi içeriye ve soylu yüzündeki o benzersiz ifade beylerin sohbetini kesiverdi.

Sabrina Corbellini — Italiaans

Egli scomparve dentro alla carrozza in attesa, che corse via a tutta velocitá lasciandosi dietro il marchese notevolmente scosso.

'Che persona maleducata!' mormoró Chanteclair. 'Ma dove é finita la signora?'

Giró intorno all'arco, ma non c'era traccia di vita. Non ci si puó certamente meravigliare che il nobiluomo fu preso da una certa confusione. I versi ai quali si stava dedicando svanirono e si affrettó a raggiungere in preda ad una strana agitazione il Club per raccontare la sua avventura.

Qui incontriamo finalmente il signor Bomboli che, sprofondato in una poltrona del Club, era tutto preso da una discussione con il Sindaco.

'Rombilonia e'proprio un buco!' disse il funzionario pubblico. 'Vorrei proprio andarmene. All'estero, magari. Non c'é vita pubblica e a casa non é proprio rose e fiori. Mia moglie é a volte un po'... un po'difficile.'

'Ah, questo non é proprio il mio problema', disse il signor Oliviero Bomboli, 'un uomo del mio stato conduce una vita bella ed interessante con libri di qualitá ed opere d'arte intorno. E se a casa ci si annoia un po'la mia vicina ha sempre in serbo una tazza di caffé ed una chiaccherata, se é chiaro a chi mi riferisco. La signorina Dudú, intendo!'

In quel momento il marchese si precipitó dentro con un'espressione cosí stranita sul suo nobile viso, che entrambi lasciarono cadere il discorso.

صعد العجوز إلى العربة التي انطلقت على الفور ، تاركة النبيل « صياح » متكدر المزاج ، يتمتم : [يا له من أشيب [redacted] قليل الأدب ! — ولكنه : أين ذهبت السيدة ؟] .

وتفحص البوابة بنظره ، لكنه لم يجد هناك أثراً للحياة . وهكذا ازداد النبيل ارتباكاً ، وانقلب مزاجه الشاعري إلى توتر وقلق ، فاتجه من فوره إلى « نادي الأعيان » ليروي ما رآه .

وهنا نصل إلى حيث كان السيد « رذيبه » يسترخي على مقعد وثير ، منهمكاً في نقاش مع عمدة المدينة الذي كان يقول :

[لم تعد مدينة « ستّ الهوى » سوى حفرة ! . كم أود أن أهجرها . قد أغادرها إلى الجنوب مثلاً . لا شيء هنا يسير على ما يرام . وهياتي هنا ليست سوى بيت بيت . وفي بعض الأحيان ، تصبح زوجتي ... أعني ... تصبح شرسة . وهذا لا يخفى عليك] .

قال السيد « رذيبه » : [لا تواجهني مشاكل من هذا النوع ، [redacted] فلكوني رجلاً من الأعيان . أعطي حياة رغدة ، تزينها الكتب القيمة والقطع الفنية . وإذا ما شعرت بالضجر ، فإن جاريتي مستعدة - دوماً - لتخفي فنجاناً من الشاي ، ووقتاً للجاذب أطراف الحديث . إذا عرفت من أعني ، فهي الآنسة « قطقوطة » !] .

وفي تلك اللحظة ، دخل النبيل « صياح » ، وعلى وجهه تعبير جعل السيد المجلجل يتوقف عن الحديث على الفور .

Mohieddeen Ellabbad . R'dam 21.01.1993

Péter Kántor **Hongaars**

Azzal eltűnt a reá várakozó kocsiban, mely nagy sebesen tovahajtott a meghökkent márki szeme elől.

Modortalan öregember, mormogta Chanteclere márki. De vajon hová tűnt közben a hölgy?

Fürkész tekintete körbefutotta a kaput, de ott bizony életnek sehol semmi nyoma. Nem is csoda, hogy a nemes úr zavart volt és izgatott. A verssorok, melyekkel eleddig bíbelődött, tökéletesen kiszálltak a fejéből, és feldúlt lelkiállapotban sietett klubjába, hogy hírt vigyen mindarról, amit tapasztalt.

Itt aztán találkozunk Bumbuli úrral, aki egy klubfotelbe süppedve a polgármesterrel cseveg épp. - Romvár tulajdonképpen egy porfészek! - így a polgármester. Beh szívesen futnék el innen! Délre, mondjuk például. Itt sohase történik semmi, és a magánéletem se épp paradicsomi. A feleségem, hát hogy is mondjam, néha kissé fárasztó tud lenni, ért engem.

-Az ilyesmi engem kevésbé zavar - mondta Bumbuli úr. Egy magamfajta úrnak az én helyzetemben szép és hasznos az élete jó könyvek és művészi tárgyak között. És ha néha kicsit túl csöndes, segítségemre siet a szomszédom egy csésze kávéval és aranyos csevegéssel, ha érti, mire gondolok. Csöppi kisasszonyról beszélek.

E pillanatban lépett be Csirkefalvi márki, nemes arcán oly mértékben különös kifejezéssel, hogy mindkét úrnak szájára fagyott a szó.

Nasim Khaksar **Farsi**

پیرمرد در کالسکه ای که منتظرش بود پرید و در یک چشم به زدن دورشد و شارده را گیج و گول تنها گذاشت.

شارده کانته کلر دوباره به غرزدن افتاد: چه پیرمرد بی خودی! اما خودمانیم دختره این وسط چطور غیبش زد؟

این ور و آن ور دروازه را خوب نگاه کرد، اما هیچ نشانی از بشری در آن جا نجست.اگر شارده ما یک دفعه احساس عیب در مخش کرده باشد اصلاً عجیب نیست. حالا شاعرانه یکباره از او زدوده شد و هیجان و بیقراری جاشان را گرفت. و همین جا بود که یاد دوستان گرمابه و گلستانش افتاد و با تند کرد که هرچه زودتر خودش را به پانوق شان «باشگاه مردان محترم» برساند و ماجرا را برای آن ها نقل کند.

ما بلاخره توانستیم فرصتی پیدا کنیم که سراغ بومبل خان برویم. او لمبده در یک صندلی قجر خانی در باشگاه سرگرم بحث و گفتگو با شهردار بود.

حضرت شهردار گله مند از اوضاع داشت می گفت: « علی آباد واقعاً یک سوراخی است، من خیلی دلم می خواد یه راهی برای نجات خودم ازاین غمکده پیدا کنم. برای مثال، برو جنوب، صد در صد بهتر از این جاست، خوب اما تو که خبر از زندگی خصوصی من داری، کافیه حرف تغییر رو بزنی تا اخم علیامخدره روزگارت رو سیاه کنه، خوب البته توهمه این ها رو می دونی.»

بومبل خان گفت: « راس و حسینی من از این مشکلات ندارم. شخص محترمی در مقام بنده زندگی بسیار مفید و خوبی داره. زندگی من را تمام وقت کتاب و کارهای هنری پرکرده، وقت های خالیم را هم همسایه ام با گپ و قهوه پر می کنه. شک ندارم می دونی منظورم کیه، آره دیگه، شنبلیله خانم خودمون! مادموزل «دودل».

دراین لحظه شارده کانته کلر با حالتی خاص در چهره نجیبش وارد شد! حالتی که باعث شد آقایان محترم گفتگوی شان را برای بعد بگذارند.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Fosi a markies ben kan krasi en baka ede a greesiman djompo sdon naini na wagi di be-e wakti. Den asi hari gwe esesi. 'Wan ferferi soortu sengrebere werede granimasra.' Markies De Canteclear be-e mompru: 'ma pe a yong wenche de?' A waka go fu ondrosuku a negredoro ma noti ben de fu shi. Nowansma ben sa ferwondro taki na prenspari guduman disi nanga someni frustan, ben de na bruya. A heri puwema di a be-e meki didjonsro way gwe. En wan degedensi fasi a hasti ensrefi go na Kleine Club fu prati en ondrofeni nanga trawan. Fu tru, a drape w-e kon miti nanga masra Oliver B. Bommel di ben anga na ini wan fu den bigi guduman safu *bubasturu*. A ben domru naini wan takmakandra nanga a fesiman fu foto, masra Pepre, (Dickerdack) burgemeester fu Rommeldam. 'A presi disi na wan nesi' a magistrati be-e taki. 'Mi ben sa wani kmopo djaso pikinso fu go na wan heri trasee fu kondre. Noti de dja fu du en oso a no alasani tu. Mi uma e weri mi ede sonleesi y-e frustan.' 'Mi no abi den problema dati,' masra Ollie piki. 'Prenspariman leki wi abi den fa, en alaten wi abi wan prenspari sani fu du. Buku nanga kulturu lay lontu wi. En te a tiri tumsi mi birti abi wan switi kofi nanga wan swit taktori. Yu sabi suma mi e taki. Frow Doddel...m-e taki'. A srefi momenti dati na markies De Canteclear waka kon naini... wan spesrutu *fromuluku* ben prenchi ensrefi a tapu en prenspari *gudusabiman* fesi...afdatmek den tu man di be-e taktori tantiri wantron.

Marin Sorescu **Roemeens**

Bătrinul sări în trăsură si se îndepartă în viteză.

-Neobrazare! exclamă Marchizul de Cucurigu. Dar ... dar, unde a dispărut frumoasa care-l însotea? Mai dădu odată ocol porţii -dar din nou nu văzu ţipenie de om.

Tulburat nevoe mare îşi reluă drumul, grăbindu-se să povestească strania aventura la Clubul Elitei.

In acest timp la numitul club, Domnul Mormăilă, instalat confortabil într-un fotoliu moale, conversa cu primarul.

Ah, ce-aş mai pleca de aici, se văeta acesta. Mă plictisesc de moarte la acest club, iar acasă nevastă-mea îmi face viaţa un iad.

Mai exista si bucurii pe care nu le cunoaşteti răspunse intrelocutorul cu satisfacţie. Un om de rangul meu, care ştie să se inconjoare de cărţi rare si de opere de arta are o existenţă destul de plăcută. Iar cînd mă simt singur, guvernanta îmi aduce o ceaşcă de cafea parfumată şi stă de vorba cu mine si eu cu ea. E vorbă, la o adică, de domnisoara Victorina.

Deodată îşi făcu aparitia Marchizul de Cucurigu, extrem de agitat.

Cui naiba îi aparţine terenul din susul colinei, întrebă el, în loc de salut. Ştiţi, acolo unde se întind bălăriile - la marginea pădurii.

He mounted the awaiting carriage which rode away at full trot, leaving the marquis in a clouded mood.

'An unmannerly greybeard,' mumbled the marquis of Chanteclere.

'But where has the lady gone?'

He searched the gateway, but there was no sign of any human life. No wonder that the nobleman became confused. His recent poetic mood gave way to one of restless excitement; so much so that he hurried over to the Gentleman's Club to relate his experiences.

Here we finally come across Mr. Bumble sitting idle in a club armchair, engaged in a conversation with the mayor.

'Timbletown really is a hole!' complained the magistrate. 'I would like to get away from it all. Go south, for instance. There isn't much going on over here and my private life is only so-so. At times my wife can be somewhat eh...difficult, you know.'

'I don't have much trouble like that,' said Mr. Bumble. 'A gentleman of my standing has a fine and useful life surrounded by good books and art objects. And if it gets a bit quiet, my neighbour always has a cup of tea and time for a chat, if you know what I mean. I mean Miss Doddle.'

At that moment the marquis of Chanteclere entered, wearing a singular expression on his noble face which caused the gentlemen to suspend their conversation forthwith.

De heer De Canteclaer liet zich in een zachtlederen stoel zakken en sloeg met een zucht de knieën over elkander.

'Parbleu,' sprak hij, 'ik ben een weinig afgemat. Wat mij vanmorgen gepasseerd is, heeft mij aangegrepen. En geen wonder! Met eigen ogen zag ik een dame, jong van jaren en schoon van leest door een poort in het niets verdwijnen!'

'Een goochelkunstje zeker!' zei heer Bommel glimlachend, en de burgemeester vroeg: 'Waar was dat?'

'Van goochelen was geen sprake', antwoordde de markies. 'Het voorval speelde zich af op de heide, die kale vlakte bij het bos. Er was ook een oude heer met stuitende manieren aanwezig, maar dat was geen kunstenmaker, daarvoor was zijn optreden te bot en zijn koets te kostbaar.'

'Een jongedame, hè?' hernam de magistraat. 'Wie was zij?'

'Een onbekende', verklaarde de edelman. 'Ik kon haar niet goed waarnemen, omdat de zon in mijn ogen scheen, maar zij was beeldschoon en sierlijk waren hare bewegingen. Het licht speelde door heur haren en haar stem deed denken aan het koeren van een duif. Als een gazelle overschreed ze de drempel van de poort...'

In deze trant ging hij nog enige tijd door, zodat enkele andere clubleden zich belangstellend bij het groepje schaarden. Toen had heer Ollie er echter genoeg van en hij nam gelijk met de heer Dickerdack afscheid.

'Een raar verhaal', zei hij. 'De markies is een fantast, hè!'

'Een dichter', mompelde de burgemeester. 'Ik had wel wat meer willen horen. Maar mijn vrouw wacht op me, zie?'

Adam Bžoch **Slowaaks**

Pán Hrebienok sa spustil do kresla z jemnej kože a s povzdychom si prehodil jednu nohu cez druhú.

'Veru tak!' povedal, 'som trochu vyčerpaný. To, čo sa mi prihodilo dnes ráno, mnou otriaslo; nečudo! Na vlastné oči som videl, ako dáma, mladá rokmi a krásna vzrastom zmizla bránou do ničoty!'

'Určite v tom bol nejaký kúzelnícky fígeľ!' povedal pán Bommel s úsmevom, a starosta sa opýtal: 'Kde to bolo?'

'O čaroch ani reči,' odpovedal markíz. 'Bolo to na pláni, na rovine pri lese. Prítomný bol aj starší pán s odpornými maniermi, ale neboľ to kúzelník. Jeho vystupovanie bolo príliš neohrabané, a jeho kočiar príliš vzácny.'

'Mladá dáma teda,' pokračoval radca, 'kto to bol?'

'Neznáma,' vysvetľoval urodzený pán. 'Nevidel som ju dobre, pretože mi do očí svietilo slnko, ale bola krásna ako obrázok a jej pohyby boli ladné. Svetlo sa pohrávalo s jej vlasmi, a jej hlas pripomínal hrkútanie holubičky. Ako gazela prekročila prah brány... ' V takomto štýle ešte chvíľu pokračoval, takže sa niektorí členovia klubu pripojili ku skupine. Pánovi Olinkovi to však už stačilo a rozlúčil sa sa s pánom Dikerdakom, ktorý bol starostom.

'Zvláštny príbeh,' povedal. 'Markíz je tak trochu rojko, však?'

'Básnik,' zamrmlal starosta. 'Rád by som sa však dozvedel viac.

Ale čaká ma žena, viete?'

Sabrina Corbellini **Italiaans**

Il signor De Chanteclair si lasció cadere in una morbida poltrona ed accavalló le gambe con un sospiro.

'Parbleu', disse, 'sono proprio esausto. Quello che mi é capitato stamattina mi ha sconvolto. E ci credo! Ho visto con i miei occhi una donna, giovane d'etá e bella d'aspetto scomparire nel nulla attraverso un arco!'

'Un gioco di prestigio, chiaramente!' disse il signor Bomboli con un sorriso, ed il sindaco chiese : 'Dove é successo?'

'Non voglio sentire parlare di magia', rispose il marchese. 'Il fatto ha avuto luogo nella brughiera, quella zona pianeggiante vicino al bosco. Vi si trovava anche un uomo attempato di modi bruschi ma non era un illusionista, la sua esibizione era troppo sfrontata e la sua carrozza troppo lussuosa.'

'Una giovane donna?' riprese il magistrato. 'Chi era?'

'Una sconosciuta', spiegó il nobiluomo. 'Non ne sono sicuro, perché il sole mi brillava contro, ma lei era bellissima e di movimenti eleganti. La luce si frangeva trai i capelli di Lei e la sua dolce voce mi ricordava il tubare di una colomba. Come una gazzella superó quella soglia ...'

Continuó ancora un po'in quella guisa tanto che altri membri del Club si avvicinarono al gruppetto per ascoltare. A quel punto il signor Olly non poteva proprio piú e si congedó insieme al signor Sottotetto, il sindaco.

'Che racconto strano', disse. 'Il marchese é un tale sognatore!'

'Un poeta', mormoró il sindaco, 'Avrei voluto ascoltare piú a lungo. Ma mia moglie mi aspetta, capisci?'

Nasim Khaksar **Farsi**

شازده کاتنه کلر خودش را روی یکی از آن صندلی های چرمی و راحتی ول داد و پا روی پا انداخت.

هنوز در صندلی اش جا نیفتاده شروع کرد: «parbleu ، من بد جوری احساس خستگی می کنم. فکر می کنم مربوط به اتفاقی باشه که امروز صبح برام رخ داده. نه، تعجبی هم نداره. با چشم های خودم خانم جوون ترگل ورگلی را دیدم که از میان دری گذشت و در ناگهانی گم شد. بومبل خان لبخند بر لب گفت:« یکی از آن کلک های ظریف!» و شهردار پرسید: « کجا اتفاق افتاد؟»

شازده گفت: « اصلاً کلک و حقه ای در کار نبود. ماجرا در خلنگزار رخ داد؛ در زمینی بایر نزدیک به جنگل. پیرمرد دیگری هم با رفتاری عجیب و غریب جزو این ماجرا بود که اون دور و بر می پلکید. اما بش نمی اومد که جادوگر و رمال باشه. فقط بیش از اندازه بی ادب بود و زرق و برق کالسکه اش هم بدجور تو چشم می خورد.»

جناب شهردار وسط حرفم دوید: « یک خانوم جوون، درس شنیدم؟ کی بود؟»

شازده گفت:« یه ناشناس، راستش آفتاب که مستقیم می تابید تو چشمام نگذاش درس و حسابی ببینمش. اما از نظر زیبائی اندام عین الهه ها بود و از حرکاتش پیدا بود که برای خودش خانمی است. نور روی موهایش بازی هائی می کرد که دل آدمو می برد و صدایش آوار قناری ها را بیاد من می آورد. او به سبکی غزالی از آستانه آن دروازه گذشت و .....»

از بلبل زبانی شازده اعضا دیگر باشگاه هم دور و بر آن ها جمع شدند. اما بومبل خان که به اندازه کافی پر شده بود همراه با آقای « دیکر داک» از آن جا بیرون رد.

پیش از رفتن گفت: « یه داستان عجیب و غریب! شازده هم انگار زده به سرش، اینطور نیس؟»

شهردار گفت:« شاعره، من که دوس داشتم بشینم و به حرفاش گوش کنم. اما زنم انتظارم را می کشه، خدای من، روزگارم رو می بینی؟»

Paul Middellijn — Sranang Tongo

Masra De Canteclear trowe ensrefi naini wan safu *kawbubasturu* kroisi en kindi djeme wan respeki djeme. 'Mitata...parbleu' a begin fu taki, 'mi weri pikinso...wan dangra ondrofeni free kon tuka nanga mi tide mmanten. Nanga disi mi eegi ay, mi shi wan yongu umsma moy sotee, yongu naini libi fu yari...waka psa a tapu heegron a tapu den moro moy leesti di mi shi te now. A koiri pasa wan nengredoro gwe go lasi na ini noti.' 'Na spotu den ben hori yu..efu na wan spuku yu shi?' Masra Bommel piki nanga wan aflafu a tapu en fesi...En masra Pepre (Dickerdack) aksi..'Pe a sani disi miti yu ?' 'A no ben de wan spuku, a no ben de wan spotu kwetkweti,' na markies piki. 'A sani disi pasa a tapu heegron, wan opo presi na ini na busi. Wan grani greesiman nanga ferferi maniri ben de drape tu. Ma a man disi no ben de wan spotuman, a ben djersi wan sabiman en a fasi fa a be-e chari ensrefi ben grofgrofu tumsi en na asiwagi di be-e chari en no ben de wan lawlaw wan.'
'Wan umasma,' a magistrati piki. 'Suma ben de na umasma. Pe a kemoto'. 'A no kan de fu den kontren dis see,' Masra De Canteclear piki. Mi no ben man luku krinkrin bika mmanten son be-e piri na ini mi ay...ma a ben moy so tee en a fasi di a be-e beweegi be-e chari mi go nain tra grontapu... Faya fu son be-e brenki pree pasa en wwiri en a sten be-e mek mi prakseri na singi fu doifi te den e freeri. Leki wan pikin yongu dia a pasa na stonfutu fu na nengredoro. Ini na sferi disi masra De Canteclear be go moro fara. A so meki wan tu trawan fu na Club waka kon tenapu na lontu fu arki finfini san be-e pasa. Masra Ollie di kon weri fu na tori, ben fen tak a ben nofo noya. A so a bari odi makandra nanga na magistrati, masra Pepre (Dickerdack). 'Wan werede tori, a markies cha fantasi.' 'A man na wan puwemaman'. Masra Pepre (Dickerdack) piki. 'Mi ben sa wani yere moro fu a tori, ma mi uma e wakti mi.'

Marten en Eiso Toonder — Engels

The marquis of Chanteclere lowered himself into a soft leather chair and crossed his legs with a sigh.

'Parbleu,' he said. 'I'm a bit exhausted. It must be the effect of what happened to me this morning. No wonder! With my own eyes I saw a lady, young in years and shapely in figure, pass through a door and disappear into nothing!'

'Surely a trick,' said Mr. Bumble smiling, and the mayor asked: 'Where did this happen?'

'There was no trickery,' replied the marquis. 'The incident took place on the heather , that barren plain near the forest.There was also an old man with shocking manners around; but he certainly wasn't a juggler; his manner was too coarse and his carriage too flashy for that.'

'A young lady, did you say?' resumed the magistrate. 'Who was she?'

'I don't know,' said the nobleman. 'I couldn't see her very well as the sun was in my eyes. But she was divinely beautiful and her movements were full of grace. The light was playing in her hair and her voice reminded me of the cooing of a dove. She floated like a deer across the threshold of the gate..'

He went on like this for some time, so that a few other club members were drawn into the group. But by then Mr. Bumble had had enough and left, together with Mr. Dickerdack.

'A strange story,' he said. 'The marquis is eccentric, isn't he?'

'A poet,' mumbled the mayor. 'I would have liked to stay on and hear more. But my wife is expecting me, see?'

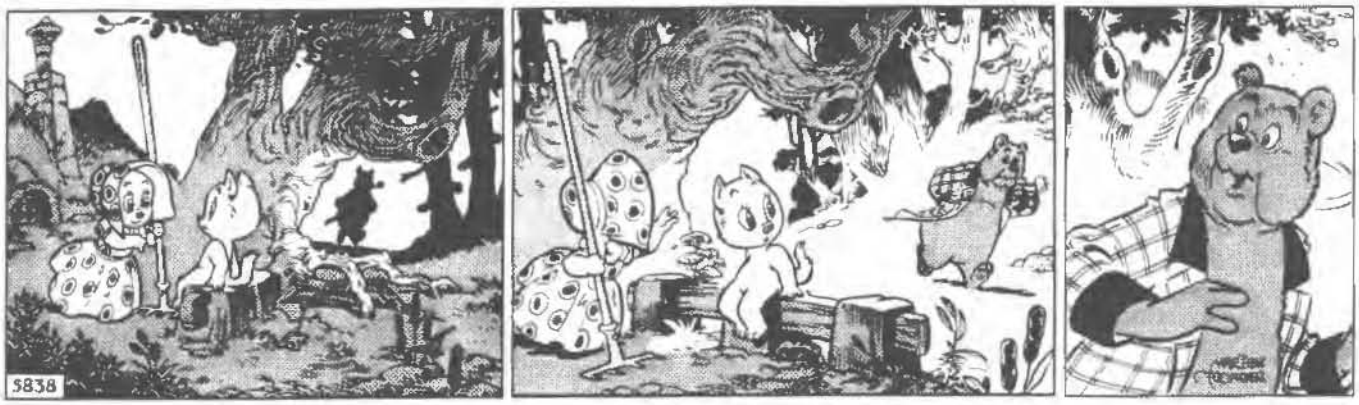

Diezelfde middag passeerde Tom Poes al wandelend het huisje van juffrouw Doddel, die in haar tuin bezig was.

'Leuk, dat je net langs komt', zei ze. 'Ik heb de thee klaar. Weet je ook waar Ollie is? Ik heb hem al in geen dagen gezien!'

'Ik weet het niet', zei Tom Poes. 'Hij zit veel thuis of in de Club. Hij houdt nu eenmaal van rust, hè?'

'Wat een onzin!' hernam het vrouwtje. 'Zo onrustig ben ik toch niet? Nee, ik geloof dat hij een beetje verlegen is! Maar dat is niet erg, hoor! Hij is zo in-keurig en degelijk. En hij heeft zo'n hoogstaand karakter, hè?'

'Hm', zei Tom Poes.

Op dat moment klonken er voetstappen op de achtergrond en toen hij omkeek, zag hij dat het heer Bommel zelf was. Zonder op of om te zien wandelde die voort, en het was duidelijk dat diepe gepeinzen hem bezighielden.

'Dag, Ollie!' riep juffrouw Doddel. 'Wil je me niet zien?'

De aangesprokene schrok op.

'Goedemiddag, mevrouw', sprak hij. 'Neem me niet kwalijk. Ik bedoel, ik was ergens anders met mijn gedachten, al weet ik ook niet precies waar. Het komt allemaal van de markies; die kan soms zo raar uit de hoek komen. Hij is een dichter, zegt de burgemeester, maar ik heb er nogal moeite mee, als u begrijpt wat ik bedoel!'

'Mallerd!' zei zijn buurvrouw. 'Hoe kan jij daar nu moeite mee hebben? Jij weet toch alles? Wat zei die markies dan wel?'

Adam Bžoch **Slowaaks**

V ten istý deň išiel Tom Mňau okolo domčeka slečny Doddelky, ktorá pracovala vo svojej záhradke.

'Milé, že sa zastavíš,' povedala. 'Káva je hotová. Nevieš náhodou, kde je Olinko? Nevidela som ho už celé dni!'

'Neviem!' povedal Tom Mňau. 'Často býva doma, alebo v klube. Cíti sa dobre, keď je okolo neho pokoj, či nie?'

'Hlúposť!' pokračovala malá žienka, 'ja predsa nie som taká nepokojná! Nie, myslím si skôr, že je trocha plachý! Ale to nie je vonkoncom také zlé! Je predsa taký poctivý a spoľahlivý. A má vznešené názory, pravda?'

'Hm,' povedal Tom Mňau. Práve v tom okamihu zazneli v pozadí kroky a keď sa obrátil, videl, že to bol pán Bommel osobne. Bez toho, aby sa obzrel, vykračoval si ďalej, a bolo jasné, že je pohrúžený do hlbokého premýšľania.

'Ahoj, Olinko!' zvolala slečna Doddelka. 'Ani si ma nevšimneš?' Dotyčný sa prestrašene strhol.

'Dobré ráno, milostivá pani,' povedal. 'Prepáčte, prosím. Zdá sa mi, že som bol myšlienkami kdesi inde, hoci by som teraz ani sám nevedel povedať, kde. To všetko kvôli markízovi; dokáže niekedy tak zvláštne rozprávať. Je básnikom, tak hovorí starosta, ale s tým ja mám ťažkosti, ak viete, čo tým myslím.'

'Nebuď smiešny!' povedala jeho susedka. 'Ako s tým môžeš mať ťažkosti? Ty predsa všetko vieš? A čo vôbec rozprával markíz?'

Sabrina Corbellini **Italiaans**

Quello stesso pomeriggio Tom Puss passó durante la sua passeggiata davanti alla casa della signorina Dudú, che stava lavorando in giardino.

'Che combinazione che tu arrivi proprio adesso', disse. 'Il té é pronto. Sai dov'é Olly? Sono giorni che non lo vedo!'

'Non lo so', disse Tom Puss. 'E'a casa, oppure al Club. E'in un periodo di riposo, vero?'

'Che sciocchezze!', riprese la donnetta. 'Non sono poi cosí irrequieta! No, penso che sia un po'timido! Ma non é grave! E'cosí azzimato. Ed cosí altezzoso!'

'Mm', disse Tom Puss.

In quel momento si udirono in lontananza dei passi e quando si guardó intorno, vide che era il signor Bomboli in persona. Se ne andava in giro tutto assorto, ed era chiaro che era preso da profonde riflessioni.

'Ciao, Olly!' chiamó la signorina Dudú. 'Non mi vieni a trovare ?

'Buon pomeriggio, signora', disse. 'Non si offenda. Mi spiego, ero altrove con i miei pensieri, anche se non so esattamente dove. E'tutta colpa del marchese; a volte ha certe trovate! E'un poeta, dice il sindaco, ma qualche volta non riesco a capirlo, non so se mi spiego!'

'Sciocchino!' disse la sua vicina. 'Come fai a non capire? Tu sai tutto, o no? Cosa ha detto precisamente il marchese?'

Nasim Khaksar **Farsi**

در بعد از ظهر همان روز، «توم پوس» وقتی داشت طبق معمول قدم می زد، سر راهش به خانه دختر خانم « دودل» هم سرزد. دودل خانم در باغچه خانه شان مشغول کار بود. بادیدن توم پوس گل از گلش شکفت و کارباغچه یادش رفت.

- « خیلی خوش اومدین! و چه به موقع، چای هم حاضره. راسی هیچ از «اولی» جون خبر داری؟ چن روزیه که این ورا پیداش نشده!»

توم پوس گفت: « من نمی دونم. یا تو خونه س یا تو باشگاه. اونو که می شناسی، آدمی س اهل کیف و خوشگذرانی. سرش بره از تفریحش کم نمی شه!»

دودل خانم توی حرفش دوید: « چرت! البته من کشته مرده ش نیسم. نه، اصلاً. ولی فکر می کنم «اولی» جان کمی خجولن، که اصلاً مهم نیس. او یه پا آقاس. و از همه مهمتر آدم بسیار با شخصیتیه. تو بامن هم عقیده نیسی؟

توم پوس گفت: « هوم»

و درست در همان لحظه صدای پائی در پشت سرش پیچید. به عقب که برگشت بومبل خان را دید که راست راست برای خودش دارد راه می رود. بومبل خان چنان در عالم هپروت بود که کسی را در دور و برش نمی دید.

دودل خانم از جا پرید و صدایش زد: « اولی جان سلام. آی اولی جان نمی خوای خوشگل خودتو ببینی؟»

بومبل خان از جا پرید و سرش را به طرف او چرخاند:

« صبح بخیر خانم! عمیقاً عذر می خوام. اصلاً حواسم این جانبود. راستش هم نمی دونم کجاها داشت می چرخید! لعنت به این شارده، هرچه آتشه از گور او بلن می شه. با حرف های عجیب و غریبش پاک گیجم کرد. شهردار البته معتقده که حضرت شاعرن، اما من یکی حرف های از این دس درباره او تو کتم نمی ره. امیدوارم منظورم روگرفته باشی!»

همسایه عزیزش در جواب گفت: « چه مزخرفاتی! چه جور از حرف های او چیزی نفهمیدی؟ اونم تو که مطمئنم از کل کائنات سر در می آری. خوب حالا بگو ببینم مگه شاره چه حرفائی زده؟»

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

A srefi bakadina dati Tom poes be-e waka pasa na oso fu misi Doddel di be-e wroko na ini en djari. 'Na mi y-e kon a fisiti. Yu wani wan kopi te..en yu sabi pe masra Olli de. Na wan tu dee kba di mi no shi en.' 'Mi no sabi,' Tom Poes piki. 'A de na oso furu, efu a de na Club...Yu sabi fa-a masra disi lobi en rostu.' 'Lawlaw sani,' a misi piki, 'memre mi a no opruru sma. Nooo..no mi denki masra Ollie e shen pikinso. Ma mi n-e span tumsi nanga a sani dati. A abi prenspari hee maniri nanga wan spesrutu safu prenspari yeye.' 'Hmmmmmm,' Tom Poes piki. A yere futu be-e waka na bakasee en di a dray luku a shi masra Bommel ensrefi. Sondro fu opo ede en dray luku a be-e waka en pasi. En yu ben kan shi taki seriusu sani be-e trobi en frustan. 'Fa waka Masra Ollie!' Frow Doddel bari...'Na shi yu no wani shi mi?' Masra Ollie wiki nain prakseri. 'Wan switi bakadina misi Doddel. Gi mi pardon, mi ben de wan heri tra presi na ini prakseri. Eeeeh...! San mi wan taki...eeeh, mi ben sungu ini wan denki...de na wan tra see. A winsi misrefi no man taigi yu soortu see mi ben de!' Na a Markies De Canteclear poti mi na ini a sani disi, a kan taki ala soortu fromufromu sani. Burgemeester Pepre taki a markies na wan puwemaman. Ma mi abi pkinso problema nanga en ...ef yu frustan san m-e taki'. Gi mi wan respeki okasi masra Ollie, 'fa wan sani kan dangra yu?' Yu so wan prenspari guduman. Alaten yu sabi sani finfini a no so. 'Taigi mi san a markies taki?'

Marten en Eiso Toonder **Engels**

That same morning, while out for a walk, Tom Puss paused at Miss Doddle's house. She was busy gardening.

'Nice of you to come along,' she said. 'I have the tea ready. Have you any idea where Ollie is? I haven't seen him for some days!'

'I don't know,' said Tom Puss. 'He is at home a lot, or in the club. He likes his rest, doesn't he?'

'Nonsense!' resumed the woman. 'Surely I'm not that restless, am I? No, I think he's a bit shy. But that doesn't matter. He is every inch a gentleman. And he has such a high-principled character, don't you think?'

'Hm,' said Tom Puss. Just then footsteps sounded in the background, and when he turned he saw it was Mr. Bumble himself. The latter kept on walking without looking up; he was obviously deep in thought.

'Hello, Ollie!' called Miss Doddle. 'Don't you want to see me?' Mr. Bumble looked up, startled.

'Good morning, madam,' he said. 'I beg your pardon. My mind was wandering, although I don't quite know where. Blame it on the marquis; sometimes he is so odd. According to the mayor he is a poet; but I don't quite make him out, if you know what I mean.'

'Fiddlesticks!' said his neighbour. 'How come you can't make him out? Surely you know everything, don't you? What did the marquis say?'

'Iets vreemds!' zei heer Bommel. 'Het ging over een jongedame met een leest en schone haren. Ze ging als een eh... als een gezel of zo de poort binnen en toen was ze ineens verdwenen, maar een goocheltruc was het niet. En die poort staat ergens op de heide. Ik zou die wel eens willen bekijken. Erg interessant, zo'n gebouwtje midden op de vlakte, bedoel ik. Men moet, als heer, toch weten wie daar woont, vindt u niet? Zo jong en dan zo alleen... Misschien kan ik bijstand verlenen. En eh... in ieder geval moet ik die poort eens bekijken, als u begrijpt wat ik bedoel!' Hij groette vriendelijk en vervolgde zijn wandeling met vastberaden tred.

'Zo,' zei Tom Poes, 'een poort op de heide, en een jongedame, hm! Ik zou...'

Juffrouw Doddel viel hem echter in de rede.

'Geen hm', zei ze een beetje snibbig. 'Het is niets voor Ollie! Ik wil weten wat er op de heide gaande is, in zijn eigen belang. Hij weet nog niet hoe gevaarlijk de wereld is en dat verhaal bevielt me allerminst. Jij moet je hier buiten houden hoor! Je bent nog te jong voor dit soort dingen.'

Zo sprekende knoopte ze vastberaden haar strik vast.

Adam Bžoch **Slowaaks**

'Niečo zvláštne!' povedal pán Bommel. 'Hovoril o mladej dáme s krásnym plástom. Kráčala ako gazela alebo tak nejako k bráne, a potom náhle zmizla, ale nebol v tom nijaký kúzelnícky fígeľ. A tá brána vraj stojí kdesi na pláni. Rád by som sa na tú vec pozrel. Je to veľmi zaujímavé, taká stavba uprostred roviny, aspoň si myslím. Ako domáci by som mal predsa vedieť, kto tam býva, či nie? Taká mladá a taká osamotená... Možno jej budem vedieť pomôcť. A... v každom prípade sa musím ísť pozrieť na tú bránu, ak viete, čo tým myslím!' priateľsky pozdravil a rozhodným krokom pokračoval vo svojej prechádzke.

'Ach ták,' povedal Tom Mňau, 'brána na pláni a mladá dáma. Hm! Rád by som...'

Do reči mu však skočila slečna Doddelka.

'Vôbec nie hm,' povedala trochu uštipačne. 'To nie je vôbec nič pre Olinka! Musím sa dozvedieť, čo sa deje na tej pláni; v jeho záujme. Nemá ani len predstavu o tom, aký je svet nebezpečný, a tá záležitosť sa mi vôbec nepáči. Nemal by si sa do toho miešať. Si ešte primladý na takéto veci.'

Zatiaľ čo hovorila, uväzovala si rozhodnými pohybmi stuhu.

Sabrina Corbellini **Italiaans**

'Una cosa strana!' disse il signor Bomboli. 'Aveva a che fare con una ragazza con presenza e bei capelli. Lei passava come una gazzella attraverso l'arco e all'improvviso scompariva, ma non era un gioco di prestigio. E l'arco é da qualche parte nella brughiera. Mi piacerebbe proprio vederlo. Molto interessante, una costruzione cosí in mezzo alla pianura, mi spiego? Bisogna, come signore, sapere chi ci abita, non trova? Cosi' giovane e cosí sola ... Forse posso offrirle il mio aiuto. E, comunque, in ogni caso, bisogna andare a vedere quell'arco, non so se mi spiego!'. Egli salutó con gentilezza proseguí la sua passeggiata a passi decisi.

'Dunque', disse Tom Puss, 'un arco nella brughiera, una giovane donna, mm! Mi piacerebbe ...'.

La signorina Dudú lo interruppe.

'Poche ciance', disse un po'acidina. 'Queste cose non fanno certo per Olly! Voglio proprio sapere cosa succede, per il suo bene. Lui non si rende conto di quanto il mondo sia pericoloso e quel racconto non mi convince. Tu devi restarne fuori, peró! Sei troppo giovane per queste cose.'

Mentre parlava si legó con decisione il fiocco sotto il mento.

Nasim Khaksar **Farsi**

بومبل خان گفت:« حرفهای عجیب! چیزهائی درباره به خانوم جوون با سر و رئمی اشیری.

این خانوم مثل غزالی از آستانه دری می گذره و ناگهانی غیبش می زنه! البته بدون حقه و جادوگری. این دروازه به نقل از حضرت جائی در خلنگزار است. خوب من داشتم می رفتم که اون رو خودم هم ببینم. چنین ساختمانی در آن خلنگزار بهر حال دیدن داره. جدا از آن آدم محترمی مثل من باید بدونه کی اون جا زندگی می کنه، با من هم عقیده نیستی؟ بخصوص اگه بدونی که طرف مربوطه هم خانوم جوونیه، و هم تنهاس،،،،،خوب البته ممکنه احتیاج به کمک داشته باشه. بهر حال من باید خودم سری به اون جا بزنم. حتماً می دونی چه میگم.» و و با تعظیم، خداحافظی کوتاهی از خانم کرد و مصممانه به راهش ادامه داد.

توم پوس گفت:« آها،،، دروازه ای در خلنگزار و پریروئی تنها، آها،،،منم انگار باید ـ »

دودل خانم توی حرفش دوید: « چیه همه تون به آها،،، آها،، افتادین. بنظر من این کارا اصلاً به اولی جان ربط نداره. به خاطر اون هم که شده بدم نمی آد من هم ماجرا رو دنبال کنم. بومبل جونم خبر نداره چه دام هائی تو این دنیا در برابرش هس. از این به بعد هم نبینم کسی این داستانو باز جلو من تعریف کنه. تو هم بهتره پاتو بی خود تو این قضیه نکشی . برا تو هنوز خیلی زوده که دنبال این کارا بیافتی. » این را که گفت ،روبان کلاهش را سفت زیر گلوش گره زد.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

'Sani di wi no gwenti, dangrafa,' masra Bommel piki. Wan sani fu wan yongu-uma di leesti tapu moy futu naga faya ini en krin wwiri. A be-e waka leki wan yongu dia, pasa wan doro gwe nain noti leki a no ben de...Ma a no wan spotu en a no wan spuku. Na nengredoro knapu na heegron. We mi ben sa wani shi a doro disi. We leki prenspari granmasra guduman wi musu sabi suma e libi dape a no so? Wan yongu uma, enwwan. Kande mi mu yepi en wan fa!...En mi musu teki na okasi disi fu shi na nengredoro. Efu yu frustan san m-e taki'. Masra Ollie tak odi en bigin waka trutru. 'We dan,' Tom Poes taki, 'wan nengredoro tapu *heegron*, nanga wan yongu uma....hmmm. Mi ben sa wani,' frow Doddel moksi ensrefi na ini a taki...'no wan ekri hmmm'...a kot en mofo..'dis a no wan sani fu Ollie. Mi wani sabi finfini san e pasa a tapu *heegron*...tan bun fu en skin mek mi-sa go luku. A no sabi ete taki grontapu takru en a tori di mi yere mi no lobi srefsrefi...no bmuy anga a sani disi yu yongu tumsi fu den afersi disi.' Midri ini na taki di a bee taki, a tay en ede nanga wan anjisa.

Marten en Eiso Toonder **Engels**

'Something strange!' said Mr. Bumble. 'Something about a young lady with a figure and beautiful hair. She crossed the treshold like a dear and then she suddenly disappeared; but it wasn't a trick. And that gate is somewhere on the moorlands. I'd like to see it for myself. I mean: very interesting, such a building right on the heath. As a gentleman one certainly ought to know who is living there, don't you think? So young and yet so lonely ... Perhaps I can offer my services. Er ... I should have a look at that gate, if you know what I mean..'

He bade them farewell and continued his walk resolvedly.

'Well,' said Tom Puss. 'A gate on the moors and a young lady, hm! I should ...

But Miss Doddle interrupted him.

'Nothing hm,' she said snappishly. 'This is not Ollie's business! I'd like to know what's going on there, for his own good. He doesn't realize yet how dangerous the world can be, and I don't like the sound of that story. You keep out of this! You're much too young for such matters.'

Saying this she resolutely knotted the ribbons of her bonnet.

Tom Poes wachtte niet af wat juffrouw Doddel zou gaan doen. Hij liep naar de weg en sprong achterop een juist passerende vrachtauto die de goede kant opging.

'Ik weet niet waarom ze zich zo druk maakt', dacht hij. 'We hebben tenslotte wel vreemdere dingen beleefd, heer Ollie en ik. Hoewel ik moet toegeven dat hij een beetje verward praatte. En ik heb nog nooit een poortje op de heide zien staan, dat lijkt me gek.'

Terwijl hij zo dacht, was het voertuig snel voortgereden en de kale vlakte kwam spoedig in het zicht. Aan de rand ervan liet hij zich met een sprong van de laadbak afglijden en keek opmerkzaam rond. Veel was er niet te zien; een zoele wind bewoog de heideplantjes en zacht glooiende heuvels strekten zich uit tot aan de horizon. Maar te midden van dit vreedzame landschap verhief zich een laag en morsig gebouwtje, dat er erg verwaarloosd uitzag.

'Dat moet de poort zijn waar de markies het over had! dacht Tom Poes, terwijl hij er naar toe liep. 'Een rare poort, hoor! Als dat alles is... Een schaapherdershut lijkt me, en je moet wel een dichter zijn om er iets anders in te zien.'

Nu werd hij een vreemde geur gewaar, die met de zomerwind naar hem toedreef en die niets met schapen te maken had.

Adam Bžoch **Slowaaks**

Tom Mňau nečakal, čo spraví slečna Doddelka. Vybehol na ulicu a vyskočil na auto, ktoré šlo práve smerom, kam sa potreboval dostať. 'Neviem, prečo sa tak rozčuľuje,' pomyslel si, 'koniec koncov sme zažili už aj zvláštnejšie veci, pán Olinko a ja. Je však pravda, že rozprával trochu zcesty. A ešte nikdy som nevidel na pláni bránu. To sa mi zdá čudné.' Zatiaľ čo takto premýšľal, auto rýchlo pokračovalo v ceste a čoskoro sa objavila pustá rovina. Keď sa dostali na jej koniec, zošmykol sa Tom Mňau z prične a poobzeral sa okolo seba. No nebolo tu čo obzerať; na pláni ohýbal mierny vánok rastliny a jemne stúpajúce kopce sa tiahli až k obzorom. Avšak uprostred tejto pokojnej krajinky sa krčil malý, nízky a špinavý domec, ktorý vyzeral veľmi spustnutý.

'To musí byť tá brána, o ktorej hovoril markíz!' pomyslel si Tom Mňau, keď sa približoval k stavbe. 'Zvláštna brána! Ak je to všetko... Ponáša sa na pastiersku kolibu, a treba byť naozaj básnikom, aby v tom človek videl niečo iné.'

Tu zacítil zvláštny zápach, ktorý k nemu privial letný vietor a ktorý nemal nič spoločné s ovcami.

Sabrina Corbellini — Italiaans

Tom Puss non aspettó la prima mossa della signorina Dudú. Si incamminó e saltó sul primo camion che andava nella direzione giusta.

'Non so perché si preoccupi tanto', pensó. 'In fondo, abbiamo avuto anche avventure piú strane, il signor Olly ed io. Anche se devo ammettere che mi sembrava un po'confuso. Ed io non ho mai visto un arco nella brughiera, mi sembra una follia.'

Il camion intanto aveva proseguito la sua corsa e la pianura era ormai prossima. Al suo limitare saltó dal cassone e si guardó intorno con circospezione.

Non che ci fosse molto da vedere; un'arietta increspava la brughiera e le colline, leggermente lucenti, si tendevano fino all'orizzonte. Ma nel mezzo di questo tranquillo paesaggio si innalzava una costruzione bassa e sudicia, completamente diroccata.

'Questo deve essere l'arco di cui parlava il marchese!' pensó Tom Puss, mentre si avvicinava. 'E'proprio uno strano arco! Se é tutto qui ... Mi sembra la capanna di un pastore, e devi proprio essere un poeta per vederci qualcosa d'altro.'

All'improvviso lo colpí uno strano odore, portatogli dal vento estivo, che non aveva niente a che fare con delle capre.

Nasim Khaksar — Farsi

توم پوس منتظر نشد که ببیند خانم دودل چه کاری می خواهد بکند. راه افتاد تو خیابان و به محض این که یک کامیون باری که مسیرش به او می خورد از جلوش رد شد پرید بالاش و رِ به دو که رفتی.

توی راه که بود افتاد به فکر کردن: «راس راسی این شنبلیله خانوم ما چرا یه هو بیخودی شلوغی راه انداخت. شک ندارم که من و بومبل خان گرفتار یه قضیه ی پیچیده شده ایم. البته باید قبول کنم که بومبل خانی که من امروز دیدم بد جوری سیماش قاطی بود. من هم تا حالا دروازه ای در آن منطقه ندیده ام! راس و حسینی برامن هم ماجرا غریب می آد.» وقتی توم پوس توی فکر بود، کامیون با سرعت جاده ها را پشت سر گذاشت و خیلی زود به دشت بابر رسید. توم پوس با رسیدن به آن جا با سرعت از پشت کامیون پائین پرید و با دقت تمام شروع به دید زدن دراطراف کرد. چیزی چندان چشمگیر در اطراف ندید! نسیمی ملایم بر خار و خاربن ها می گذشت و تپه های صاف و شیب دار تا افق دور کشیده می شدند. در میان این منظره آرام فقط یک برآمدگی کوتاه و کثیف و دور از نظری دیده می شد.از دهن توم پوس گذشت: «این دیگه باید همون دروازه ای باشه که شازده ازش حرف زده» و به طرفش راه افتاد:«دروازه ی عجیبی بنظر می آد! اگه واقعاً خودشه،،عینهو کلبه ی گوسفند چروپاس، آدم باید راسی راسی شاعر باشه که بتونه از تو اون، این همه داستان در بیاره.»

بعد یکهو همراه با باد ملایم تابستان بوی عجیب و ناخوشی به مشامش خورد! بویی که هیچ ربطی با بوی گوسفند نداشت.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Tom Poes no wakti san frow Doddel ben go du. A waka go na a pasi en djomposdon na tapu wan baki fu wan fraktiwagi di be-e psa go na a bun see. 'Mi no sabi san ede mek a sma disi e senwe so,' Masra Ollie nanga mi ondrofeni moro dangrafa sani di wi no ben gwenti kwetkweti. Ala di mi musu agri, taki Masra Ollie ben bruya pikinso tide. En mi srefi nooiti shi wan nengredoro a tapu heegron. Dat wan sani!' Na ini na denki di a be-e denki a wagi ben doro heegron, na a pisi pe a nengredoro ben musu fu de. Seesee fu na presi Tom Poes djompo saka en bigin luku lontu. Furu no ben de fu shi! Safri wan swit winti be-e seki den *heegronwwiri* en a wansi o fara yu ben luku soso den spesrutu pikin bergi santi fu heegron ben de fu shi. Ma na midri fu na tiri nanga safu winti fu heegron wan lagi en morsu kampu ben knapu...'na wan brokobroko masanga...' Dan na disi naa doro di a markies be-e taki'. Tom poes be-e denki di a waka go miti en. 'Dat wan soortu negredoro. Ef dis na ala, wan *skapumankampu*. Soso wan puwemaman kan shi wan tra sani na ini a brokobroko kampu disi.' A bigin smeri wan sani. Safri winti be-e cha wan *dangrafa fragransi* kon tuka nanga en noso. A no ben djersi skapu smeri nowan fasi.

Marten en Eiso Toonder **Engels**

Tom Puss didn't wait to see what Miss Doddle was going to do. He walked up to the road and jumped on a passing lorry which happened to go in the right direction.

'I don't know why she's making such a fuss,' he thoutht.

'Surely Mr. Bumble and I have been through stranger situations. Although I must admit that he did seem a bit confused. And I have never seen a gate on that moorland; it sounds odd to me.' While he was reflecting, the lorry sped on and soon the bare plain came into view. He jumped off the platform at the edge of the moor and looked keenly around. There wasn't much to see; a mild breeze was playing over the heather and soft, sloping hills stretched out to the horizon. In the midst of this peaceful scene arose a low, dirty, neglected looking building. 'That must be the gate the marquis was talking about,' thought Tom Puss as he walked towards it, 'Seems a queer gate! If that's all ... It looks like a shepherd's hut; one needs to be a poet to make anything else out of it.'

Then he caught a strange smell drifting towards him on the breeze – a smell which didn't have anything to do with sheep.

'Schimmel, zwavel, en zwammen', dacht Tom Poes, terwijl hij verbaasd naar de vreemde paddestoelen keek, die om de hut heen woekerden. Een beetje beklemd bleef hij voor het poortje staan, dat tot ingang diende.

'Hier woont niemand', dacht hij. Maar voordat hij een stap nader had kunnen doen, ging de deur krakend open en verscheen er een morsige gedaante in de opening.

'Bezoek', sprak deze met dorre stem. 'Dat is aardig. Dat kan ik gebruiken! Kom binnen ventje, dan krijg je een lekker koekje van me!'

'Ik heb geen trek in koekjes', zei Tom Poes achterdochtig. 'Wie ben jij? Ik heb je nog nooit hier in de buurt gezien. Ben je hier soms pas komen wonen?'

'Wat een vragen!' riep het mens. 'Jij bent een nieuwsgierig baasje, hoor! Maar komt toch binnen! Als je dan geen koekje lust, heb ik wel een zuurtje voor je. En een glaasje limonade. Een mooi boek met plaatjes heb ik ook, dat mag je bekijken, als je wilt. Wat zeg je daarvan?'

'Hm', zei Tom Poes, terwijl hij een paar passen achteruit deed.

'Nu weet ik het. Je bent een heks. Maar je moet niet denken dat je mij met je mooie praatjes kunt inpalmen, en ik lust jouw snoep niet.' Hij keerde zich om en liep vlug weg.

Adam Bžoch **Slowaaks**

'Plieseň, síra a huby,' pomyslel si Tom Mňau a nevedel sa vynačudovať nad zvláštnymi hríbami, čo bujneli okolo chalupy. Trochu stiesnene zastal pred bránou, ktorá tvorila vchod.

'Tu nikto nebýva,' pomyslel si. Ale skôr, ako mohol urobiť ďalší krok, dvere sa s vrzgotom otvorili a objavila sa ufúľaná postava.

'Návšteva,' povedala táto postava suchým hlasom, 'to je milé. To sa mi hodí! Poď dnu, maličký, ponúknem ťa chutným koláčikom!'

'Nemám rád koláče,' povedal Tom Mňau podráždene. 'Kto si? Ešte nikdy som ťa tu v susedstve nevidel. Bývaš tu ešte len krátko?'

'Toľko otázok!' zvolala ženština. 'Ty si teda zvedavý! Ale poď dnu. Keď nemáš rád koláče, mám pre teba bonbóny. Koľko len budeš chcieť. A aj pohár limonády. A mám aj peknú obrázkovú knihu, keď budeš chcieť, môžeš si ju popozerať. Čo na to povieš?'

'Hm,' povedal Tom Mňau a spravil niekoľko krokov vzad. Teraz už viem, o čo ide. Ty si striga. Nemysli si, že ma zvábiš peknými rečičkami, a tvoje bonbóny tiež nechcem.' Obrátil sa a vzal nohy na plecia.

از اندیشه توم پوس گذشت:« بوی کپک، گوگرد، قارچ های سگی» و با تعجب به قارچ های سمی گت و گنده ای که به فراوانی در دور و بر کلبه روئیده بودند خیره شد. رفت جلو و مقابل دروازه ای که به راهروئی منتهی می شد با ترس و دلهره ایستاد.

با خودش فکر کرد: «مشکل کسی این جا زندگی کنه.» اما پیش از آن که بتواند قدمی برای جلو رفتن بردارد، در با سر و صدا باز شد و موجود ژولیده ای از میان آن سر درآورد. وبا دیدن او با صدائی خش دار و جیغ جیغو گفت:

« اوه مهمون برام اومده! چقدر خوب. این همون چیزی بود که آرزوش رو داشتم. بفرما، بفرما تو کمی باهم گپ بزنیم. من برا تو کلوچه های خوشمزه ای هم دارم.»

توم پوس ناباور به او گفت: « من یکی اصلاً اهل کلوچه ملوچه نیسم. اول بگو کی هستی؟ تا حالا این دور و برا تو را ندیده ام. تازگی ها این ورا اومدی؟»

زن گفت: « چه حرفا! مطمئنی عقلت از کار نیفتاده! با این همه، حالا بیا تو. شایدم آب نبات و لیموناد رو بیشتر دوس داری. اگه هم که اهل مطالعه ای، یه کتاب داستان هم برات دارم که پراز عکس های قشنگه، خوب حالا چه میگی؟»

توم پوس که عقب عقب می رفت گفت: « هوم،،حالا از کارت سر در آوردم. تو جادوگری. خیالم نکن می تونی با این حرف های شیرین شیرینت سرم کلاه بذاری. آب نبات هات هم تو سرت بخوره.» این ها را که گفت چرخید و با سرعت تمام از آن جا دورشد.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

'Pritfinga, kroiti, todowwiri' Tom Poes skreki ferwondru di a shi den bigi *todoprasoronesi* di ben panja lontu na oso. Fredefrede a tan tnapu na mofo doro. No wansma e libi dja.'a prakseri! Ma fosi a pot wan futu go na fesi...a doro be-e opo pieieieeeee..en wan frodjadja sama ben tnapu na mofodoro. 'Fisitti. Dat na wan bun sani. Mi abi en fanowdu. Kon naini pikin masra dan yu e kisi wan kuku fu mi.' 'Mi no lostu kuku,' Tom poes piki bakabaka fredefrede, suma na yu. Mino shi yu ini na birti bifo. Na libi yu kon libi djaso?' 'San y-e aksi aksi sani so a sama taki. Yu na wan pikin masra di wani sabi tumsi. Ma kon na insee, ef yu no wani kuku mi abi wan sukrusani gi yu..wan grasi swawatra...wan moy buku nanga prenchi mi abi tu..ef yu wani yu kan luku dati..san y-e taki?' 'Hmmmmmmm...,' Tom Poes taki dan a 'naki tu futu go na baka. Now mi sabi. Yu na wan wisuma, wan bonu-uma. Ma yu no mu denki yu kan chisi mi nanga moy wortu...mi no lostu yu sukrusani.' Tom Poes dray baka en waka gwe esesi.

Marten en Eiso Toonder **Engels**

'Mould, sulphur and fungi,' thought Tom Puss, gazing with astonishment at the toadstools sprouting on all sides of the building. He paused apprehensively before the gateway leading to the entrance.

'There's nobody living here,' he thought. But just before he could take a step forward, the door creaked open and an untidy figure appeared.

'Visitors,' it said in a withered voice. 'How nice. Just what I was looking for! Do come in, little chap, and have a tasty biscuit!'

'I don't want any biscuits,' Tom Puss said suspiciously. 'Who are you? I've never seen you around here before. Have you only recently come to live here?'

'Such questions!' the woman exclaimed. 'You seem rather curious. However, do come in. You prefer some sweets or a glass of lemonade to biscuits perhaps. And I have a nice picture-book which you can look at if you wish. What do you say?'

'Hm,' said Tom Puss, backing away a bit. 'Now I get it! You're a witch. But don't think you can get around me with your nice chatter. And I don't want your sweets.'

He turned around and quickly left.

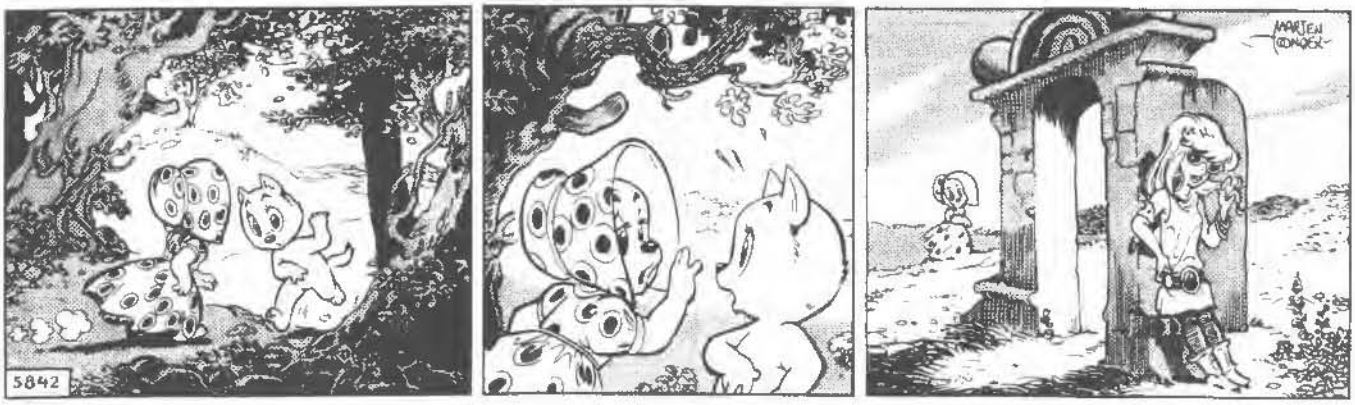

Tom Poes haastte zich de heide over, totdat hij bij het weggetje kwam dat naar de bewoonde wereld leidde. Daar kwam juffrouw Doddel hem juist tegemoet.

'U hoeft niet verder te gaan, hoor!' riep hij uit. 'Het verhaal van de markies is onzin. Die poort van hem is de ingang van een oude hut, en de mooie dame is een vieze heks. Een knappe dichter die Canteclaer; hij zuigt maar wat uit zijn duim om interessant te lijken!' Juffrouw Doddel liet zich echter door zijn woorden niet gerust stellen.

'Een heks?' herhaalde ze. 'Dat kan jij niet beoordelen, Tom Poes! Daar ben jij nog te jong voor. Maar na wat je me daar vertelt, weet ik des te zekerder, dat ik zelf eens een bezoekje aan die hut moet brengen. Ik mag er niet aan denken, wat er met die lieve Ollie zou kunnen gebeuren!'

'En ik dan?' vroeg Tom Poes een beetje verontwaardigd. 'Met mij is er toch ook niets gebeurd?'

Het vrouwtje antwoordde niet; ze liet hem staan en liep de vlakte op, in de richting van een poortje, dat zich helder in het zonlicht aftekende.

'Tom Poes is Ollie niet', mompelde ze. 'En hij verzint ook maar wat! Het is toch duidelijk dat daar alleen maar een deur staat!'

Adam Bžoch — Slowaaks

Tom Mňau sa ponáhľal krížom cez pláň, až kým nenarazil na chodník, ktorý viedol k obývanému svetu. A tam mu išla oproti práve slečna Doddelka.

'Nemusíte ani ísť ďalej!' zvolal. 'Historka, ktorú rozprával markíz, je nezmzseľ. Tá brána, to je vchod do starej chatrče a tá pekná dáma je odpornou strigou. Výborný básnik, ten Hrebienok; všetko si vycucal z prsta, len aby urobil dojem!' Slečnu Doddelku však jeho slová znepokojili.

'Striga?' zopakovala. 'To ty nevieš posúdiť, Tom Mňau! Na to si ty ešte primladý. Ale podľa toho, čo si mi porozprával, som si čím ďalej tým istejšia, že budem musieť navštíviť tú chalúpku. Nechcem ani len pomyslieť na to, čo by sa tam mohlo prihodiť milému Olinkovi!'

'A čo ja?' opýtal sa Tom Mňau trochu nahnevaný. 'Mne sa vari nič neprihodilo?'

Malá žienka neodpovedala; nechala ho tak a rozbehla sa na pláň smerom k bráne, ktorú bolo jasne vidieť v slnečnom svetle.

'Tom Mňau nie je Olinko,' zamrmlala si popod nos. 'Ten tiež rozpráva len do vetra! Je predsa jasné, že tam musí byť iba brána!

توم پوس طول خلنگزار را یک نفس دوید تا به جاده ای رسید که به شهر و آبادی منتهی می شد. در آن جا به خانم دودل بر خورد.

توم پوس نفس نفس زنان گفت: « از من می شنوی هیچ لازم نیس که به اون جا بری! داستان شازده از بیخ مزخرفه. دروازه ای که صحبتشو کرده، مدخل کلبه کهنه و درب و داغونیه، بانوی زیبا و اثیریش هم پیرزنی جادوگر و کثیف که اصلاً نمیشه بش نزدیک شد. کانه کلر ما که بی شک شاعر عالی مقامی س این داستان را ساخته که نظرها را به خودش جلب کنه. همین.»

دودل خانم از حرف های او تصمیمش که عوض نشد هیچ، تازه جلوش هم در آمد که:

-« جادوگر؟ توم پوس تو برا قضاوت درباره چیزهائی مثل این هنوز خیلی جوونی. تازه بعد از حرف های تو بیشتر راغب شدم که به اون کلبه سر بزنم.فهمیدی؟ با این حرفا چطور میشه که دلم برا اولی جون نازی نازیم به شور نیافته!»

توم پوس با دلخوری گفت : « پس برا من چی؟ تو اصلاً دلت برا من نمی سوزه!»

شنبلیله خانم ما بی آن که جوابی به توم پوس بدهد او را تنها گذاشت و به سوی جلگه مورد نظر راه افتاد! به سوی دروازه ای که سینه به آفتاب سپرده بود.

در بین راه با خودش زمزمه می کرد: توم پوس البته اولی جون نیس. ولی خوب او هم ذهن خلاقی داره. آها صد درصد دروازه ای که اون دور دورا پیداس خودشه! بنازم مخشو، از نظر تخیل نمره ش بیسته. ولی اصلاً به تنها چیزی که نمی خوره کلبه س. شک ندارم جادوگری که حرفشو زده زائیده خیال خودشه،،،»

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Tom Poes ben hasti ensrefi kmopo naa heegron fu miti na pasi di be chari en go baka na a libi grontapu. Frow Doddel be-e waka kon na srefi momenti dati. 'Yu no afu go moro fara a bari gi en. Na tori fu na markies na werede tori. A negredoro fu en na a doro fu wan owru skapkampu en a yongu wenche fu en, na wan doti wisuma. Wan koni puwema man Masra Canteclear...a-e soigi tori puru na ini en bigidoy...fu sma kan shen moro prenspari leki a de.' Frow Doddel no meki Tom Poes puru en fu en stan. 'Wan wisuma...fa yu dati kan sabi...A sani san y-e taki, bigi moro yu.. ma baka san yu taigi mi noya, mi sabi moro stanvasti, mi habi fu fisiti na kampu disi misrefi.' Mi no prefuru fu prakseri san kan pasa nanga mi switi Ollie'....'En suma na mi dan, mi n-e teri'....Tom Poes piki pkinso afrontu...'noti psa nanga mi.' A uma no piki en. A libi en meki a tnapu pe a ben de, dan a waka go na a opogron, gwe go miti a see pe na nengredoro be-e prenchi ensrefi na ini krin fu dee. 'Tom Poes a no Ollie' a so a be-e mompru ini ensrefi. 'En e meki tori switi tu.' A no wan doro m-e shi drape krinkrin.

Marten en Eiso Toonder **Engels**

Tom Puss ran across the moorland until he gained the small road leading to civilization. There he encountered Miss Doddle.

'There's no need to go any further!' he shouted. 'The marquis's story is nonsense. The gateway he was talking about is the entrance to an old hut, and the beautiful lady is a filthy witch. He certainly is an exalted poet, our Chanteclere; just inventing a story to attract attention.'

Miss Doddle was not reassured by his words, however.

'A witch?' she repeated. 'You are too young to judge such things. But after what you've told me, I do know that I should pay that hut a visit. I mustn't begin to think of what might happen to dear Ollie!'

'And what about me?' asked Tom Puss a bit peevishly. 'Did anything happen to me?'

The little woman didn't reply. She left him standing and set off towards the plain, in the direction of a gateway which stood out distinctly against the sunlight.

'Tom Puss is not Ollie,' she mumbled. 'And he makes up things too! Obviously it's only a doorway standing there!'

'Hij heeft fantasie, hoor! Dat ding lijkt zelfs niet op een hut. En die heks van hem zal wel net zoiets zijn...'

Op dat moment werd ze een meisje gewaar, dat verveeld tegen de deur aanhing, terwijl ze door een zonnebril naar de regenwolken staarde.

'Net wat ik dacht', mompelde het vrouwtje bij het passeren. 'Die jeugd van tegenwoordig!'

'Heb je het tegen mij?' vroeg het meisje met schelle stem. 'Moet je wat van me? Heb ik soms wat van je aan?'

'Dat zou best kunnen', zei juffrouw Doddel streng. 'Zo'n jurk droeg ik toen ik vijf was. En je mag je hals wel eens wassen!'

Ze wachtte niet op een antwoord, doch liep stevig door om met een omwegje het pad weer te bereiken. Daar kwam juist heer Bommel aan, gereed om zich persoonlijk van de toestand op de hoogte te stellen. Bij het zien van zijn buurvrouw zakte hij een weinig in en hij staakte het opgewekte zwaaien met zijn wandelstok.

'Bent u eh... hebt u gewandeld?' vroeg hij. 'Ik bedoel, u moet voorzichtig zijn, zo op die kale vlakte. Het is beter, wanneer ik eerst eens ga kijken wat er van het verhaal van de markies waar is, als u begrijpt wat ik bedoel!'

'Niks daarvan!' zei het wijfje met grote beslistheid. 'Helemaal niet beter! Je hebt daar niets te zoeken, Ollie! Ga naar huis en doe die bloem uit je knoopsgat!'

Adam Bžoch — Slowaaks

Ten má teda fantáziu! Toto tu veru vôbec nevyzerá ako chalúpka. A podobne to bude so strigou...'

V tom okamihu si všimla dievča, ktoré sa znudene opieralo o bránu a civelo cez slnečné okuliare na dažďové oblaky.

'To by som si nebola myslela...' zamrmlala malá žienka, keď išla okolo. 'Tá dnešná mládež!'

'Myslíš tým mňa?' opýtalo sa dievča piskľavým hlasom. 'No čo je. Akoby som ti niečo ukradla.'

'Takmer,' povedala zostra slečna Doddelka. 'Takéto šaty som nosila, keď som mala päť rokov. A krk by si si tiež mohla umyť!'

Nečakala na odpoveď, išla ďalej a obchádzkou znovu našla známy chodník. Práve tadiaľ kráčal pán Bommel, pripravený pozrieť sa na to všetko osobne. Keď uvidel svoju susedku, trochu sa zmrštil a prestal oduševnene krútiť svojou špacírkou.

'Vy ste... hm, vybrali ste sa na prechádzku?' opýtal sa. 'Myslím, že by ste mali byť opatrná, na pustej pláni. Bude lepšie, keď sa pôjdem najprv ja pozrieť, ako je to s tou historkou, ktorú nám vyrozprával markíz, ak viete, čo tým myslím!'

'O tom nemôže byť ani reči!' povedala žienka s najväčšou rozhodnosťou. 'Vôbec to nebude lepšie! Ty tam nemáš čo hľadať, Olinko! Choď domov a vyber si z gombičky kvetinu!'

درست در همین لحظه دختری را دید که لاقیدانه تکیه به در ایستاده است. دختر خانم از پشت عینک آفتابیش داشت ابرهای باران زا را نگاه می کرد.

دودل خانم زیر لب گفت: «درست همون چیزی که فکر می کردم،،،،واخ واخ از اون قرتان قرتان ها!»

دخترک تند و تیز وسط معرکه دوید: « داشتی با من حرف می زدی؟ زودتر بگو چه می خوای؟ چیه چشات چارتا شده؟ بار اولته از این دامنا می بینی؟»

دودل خانم با وقار تمام جواب داد:« نه، خانم جون! صدتاشو خودم پاره کردم. اگه نمی دونی بدون که اینا رو ما تو پنج سالگی مون می پوشیدیم. کاش بجای این کارا یه دفعه حموم می رفتی ! اگه آینه داشتم چرکای گردنتو نشونت می دادم.»

دختر خانم بی آن که به او جواب بدهد شق و رق و بی اعتنا راه افتاد و برای رسیدن به جاده مسیری انحرافی را در پیش گرفت. درست در همین لحظه سر و کله جناب بومبل خان که برای دیدن زدن به آن جا آمده بود پیدا شد. بومبل خان با دیدن همسایه اش سخت جا خورد و از کر و فر افتاد. عصایش را که از سر کیف در هوا می چرخاند نگه داشت و من من کنان پرسید:

« آه ،،،پس شما هم ،،،این جائین. حتماً برا قدم زدن از خونه زدین بیرون، درسته؟ البته منظورم اینه که باید کمی مواظب خودتون باشین؛ بخصوص در جاهای دور افتاده ای مثل این جا. خوب ،،،البته در مورد من عاقلانه است، چون می خواستم راس و دروغ داستان شارده را معلوم کنم. فکر می کنم منظورم را می فهمی؟»

شیلیله خانم اما با این حرف ها خرنشد: « ابداً! این شر و ورا چیه نه هم می بافی! اولی جون این کارا به تو نیومده! زود برو خونه و این گلی رو هم که در جا دکمه ای یقه ات فرو کردی در بیار!»

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

'A yonkman disi cha fantasia baya! A sani no djersi wan kampu srefsrefi. En a wisuma fu en sa de wan sani sosrefi.' We na momenti dati a shi wan meit di be-e anga so ferferi na a doroskin. 'We dan a no dat mi be-e prakseri,' frow Doddel be-e taki ini ensrefi, 'den pkin fu a ten disi.' 'Na mi y-e taki' a meit piki nanga krasi sten! Yu wani wan sani fu mi, ...mi weri wan sani fu yu?' 'Kande,' frow Doddel piki, 'na so wan Yapon mi be-e weri di mi ben abi feefi yari. En yu kan go wasi yu bakaneki want supwwiri e gro na en tapu.' A no b-e fruwakti wan piki..a bigin waka steefsteefi go miti na pikin pasi pe a ben kmopo. Masra Bommel be-e waka kon, sreka ensrefi wan spesrutu fasi fu sabi san be-e psa drape. A pis ten a shi en birti uma a slak en ghas, lagi en baka en kba nanga a sway di a be-e sway anga a en wakatiki...'Na yu...eeeeehhh....na wan koiri y-eee teki?' a aksi. San mi wan taki, 'yu mu lukubun a tapu na opo pisi heegron. A moro bun te mi luku san na tru en san na lee ini na tori fu masra De Canteclear....efu yu frustan san mi e bedoy. 'Noti fu dati,' a uma taki nanga bun steefi ede. 'Sani fu yu no de drape. Ollie go na oso en trowe na bromki di yu poti na ini yu knopo olo, taaaaang, mi mama!'

Marten en Eiso Toonder **Engels**

'He has an active imagination, that's for sure! It doesn't even look like a hut. And that witch he spoke of is probably fancified too ...'

Just then she noticed a girl standing nonchalantly against the door, gazing at the rainclouds through her sun glasses.

'Just what I expected ...,' she mumbled on going by. 'The youth of today!'

'Are you talking to me?' interjected the girl in a sharp voice. 'Whad'you want? Haven't you ever seen a mini skirt?'

'Indeed I have,' replied Miss Doddle with dignity. 'I wore your sort of dress when I was about five. And your neck needs a wash.'

She didn't wait for an answer, but walked stiffly away to get back to the path a long way round. Just then Mr. Bumble came along, all ready to get personally acquainted with the situation. On seeing his neighbour he deflated somewhat and stopped swinging his walking stick cheerfully in the air.

'Are you ... eh, have you been out walking?' he asked. 'I mean, you should be careful in a deserted place such as this. It might be advisable if I check on the marquis's story first, if you know what I mean!'

'Not at all,' said the determined little woman. 'Not at all better! There is nothing for you to check on, Ollie! Go home and take that flower out of your buttonhole!'

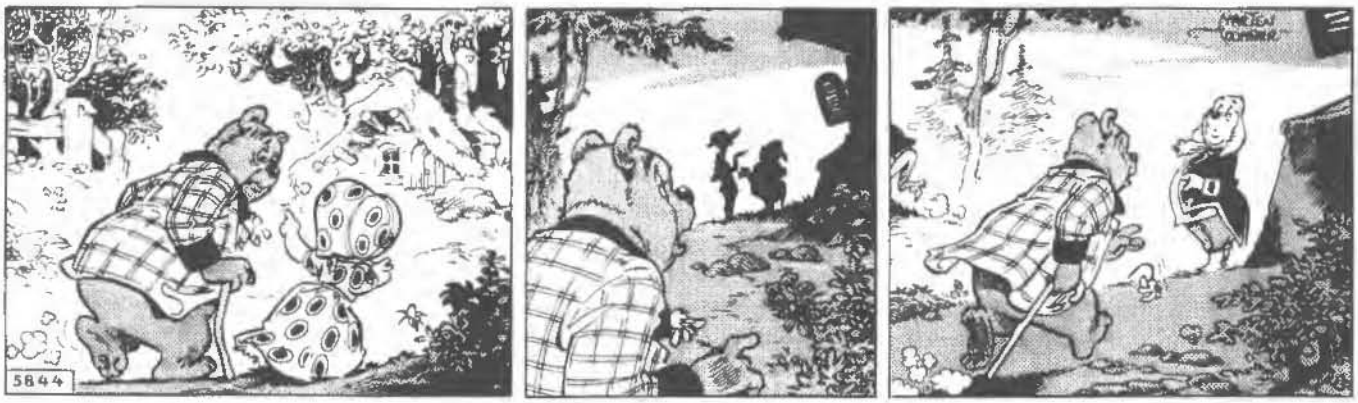

'Waarom mag ik daar niet gaan kijken?' vroeg heer Ollie humeurig. 'Er moet een heel wonderlijk poortje staan. En bovendien ben ik een volwassen heer met onderscheidingsvermogen, als u begrijpt wat ik bedoel!'

'Kom nu mee, Ollie!' zei juffrouw Doddel, die reeds doorgelopen was. 'Op die vlakte is niets dan wat rondzwervend grut zonder manieren. Die buurt gaat erg achteruit, hoor. Niets voor iemand van jouw stand!'

'Tja...' mompelde heer Ollie. 'In dat geval... Als dat alles is, bedoel ik. Maar de markies zei... Nu ja, het doet er ook niet toe. Ik heb in ieder geval een mooie wandeling gehad, en Joost zal het eten wel klaar hebben!'

Hij nam wat bedrukt afscheid en sloeg de weg naar Bommelstein in. Reeds van verre bemerkte hij echter, dat Joost zich niet geheel aan de maaltijd wijdde, zoals toch van hem verwacht kon worden. De bediende stond voor het huis met iemand te praten en hij ging daar zo in op, dat hij de nadering van zijn meester niet in de gaten had. Hij keek pas op toen de ander zich zonder groeten uit de voeten maakte.

'Wat doe je daar, Joost?' vroeg heer Ollie streng. 'Ik heb honger en het is etenstijd. Ben je al klaar?'

'Bijna, heer Olivier', antwoordde de trouwe bediende. 'De soep staat reeds op en intussen had ik een klein gesprek met de heer Uitstrijker. Heel boeiend, wanneer u mij toestaat. Zal ik opdoen?'

Adam Bžoch — Slowaaks

'Prečo by som sa nemal ísť na to pozrieť?' spýtal sa podráždene pán Olinko. 'Vraj je tam nádherná brána. A okrem toho som už dospelým pánom s veľkolepou rozlišovacou schopnosťou, ak viete, čo tým myslím.'

'Len poď pekne so mnou, Olinko!' povedala slečna Doddelka, ktorá už prešla kúsok ďalej. Na pláni niet nikoho, je tam len samá potulujúca sa zberba, ktorá nemá maniere. Toto prostredie veľmi spustlo. To nie je nič pre človeka tvojho stavu!'

'Ach ták... ' zamrmlal si pán Olinko. 'V tom prípade... Keď je to tak. Ale markíz povedal... No dobre, to nemení nič na veci. V každom prípade som mal príjemnú prechádzku a Joost už hádam aj bude hotový s jedlom!'

Trocha sklúčene sa rozlúčil a pustil sa cestou, ktorá viedla do Bommelova. Avšak už z diaľky spozoroval, že Joost sa nevenuje jedlu tak, ako by sa mal, a ako by sme to od neho očakávali. Sluha sa pred domom s kýmsi rozprával a bol tak pohrúžený do rozhovoru, že si nevšimol, ako sa približuje jeho pán. Zdvihol zrak až vtedy, keď sa ten druhý bez rozlúčky vzdialil.

'Čo tu robíš, Joost!' spýtal sa prísne pán Olinko. 'Som hladný, a už je čas obeda. Už je všetko hotové?'

'Takmer, pán Oliver,' odpovedal verný sluha. 'Už som postavil na polievku, a medzitým som mal krátky rozhovor s pánom Uhladeným. Veľmi zaujímvé, s vaším dovolením. Mám prestrieť?'

بومبل خان با کج خلقی پرسید: « برا چی به من نیومده؟ نگاه کردن که گناه نیس! بر اساس حرفای شازده یه طاق منحصر به فردی اونجاس که خیلی هم تماشا داره. از این ها گذشته من برا خودم آدم عاقل و بالغیم که می تونم راه و چاه جلو پام رو تشخیص بدم. فکر می کنم منظورم رو فهمیدین!»

دودل خانم که پیشتر راه افتاده بود گفت: « راه بیفت اولی جون. اصلاً برا تو جالب نیس. یه زنکه قرتی قرشمال اونجا می بینی و یه آشغال دونی کثیف و بدمنظره. اصلاً درشان تو نیس که اون ورا پیدات بشه.»

بومبل خان من من کنان گفت: « ها،،پس اینطوریه،،، در این صورت،،،منظورم اینه ،،،خوب البته که دیدن نداره،،،اما این شازده می گفت که ،،،،،،آه،،،خوب ،،،اصلاً مهم نیس. چون من فیض خودم را بردم و در هوای آزاد یک راه پیمائی خوب داشتم، و احتمال می دم وقتی برگردم خونه ژوزف هم غذا رو حاضر کرده.»

و با دلی شکسته آن جا را ترک کرد و در جاده ای که به «بومبلکده» می رفت راه افتاد. اما از فاصله ای بس دور هم می توانست حدس بزند که ژوزف از آن آدم هائی نیست که از این نظر بتواند روی او حساب کند. پیشخدمت او در آن ساعت از روز ایستاده بود در جلو خانه و مشغول گپ و گفتگو با یکی دیگر بود و آن قدر مجذوب بحث و گفتگو بود که اصلاً متوجه آمدن اربابش نشد. زمانی سرش را بلند کرد که هم صحبتش ناگهانی و بدون خداحافظی زد بچاک و او را تنها گذاشت.

بومبل خان با تحکم گفت: « ژوزف امملومه تو کجائی؟ من از گشنگی دارم می میرم. چیزی آماده کردی یا نه؟

پیشخدمت وفادار گفت:« آره ارباب! آش را قبلاً بار گذاشتم. وقتی غذام داشت می پخت زدم بیرون که با اجازت مختصر گپی با دیلاق خان که آدم حالیی است بزنم. می فرمائید غذا رو بکشم ارباب؟»

دماغش خورد. در کمال تعجب دید که او تنها هابر آن منطقه نیست. دختری جوان نیز که ریسمان جانور کوچک و ناآرامی را دردست داشت جلوتر از او راه می رفت. جانور ظاهراً شبیه به سگ بود.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

'Fu san ede mi no kan go luku drape? Masra Ollie piki ferferi. 'Wan wondrusoortu nengredoro musu de yana. En mi na wan prenspari gudu masra di sabi san de nanga san no de. Efu yu man frustan san mi e taki.' 'Kon nanga mi Ollie,' Frow Doddel taki. 'Pikin sakasaka sondro maniri de na heegron. A birti e gwe na baka baya...noti fu wan prenspari masra leki yu de drape.' 'A sa de so,' Masra Ollie ben mompru...'Ef dat na ala...san mi wani taki..mi, hhmmm... Ma na markies taki...a no e gi. Mi kisi wan moy koiri nanga ala a djugudjugu disi en Jusu sa kba bori noya.' A bari odi en teki pasi go na Bommelstein. Fu a presi pe a ben tenapu farawe a ben kan shi taki Jusu a no njanjan a be-e bori....so leki a ben ferwakti. Na futuboy ben tnapu na mofodoro e taki nanga wan suma. En a tori ben span so wan fasi dati a no ben shi en masra di be-kon na oso. A kisi ensrefi a pis ten a trawan ben mek futu sondro fu taki odi.'San yu e du drape Jusu? Angri e du mi..yu keba nanga a patu. Ete pikinso...abra wan sjatu pisi ten masra Ollie,' Jusu piki.'A supu e bori keba en mi ben abi wwan pikin takmakandra nanga masra Uitstrijker...Wan bun span tori. Ef yu gi mi permisi mi sa pôti na nnjan gi yu.'

Marten en Eiso Toonder **Engels**

'Why can't I just have a look?' Mr. Ollie asked moodily. 'There is a very peculiar archway over there, according to the marquis. And moreover I am a mature gentleman with discernment, if you know what I mean.'

'Come along, Ollie!' said Miss Doddle, who had already moved on. 'There is nothing to see. Some ill-bred, wandering riff-raff. That's all. That region is becoming very squalid. Not a place for someone of your standing!'

'Mm,' muttered Mr. Bumble. 'In that case ... I mean, if that's all. But the marquis said ... Ah well, it doesn't matter. I have had a refreshing walk anyway, and Joseph will probably have the meal ready.'

He took leave somewhat dejectedly and departed along the road to Bumbletone. But even at a distance it became clear to him that Joseph did not meet his expectations, as he was not devotedly engaged in the preparation of the meal. The servant was standing out in front of the house talking to somebody, and he was so engrossed in this that he didn't even notice his master's approach. He only looked up when the other left hurriedly without saying goodbye.

'What are you doing there, Joseph?' asked Mr. Bumble severely. 'I am hungry, and it is dinnertime. Are you ready to serve?'

'Almost, Mister Oliver,' answered the faithful servant. 'The soup has been prepared and in the meantime I was just having a small chat with Mr. Stretcher. Very interesting, with your permission. Shall I serve up?'

Heer Bommel zette zich aan tafel en de bediende Joost bracht de soep binnen.

'Dat was een knecht van de markies, als ik het wel heb!' zei heer Ollie. 'Waarover praatte je?'

'Zomaar wat, met uw welnemen', antwoordde de bediende ontwijkend. 'De heer Uitstrijker is een heel ontwikkeld iemand. Hij kan over van allerlei meespreken. We hadden het over nieuwe buren en over de tegenwoordige toestanden. Ik hoop, dat de potage niet te zout is. Zij is een weinig ingedikt, vrees ik!'

Hij wilde zich verwijderen, doch heer Bommel hield hem met een handgebaar staande.

'Ben ik oud, Joost?' vroeg hij. 'Maak ik een eh... bejaarde indruk, bedoel ik?'

'Daar heb ik nooit zo op gelet', zei de knecht. 'Het zou ongepast zijn om me in uw leeftijd te verdiepen. Maar nu we het daar toch over hebben, kan ik vanavond vrijaf krijgen, als ik zo vrij mag zijn?' Heer Ollie knikte lusteloos en Joost haastte zich met het ter tafel brengen van de spijzen. De zaak was dan ook al spoedig afgehandeld, zodat de ijverige bediende zich terug kon trekken in zijn kamer.

'Knaapje zag een roosje staan', zo neuriede hij, terwijl hij zijn schedel met reukwater besprenkelde. 'Roosje op de heide, tumtumta... Werkelijk een ontwikkeld iemand, de heer Uitstrijker. Geen wonder; wanneer men in dienst is van een edelman hoort men nog eens iets, wanneer men mij toestaat. Snel is hij er heen gegaan, tralala!'

Adam Bžoch **Slowaaks**

Pán Bommel si sadol za stôl a sluha Joost priniesol polievku.

'To je predsa markízov lokaj, ak sa nemýlim,' povedal pán Olinko. 'Čo si mu rozprával?'

'Len tak trošku, s vaším dovolením,' odpovedal sluha vyhýbavo. 'Tento pán Uhladený je veľmi vzdelaný pán. Vyzná sa vo všetkom. Rozprávali sme sa o nových susedoch a o dnešných pomeroch. Dúfam, že ragú nie je presolené. Obávam sa, že sa trochu rozvarilo!'

Chcel sa vzdialiť, ale pán Bommel ho zadržal pohybom ruky.

'Som starý, Joost?' spýtal sa. 'Vyzerám, ako by som mal vela rokov?'

'Nikdy som si to nijako zvlášť nevšímal,' povedal lokaj, 'bolo by neprimerané, aby som sa vyjadroval k vášmu veku. Keď už však o tom hovoríme: mohol by som dostať dnes večer voľno, s vaším dovolením?'

Pán Olinko s trpkým výrazom v tvári prikývol a Joost sa poponáhľal s prestieraním chodov. Celá záležitosť sa potom veľmi rýchlo vybavila, takže usilovný sluha sa mohol stiahnuť do svojej izby.

'Uvidel mládenec ružičku,' pohmkával si a pritom si hlavu ovlažoval voňavou vodou. 'Ružičku na lúke, tralala. Naozaj vzdelaný človek, ten pán Uhladený. Niet sa čo čudovať, veď je v službách urodzeného pána, sem tam sa aj čosi dozvie, prepytujem...

بومبل خان رفت پشت میز نشست و پیشخدمت اول آشی را که پخته بود برای او آورد.

بومبل خان پرسید:« اگه اشتباه نکرده باشم، هم صحبتت یکی از نوکرای شازده بود، خوب راجع به چی گپ و گفت داشتین؟»

ژوزف خودش را به کوچه علی چپ زد: «اگه بی ادبی نباشه ارباب، راستش حرفای بی سر و ته. دیلاق خان آدم درس خوانده ای اس. و تا دلت به خواد رو موضوعات مختلف حرف برا گفتن داره! حقیقتشو بخوای داشتیم درباره وقایع جاری و همسایه های تازه اختلاط می کردیم. امیدوارم نمک غذا زیاد نشده باشه! راسی اگه آش کمی پر ملاط شده منو ببخشین!»

و داشت می رفت که بومبل خان با اشاره دست او را نگه داشت

- « ژوزف راستشو بگو من پیر شدم، منظورم اینه که پیر بنظر میام؟»

نوکرش گفت: «ارباب جان راستش تا حالا دقت نکردم. از این گذشته فکر می کنم بی ادبی س آدم به سن اربابش توجه کنه. اما خوب حالا که شروع کردیم به بحث می تونم خواهش کنم، البته اگه اجازه داشته باشم یک امشبو مرخصم کنین.»

بومبل خان با دلخوری سرش را به نشانه موافقت پائین آورد و ژوزف با شتاب غیبش زد تا بشقاب های غذا را بیاورد. صرف غذا زیاد طول نکشید و ملازم پرکار و باهوش به اتاقش پناه برد.

در اتاق، وقتی داشت عطر و گلاب به سر و رویش می پاشید، زیر لب افتاد به آوازخوانی:« پسرکی جوون، گل سرخی تو صحرادید، گلی که تو خلنگزار، فقط می شد آن را چید. دام دام دام دررررا دام.... دیلاق خان واقعاً یه پا آقاس. اصلاً عجیب نیس! وقتی آدم خدمتگار یه نجیب زاده باشه، بااجازه خودش، تو هر سوراخی می تونه انگشتشو فرو کنه،،،پسرک پا به دو گذاش، دام دام دام دررررررا!»

Paul Middellijn

Sranang Tongo

Masra Bommel sakasdon na a tafra, en futuboy Jusu, chari na supu kon na insee. 'Dat ben de na yepiman fu na Markies ef mi ay no kori mi,' masra Olli taki. 'San yu tu be-e taki so?' A no ben de wan spesrutu sani a futuboy piki..dray-anu-fasi a tapu na aksi. Masra Uitstrijker na wan man di leeri. Ala sani yu kan taki nanga en. Wi be-e taki tori fu den njun birti nanga den sani fu na ten disi. Mi hopu na patu no sowtu tumsi, a kon deki pkinso...mi denki.' Jusu ben wani gwe ma Masra Bommel hor en tnapu nanga wan beweegi fu en anu. 'Jusu taigi mi efu mi owru, eeeehh san mi wan taki ..mi na wan graniman?'
'We nooiti mi luku sani so a futuboy piki. A no ben sa fiti fu go dipi misrefi na ini den yari san yu abi! Ma leki fa wi taki noyaso, nanga lespeki...mi kan kisi wan fri neti tide. Masra Ollie sek en ede sondro prisiri en Jusu mek esi fu cha den tra stimofo kon na taptafra. Ala sani ben klari esesi, someki na futuboy ben kan go na ini en eegi kamra wantewante.

'Jonkuman ben shi pikin rosu...
pikin rosu fu heegron.'

a be-e singi na ini ensrefi...
a pisi ten dati a be-e fringi *smerwatra* a tapu en ede, pompea ala en wwiri... 'tumtatumta...wan trutru skoroman..a no wan wondru..dati te yu e wroko gi wan prenspari guduman...dan y-e yere wanwan sani...ef den gi mi permisi...nanga permisi

'Esesi a waka go na a heegron...
tralala...tralala...tralala...!

Marten en Eiso Toonder

Engels

Mr. Bumble seated himself at the table and the servant Joseph brought in the soup.

'That was one of the marquis's domestics, if I am not mistaken,' said Mr. Ollie. 'What were you talking about?'

'About nothing really, if you allow me,' answered the servant evasively. 'Mr. Stretcher is very well educated. He can discuss a whole range of subjects. We were talking about new neighbours and current events. I hope the soup is not too salty. I'm afraid it has gone a little thick.'

He made to go, but Mr. Bumble detained him with a gesture of the hand.

'Am I old, Joseph?' he asked. 'I mean, do I give eh ... an elderly impression?'

'I never really examined your appearance,' said the servant. 'It would be improper of me to occupy myself with your age. But while we are on the subject: could I have this evening off, if I may take the liberty?'

Mr. Bumble nodded indifferently and Joseph hastened to bring the dishes to the table. The meal was soon finished and the industrious retainer retired to his room.

'A young lad spied a rose,' he hummed while sprinkling his head with scented water. 'Growing it did on the moorland, tumtumtata ... A truly cultivated individual, this Mr. Stretcher. No wonder; when one is serving a nobleman, one keeps the finger on the pulse of new events, with one's permission ... The lad quickly walked up, tralalala!'

De volgende morgen was Tom Poes reeds vroeg in zijn tuintje bezig, toen hij heer Bommel gewaar werd. Die bewoog zich langzaam voort, nu eens een blik links en dan weer rechts werpend, zodat het duidelijk was, dat er iets aan schortte.

'Zoek u iets?' riep Tom Poes.

'Ja', zei heer Ollie naderbijkomend. 'Ik zoek Joost. Heb jij hem ook gezien, jonge vriend? Gisteren is hij niet teruggekomen van zijn avondverlof en nu sta ik overal alleen voor. Geen ochtendpap en geen thee op bed. Dat valt niet mee voor een heer van mijn stand!'

'Wat raar!' zei Tom Poes. 'Het is niets voor Joost, lijkt me. U kunt beter de politie waarschuwen!'

'Misschien wel', gaf heer Bommel toe. 'Maar ik zal nog even wachten; misschien komt hij nog. De wereld is heel onrustig tegenwoordig en Joost heeft wel eens vaker kuren gehad. Dat komt ervan; hij weet zijn plaats niet meer. Je mag wel oppassen, jonge vriend! Op de heide is het ook al niet meer veilig, hoor ik!'

'Op de heide woont een heks!' zei Tom Poes.

Heer Ollie ging niet op die opmerking in; hij liep bekommerd verder, terwijl hij spiedend om zich heen keek. Zodoende geraakte hij als vanzelf aan de rand van de heidevlakte, waar de wind zoete honinggeuren naar hem toe dreef. Hij bemerkte echter dat hij er niet de enige wandelaar was. Voor hem uit liep een jongedame die een tegenstribbelend diertje aan een lijn met zich voerde; een soort hondje zo te zien.

Adam Bžoch **Slowaaks**

Išiel sa na ňu pozrieť zblízka, tralala!'

Nasledujúci deň sa Tom Mňau už skoro ráno prechádzal vo svojej záhradke, keď si tu odrazu všimol pána Bommela. Ten si pomaličky vykračoval, občas flochol doprava, občas dolava, takže bolo jasné, že mu čosi chýba.

'Hľadáte niečo?' zvolal Tom Mňau.

'Áno,' povedal pán Olinko a podišiel bližšie. 'Hľadám Joosta. Nevidel si ho náhodou niekde, mladý priateľu? Včera sa po povolenej večernej vychádzke nevrátil, a ja sa musím teraz o všetko starať sám. Nijaká kaša na raňajky, nijaký čaj do postele. To nie je také jednoduché pre pána v mojej pozícii!'

'To je ale zvláštne!' povedal Tom Mňau. 'Vôbec mi to k nemu nesedí. Mali by sme upovedomiť políciu!'

'Možno máš pravdu,' pripustil pán Bommel. Ale ešte trochu vyčkám. Možno sa predsa len vráti. Svet je dnes veľmi nepokojný, a Joost mal občas svoje muchy. To je tým, že nevie, kam patrí. Mal by si si dať pozor, mladý priateľu! Ako počúvam, ani na pláni to už nie je bezpečné!'

'Na pláni býva striga!' povedal Tom Mňau.

Pán Olinko na túto poznámku neodpovedal; ustarane išiel ďalej a snoril. Tak sa dostal na okraj pláne, kde mu vietor vohnal do nozdier sladkú vôňu medu. Na svoje prekvapenie spozoroval, že nebol jediným, kto sa tu prechádzal. Pred ním kráčala mladá dáma, ktorá viedla na vodítku vzpierajúce sa zvieratko; zrejme nejaký druh psa.

صبح روز بعد وقتی توم پوس در باغچه خانه شان سخت مشغول کار بود چشمش به بومبل خان افتاد. دوست قدیمی اش آهسته پا بر می داشت و در هنگام راه رفتن گاه گاه هم در جستجوی چیزی به چپ و راستش نگاهی می کرد. معلوم بود اتفاقی برایش رخ داده است.

توم پوس پرسید: « دنبال چیزی می گردی؟»

بومبل خان که به او نزدیک تر می شد گفت: « راستشو بخوای، آره. دارم دنبال ژوزف می گردم. دوست جوانم تو او را ندیدی؟ از دیشب که مرخصی گرفته دیگه پیداش نشده، مرا به امون خدا ول کرده. امروز صبح پاک بی غذا موندم. نه چای در رختخواب و نه شوربا سر میز. این وضعیت برا آدم آبرومندی مثل من اصلاً غیر قابل تحمله.»

توم پوس گفت:« عجیبه! اصلاً از ژوزف انتظار نمی رفت. فکر می کنم بهتره به کلانتری خبر بدی!»

بومبل خان قبول کرد: « آره، گاسم این کارو بکنم. اما فکر می کنم هنوز کمی زوده. گاسم برگرده. دنیا این روزا خیلی آشفته س و ژوزف هم پیشتر آدمی دمدمی مزاج بود. دوست جوانم این روزا مواظب خودت باش! بخصوص طرفای خلنگزار نروا شنیدم اون جا اصلاً جای امنی نیس!»

توم پوس گفت: « جادوگری تو اونجاس!»

بومبل خان بدون جواب به او، همانطور که به اطرافش نگاه می کرد با نگرانی به راهش ادامه داد. رفت و رفت تا بالاخره به خلنگزار رسید. با رسیدن به آن جا بوی خوش عسل به

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

A tra mmanten frukfruku Tom Poes b-e wroko a tapu en djari....di a opo en ay a shi masra Bommel. A disi be-e beweegi safsafri go na fesi, fringi wan ay go na kruktusee en wan ay go na letisee..someki yu ben kan shi taki wan sani be-e dangra en.. 'Na wan sani y-e suku?'Tom Poes aksi. 'Aaaaaay,' masra Ollie piki dan a waka kon krosibee, 'm-e suku Jusu...kande yu shi en tu...mi yongu mati? Esdeneti a no dray baka fu na frineti di a ben abi en noyaso mi musu du alasani misrefi. Mmantenpapa no de, fayawatra a tapu bedi no de. A sani dati a no wan prisiri gi wan prenspari masra leki mi.' 'San dati,' Tom Poes taki..'disi a no wan gwenti fu Jusu, kande yu mu kari skowtu wante.' 'Kande!' Masra Bommel taki..'ma mek mi wakti ete pikinso, kande a sa sori en fesi djonso. Grontapu lay nanga djugudjugu degedensi den dee disi en Jusu ben abi en pikin afersi wanwan leesi. Yu shi san e pasa...a no sabi en presi moro...yu mu lukubun pikin mati..A tapu heegron sani no de moro leki fa den ben de..mi yere' 'Wan wisiuma e libi na heegron!' Tom Poes taki, Masra Ollie no gwe moro dipi nain tori. Sungu ini eegi prakseri a waka go moro fara ..en a be-e luku finfini a lontu. Afdatmek sondro fu sabi a doro na a lanchi fu heegron..pe winti bigin freeri en noso nanga switi smeri fu onigodo... we a kon shi dati a no en wwan be-e teki wan koiri. Na en Fesi wan yongu uma be-e waka nanga wan pikin meti di be-e djugudjugu na ttee di ben fasi na en neki. A sani ben djersi wan soortu dagu.

Marten en Eiso Toonder **Engels**

Early next morning Tom Puss was busy doing his garden when he noticed Mr. Bumble. The latter proceeded slowly, casting a searching glance from left to right now and then, so that it was obvious something was up.

'Are you looking for something?' called Tom Puss.

'Indeed,' said Mr. Bumble, drawing nearer. 'I'm looking for Joseph. Did you see him, young friend? He didn't return from his evening off last night, leaving me to cater for myself. No morning porridge, nor tea in bed. That is rather annoying for a gentleman of my standing!'

'How strange!' said Tom Puss. 'That is not at all like Joseph, I'd say. Perhaps you'd better warn the police!'

'Perhaps so,' admitted Mr. Bumble. 'But I'll wait a little bit longer. The world is very turbulent these days, and Joseph has been capricious before. One thing leads to another; he doesn't know his place any more. You'd better be careful, young friend! The moorland is no longer safe either, so I heard.'

'There's a witch on the moorland!' said Tom Puss.

Mr. Ollie didn't respond to this. He walked on worriedly, glancing around him. So he inevitably arrived at the edge of the moor, where the wind wafted sweet honey smells towards him. To his surprise he noticed he was not alone. A young lady was walking ahead of him, holding a small struggling animal on a lead; some kind of dog, apparently.

Heer Ollie keek verrast op en hij versnelde zijn pas. Zodoende had hij haar al spoedig ingehaald en kon hij niet nalaten om een besmuikte blik opzij te werpen.

'Vast niet iemand uit Rommeldam', sprak hij tot zichzelf. 'Die haardracht is uitheems. Hm, ik vraag me af... Ach, kom! Een opmerking over het weer kan geen kwaad!'

Zover kwam het echter niet, want op dat moment stiet het dier dat de dame met zich voerde, een schor geblaat uit. Het sprong zo onverwacht op de passerende heer af, dat zijn riempje los raakte en nu had het mormel vrij spel.

Met vreemde jankgeluiden stortte het zich op heer Bommel en daar deze in het geheel niet op de aanval verdacht was, verloor hij het evenwicht en plofte dreunend in de heide.

Het meisje trad haastig naderbij en greep het dier, dat ze daarop stevig van zich afhield.

'Hebt u zich pijn gedaan?' vroeg ze met een lieve stem. 'Ik hoop dat u niet geschrokken bent. Het trulletje doet niemand kwaad. Hij is echt erg lief, maar hij moet nog wat opvoeding hebben.'

'O', zei heer Ollie. 'Eh... het is niets, mejuffrouw! Ik gleed uit, bedoel ik. Ik bedoel: mijn naam is Bommel, aangenaam kennis te maken. Wat een alleraardigst beestje hebt u daar. Wat is het, als u begrijpt wat ik bedoel?'

'Het is een trul', legde het meisje uit. 'Zijn soort is nog niet zo bekend in deze streken, maar ik ben van plan er meer te gaan houden. En ik heet Ivy!'

Adam Bžoch — Slowaaks

Pán Olinko zdvihol prekvapene zrak a zrýchlil krok. Čoskoro ju takmer predbehol a nemohol si odpustiť, aby sa na ňu zboku nepozrel.

'Určite to nie je nikto z Rommelova,' hovoril si sám pre seba. 'Tieto nádherné vlasy sú zahraničné. Hm, opýtam sa... Ach, čo! Poznámka o počasí nezaškodí!'

Tak ďaleko sa už nedostal, pretože v tom okamihu zviera, ktoré dáma viedla na vodítku, vyrazilo zachrípnutý bľakot. Tak neočakávane vyskočilo na okoloidúceho pána, že sa dáme vodítko vymklo z ruky a ohava si mohla robiť, čo chcela. So zvláštnym kvílivým hlasom sa vrhla na pána Bommela a keďže tento vôbec nebol prichystaný na útok, stratil rovnováhu a dunivo dopadol na zem.

Dievča k nemu náhlivo pristúpilo a schytilo zviera, ktoré si potom držalo ďaleko od tela.

'Neublížili ste si?' spýtala sa sladkým hlasom. 'Dúfam, že ste sa nevyľakali. Truľko nikomu neublíži. Je veľmi milý, ale ešte potrebuje výchovu.'

'Ó,' povedal pán Olinko. 'Ach... to nevadí, milostivá slečna! Pošmykol som sa. Teda: volám sa Bommel, veľmi ma teší, že vás spoznávam. Máte veľmi milé zvieratko. Čo je to, ak viete, čo tým myslím?'

'To je truľo,' vysvetľovalo dievča. 'Tento druh tu v okolí ešte nie je známy, ale chcela by som ich mať viac. A volám sa Ivka!'

اولی خان، شگفت زده سر بالا کرد و بر شتاب گام هایش افزود. خیلی زود به آن ها رسید. وقتی در کنار آن ها راه می رفت متوجه شد که نمی تواند از زیر چشمی نگاه کردن به دختر خودداری کند.

از ذهنش گذشت: « اینطور که پیداس از اهالی این جا نیس. آرایش موهاش هم کمی غریبه. آها من در تعجبم،،،آها ،، خوب ! چطوره با حرفی درباره آب وهوا سر گفتگو رو باش باز کنم.

اما جناب بومبل خان شانس این را نداشت که بر اساس ذهنیاتش پیش برود، زیرا درست در همان موقع، جانوری که همراه خانم بود بع بع خش داری سر داد و بعد ناگهانی به عابر آبرومند ما حمله برد. وهمین عمل باعث شد که طنابش شل و یکسره از قید و بند رها شود.

جانور با حمله و سر وصدای عجیب و غریبش بومبل خان را حسابی توی مخمصه انداخت و او که اصلاً خودش را برای چنین موقعیتی آماده نکرده بود، تعادلش را از دست داد و بامبی توی توده علف خوشبوئی افتاد.

دخترک با سرعت خودش را رساند و جانور کوچک را چنگ زد و در هوا نگه داشت. بعد باصدای ملیحی گفت: « خیلی اذیت شدی؟ امیدوارم زیاد تو را وحشتزده نکرده باشه. این چارچنگولی کوچک قصد آزار تو را نداشت. او واقعاً جونور ملوسیه. فقط باید بیشتر تربیتش کنم.

اولی خان گفت: « اوه ، نه خانم. اتفاقی نیوفتاده. فقط پام سر خورد. آه چه می خواسم عرض کنم. آره اسم من ، بومبل است. از آشنائی با شما بسیار خوشحالم. چه جونور کوچک و قشنگی دارین. آره همین رو می خواسم بگم. فکر می کنم منظورم رو گرفتی؟

دخترک زبان به توضیح گشود: « آها! از چارچنگولی داشتی حرف می زدی. این نوع حیوون برا این منطقه هنوز شناخته شده نیس. اما من قصد دارم تعداد زیادتری از آن ها را پرورش بدم. راسی اسم من « آیوی » است.

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Masra Ollie skreki wan breeti skreeki, opo ay en esi en futu. Someki esesi a miti nanga a trasma. A no ben man libi en fu trowe wan ay na seesee. 'A disi a no fu Rommeldam,' a taki na ini ensrefi..'a fasi fa a meki en wwiri na fu wan tra kontren.....hmmm...me aksi misrefi...tang.. efu mi sa taki wan tori abra na moy bakadina disi.' A no kon so fara bika na srefi momenti di masra Bommel doro naa uma, a meti di ben hori na ttee bigin fu bari wan takru bbari leki wan heesi skapu A djompo teki Masra Ollie so onfruwakti taki a ttee fu en kon lusu en na takrufesi sani ben fri. Nanga ala soortu takru bbari a djompo onfruwakti miti Ollie, a disi las ensrefi en fadon nanga gogo a tapu heegron. Bimmm!

Na uma waka kon krosbee esesi, grabu na meti hori steefi en fara fu,en..'yu hati yu skin masra,' a aksi na wan switi sten. 'Mi hopu yu no skreki. A pikin trula no e du ogri. Na wan bun meti ma a mu leeri maniri ete.' 'Oooh,' Ollie taki, 'noti pasa, a grati mi grati.mimi...mi grati..mi wan taki..ehhh mi nen na Bommel. Nanga lespeki fu miti yu...a no wan spotu moy, switi en lobi meti yu abi, na yu anu....San na en..ef yu e frustan san m-e taki...' 'Disi na wan trula,' a uma piki, 'a soortu disi sma no sabi na ini a birti ete...ma m-e go kweki moro fu den, en mi nen na Ivy!'

Marten en Eiso Toonder **Engels**

Mr. Ollie looked up, surprised, and quickened his pace. He soon caught up with her and couldn't resist stealing a sideways glance.

'Certainly not a resident of Timbletown,' he thought for himself. 'That hairstyle is foreign. Hm, I wonder ... Ah, well! A remark about the weather won't do any harm!'

But he didn't get the chance, as just then the animal accompanying the lady uttered a hoarse bleating sound. It bounded so suddenly at the passing gentleman that its lead came loose and it had free scope.

With strange whining noises it assaulted Mr. Bumble; and as the latter was not prepared for such an attack, he lost his balance and fell with a thud onto the sweet-smelling heath.

The girl rapidly approached and grabbed the little animal, which she then held at a firm distance.

'Did you hurt yourself?' she inquired in a sweet voice. 'I do hope you weren't frightened. This little trull doesn't mean any harm. He is really very sweet, but needs to be trained a bit more.'

'Oh,' said Mr. Ollie. 'Eh ... it is nothing, madam! I slipped, I mean. What I mean to say is, my name is Bumble; delighted to make your acquaintance. What a charming little animal you have with you. What is it, if you know what I mean?'

'It is a trull,' explained the girl. 'His species is not yet known over here, but I intend to collect more of them. And my name is Ivy!'

Ze knikte heer Bommel vriendelijk toe en vervolgde haar wandeling, de tegenstribbelende trul meetrekkend.

'Wat een alleraardigste eh... ontmoeting!' sprak heer Ollie tot zichzelf, terwijl hij haar glimlachend naoogde. 'Een prettige stem, beschaafde manieren en goede vormen. Dat zie ik gaarne in jonge lieden. Ik vraag mij af... maar nee! Het zou niet juist zijn om mij op te dringen. Het kennismaken moet op gepaste wijze gebeuren!' Zo denkende stond hij op en begaf zich met lichte tred huiswaarts, zonder verder nog naar Joost te zoeken.

Niet ver vandaar was de markies De Canteclaer bezig met het knippen van zijn haag; een werk waar hij nooit mee klaarkwam, zoals oplettende lezertjes weten. Ook nu werd hij weer gestoord, en wel door een schor geblaat en door het geroep van een heldere stem, dat vanuit de verte tot hem kwam.

'Parbleu!' prevelde de edelman, naar de einder turend. 'Een dame in verlegenheid! Een wild schaap, vrees ik!' En hij haastte zich de tuin uit om hulp te gaan bieden.

Het was echter niet zoals hij gevreesd had. Het geroep bleek van een jongedame te komen, die verstrikt was in de riem waaraan ze een opgewonden diertje met zich voerde.

'Fi donc!' prevelde de markies onder het gaan. 'La belle et la bête! Maar de dame komt me bekend voor. Als ik me niet vergis, is het dezelfde die ik door het poortje op de heide heb zien gaan! Zeer interessant, deze ontmoeting!'

De trul was erg opgewonden na de ontmoeting met heer Ollie. Hij sprong jankend en blatend om zijn meesteres heen, zodat haar knieën door de lijn omwikkeld raakten en ze zich in grote verlegenheid bevond. Weliswaar snelde de markies De Canteclaer haar te hulp, doch voordat de edelman de plek bereikt had, stormde er een koets nader.

Adam Bžoch — Slowaaks

Priateľsky kývla Bommelovi a pokračovala v prechádzke, pričom za sebou ťahala vzpierajúceho sa truľa.

'Aké vzrušujúce... ech... stretnutie,' pomyslel si pán Olinko, keď sa na ňu tajne pozrel. 'Príjemný hlas, vyberané správanie a dobré tvary. To mám rád u mladých ludí. Pýtam sa... ale nie! Nebolo by primerané, keby som sa vnucoval. Známosť treba nadviazať primeraným spôsobom!'

S týmito myšlienkami sa zodvihol, ľahkým krokom sa pobral domov, a ďalej už Joosta nehľadal. Neďaleko odtiaľ strihal markíz Hrebienok kríky, robil teda prácu, ktorú, ako vedia moji pozorní čitatelia, nikdy neskončí.

Aj teraz ho znova vyrušili. Tentoraz to boľ zachrípnutý blakot a volanie jasného hlasu, ktorý k nemu prichádzal z diaľky.

'Do čerta,' zamrmlal si urodzený pán, dívajúc sa do diaľky. 'Dáma v šlamastike. Divá ovca, obávam sa!' A poháľal sa zo záhrady, aby jej poskytol pomoc.

Nebolo to tak, ako sa obával. Volanie prichádzalo zrejme od dámy, ktorá bola zapletená do povrázka, na ktorom viedla vzrušené zvieratko.

'No teda!' zamrmlal si markíz, približujúc sa. 'Kráska a zviera!' Ale tá dáma sa mi vidí akási povedomá. Ak sa nemýlim, je to tá istá, ktorú som videl prechádzať cez bránu na pláni! To je teda zaujímavé stretnutie!'

Truľo bol veľmi vzrušený po stretnutí s pánom Olinkom. Kvíliac a blačiac skákal okolo svojej dámy, takže jej kolená zaplietol do vodítka, a ona sa dostala do veľkých rozpakov. Markíz Hrebienok sa jej síce poháľal na pomoc, no skôr, ako sa dostal na miesto, privalil sa koč.

دخترک با مهربانی برای بومبل خان سری تکان داد و با کشاندن چارچنگولی لگد زن به دنبالش راهش را گرفت و رفت.

بومبل خان لبخند بر لب وقتی به پشت سرش نگاه می کرد با خودش زمزمه کرد: « آه چه دیدار معرکه ای ! چقدر صداش شیرین و رفتارش زیبا بود و چه خوش می خرامید. حالا می فهمم چرا بیشتر تو خط جوونا می رم. در تعجبم،،، اما نه! اصلاً خوب نبود اگه خودمو بش تحمیل می کردم. نه! نجیب زاده ای مثل من برای آشنائی هم روش خاص خودش رو داره!» با این فکرها روح و جسمش تازه شد و سرحال و شنگول بدون این که یاد ژوزف بیافتد به خانه برگشت.

از سر اتفاق در آن ساعت از روز شازده کانته کلر سرگرم بریدن شاخه های اضافی پرچین باغش در آن نزدیکی ها بود. کاری که خوانندگان تیز هوش می دانند هرگز نمی توانست آن را تمام کند. در این وقت هم با جیغ و داد و بع بع زنگداری که از فاصله ای نه چندان دور بگوشش خورد ادامه کار برایش میسر نشد. خیره به افق زیر لب غرید:«Parbleu، بانوئی در خطر! می ترسم که قوچی وحشی شده باشه!» و برای کمک به او با شتاب از باغش بیرون زد.

حادثه آن چنان که فکر می کرد زیاد وحشتناک نبود. سر و صدا مال خانمی بود که با همان ریسمانی که باآن جانور کوچک به هیجان آمده اش را می کشید طناب پیچ شده بود.

شازده روان به سوی او زیر لب گفت: «FI donc! La bell et la bete! اما انگار خانومه به چشمم آشنا می آد. اگه اشتباه نکنم این همون خانومیه که غیب شدنشو میون دروازه خلنگزار دیدم. دیدار دوباره مان باید خیلی جالب باشه.»

چارچنگولی بعد از برخورد با بومبل خان حسابی از کوره در رفته بود. و از بس جیغ و داد کنان دور وبر یار و همراهش بالا و پائین می پرید طنابش زانوی دخترک را پاک خونین و مالین کرده بود. از این لحاظ دخترک خودش را پاک در وضعیت بدی می دید. شازده کانته کلر برای نجات او دوید جلو اما پیش از رسیدن او کالسکه ای به سرعت برق پیداش شد. سر تپه ایستاد و در وقتی که هنوز دوپای جلو اسب ها در هوا بود پیرمردی از آن پائین پرید و

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

A sek en ede gi masra Bommel en teki futu fu mek en koiri. Na a lin a be-e ari a trula di ben wani go wan heri trasee. 'Taang...a no wan spot swit mitmakandra wi ben abi,' masra Ollie be-e taki na ini ensrefi. A srefi momenti a be-e fringi wan pkin ay gi na uma. 'Kee wan switi lobi sten....bun maniri en lespeki tu. Mi lobi shi den sani disi na ini yongu sma. Mi e aksi misrefi....noo..no. A no ben sa, de wan bun sani fu pusu misrefi gi en. Leri sabi wan sama musu pasa wan yoisti fasi.' Na ini na denki disi a opo en bigin waka go na oso sondro fu suku Jusu moro. No fara fu a presi pe a ben de markies De Canteclear be-e koti en pransunskotu, wan wroko di no ben abi keba...en sosfrefi noya den ben trobi en na ini san a be-e du. Taang a yere wan skapubbari nanga wan frustu sten.'Parbleu! Mi mama,' na gudu man taki na ini ensrefi. 'A pôti en anu na fesi en ay fu shi go morofara....wan uma de na ferleegi! Wan werder skapu mi denki,' en a hasti ensrefi go yepi. We a no ben de san a be-e prakseri. Na bbari ben kmoto fu wan yungu umasma di ben dray ensrefi ini na ttee fu wan meti di a be chari nanga en. 'Fi donc! La belle et la bête *wan safri switi nanga wan grofu meti*, che.....mi mama grontapu sani, *moy uma miti takrusani*, ma mi denki mi sabi na uma disi. A no a srefi sma disi waka psa na ini na negredoro tapu heegron.... We dan na wan prenspari mitmakandra...' A trula ben weri ensrefi baka di a ben miti nanga Masra Ollie didjonsro...en a ben meki dagu nanga skapu bbari, djompo lontu en basi, someki a disi en kindi ben kon fromu naini a ttee di a meti ben abi na en neki. Na ini bigi ferleegi a ben de. Markies De Canteclear long go fo gi en wan anu...ma fosi a doro drape wan asiwagi be-e sutu kon na presi pe sani be-e pasa.

Marten en Eiso Toonder **Engels**

She nodded pleasantly to Mr. Bumble and continued her walk, dragging the kicking trull after her.

'A most charming eh ... encounter,' said Mr. Bumble to himself, smiling as he looked after her. 'A pleasant voice, refined manners and a nice style. That's what I like to see in young people. I wonder ... but no! It wouldn't be right to impose myself. One should become acquainted in a proper manner!'

Thinking thus he got up and, with a spring in his step, proceeded back home without looking any further for Joseph.

It so happened that the marquis of Chanteclere was busy clipping his hedge not far away; an occupation he will never be finished with, as attentive readers know. This time too he was disturbed by a husky bleating and the heralding of a clear voice somewhere in the distance.

'Parbleu,' mumbled the nobleman, peering at the horizon. 'A lady in distress! A sheep out of control, I'm afraid!' And he hurried from his garden to offer his assistance.

It was not as he had feared, however. The shouting came from a young lady who had become entangled in the lead of an excited little animal which accompanied her.

'Fi donc!' murmured the marquis as he went. 'La belle et la bête! But the lady seems familiar. If I am not mistaken, it is her who I saw disappearing through the gate on the moorland! This meeting should be interesting!'

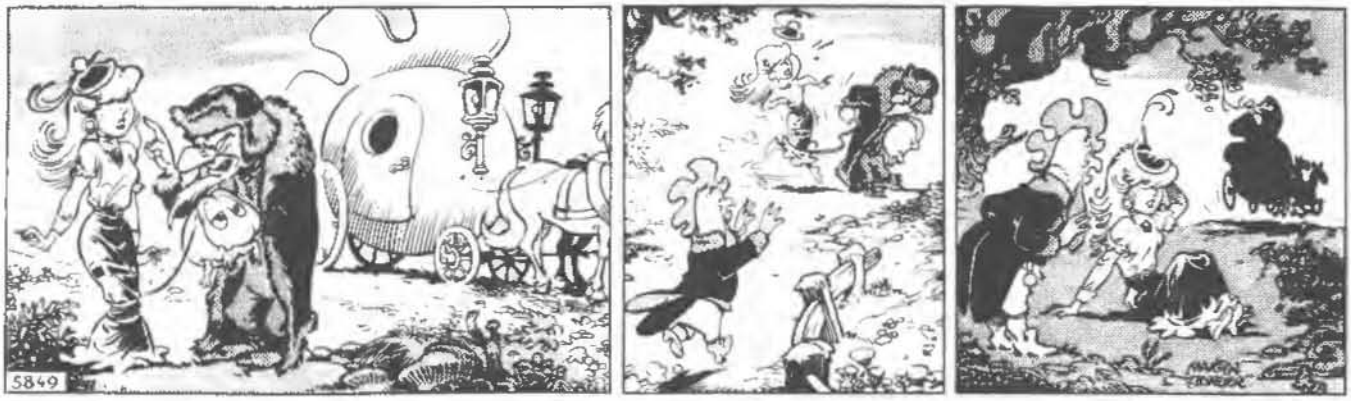

Het voertuig hield stil op de heuveltop en terwijl de paarden nog steigerden, sprong er reeds een grijsaard uit, die met een geoefende beweging het diertje in het nekvel pakte.

'Knoeiwerk!' sprak hij met krassende stem. 'Dat heb ik je anders geleerd! Deze keer zal ik het nog door de vingers zien, maar de volgende keer moet ik een dergelijke lorrige trul-dressuur streng bestraffen. Hier, dat mormel; ik zal het meenemen!'

Zo sprekende gaf hij zo'n krachtige ruk aan de riem, dat de dame als een tol in het rond draaide en het evenwicht verloor. De oude schonk daar echter geen aandacht aan; hij repte zich met het beestje naar zijn rijtuig en sloeg het portier achter zich dicht.

Op het moment dat de markies de plaats van het onheil bereikte, galoppeerde de koets reeds dreunend de heuvel af, en het enige dat de edelman nog kon doen, was zijn deelneming betuigen.

'Fi donc,' sprak hij achter de adem, 'hoe gaarne had ik die bejaarde snoodaard aan mijn rapier geregen! Helaas, hij is ontkomen.'

Adam Bžoch **Slowaaks**

Zastal na vrchole kopca, a zatiaľ čo kone ešte strečkovali, vyskočil z koča starec, ktorý cvičeným pohybom chytil zvieratko pod krky.

'Fušerská robota!' povedal krákoravým hlasom. 'Inak som ťa to učil. Teraz ešte privriem jedno oko, avšak na budúce budem musieť takú babrácku drezúru trula potrestať tým najprísnejším spôsobom. Sem s tou obludou; vezmem si ju!'

Pri týchto slovách potiahol silno za vodítko, takže sa dáma začala točiť ako vlčik a stratila rovnováhu. Starec si to ani len nevšimol; ponáhľal sa so zvieratkom k svojmu vozu a zabuchol za sebou dvere koča.

V momente, keď sa dostal markíz na miesto neštastia, koč sa už valil dolu kopcom a jediné, čo mohol urodzený pán ešte urobiť bolo to, že vyjadril poľutovanie.

'No teda,' povedal bez dychu, 'veľmi rád by som bol býval toho nehanebníka prepichol kordom. Žiaľ, zmizol.'

با مهارت پوست گردن حیوان بیچاره را چنگ زد و او را در هوا بلند کرد. و با صدای خش داری سر دختر داد کشید: « بی عرضه! معلومه که درستو خوب یاد نگرفته بودی. این دفعه رو نادیده می گیرم اما اگه ببینم باز چارچنگولی ها رو اینطور تربیت یکنی سخت تنبیه ات می کنم. حالا این جونورو به من بده! من اونو با خودم می برم!»

در هنگام حرف زدن یکباره طناب را کشید، با این حرکت دخترک مثل چرخک های بازی چنان دور خودش چرخید که تعادلش را بعد از آن دست داد. پیرمرد بی اعتنا به چرخیدن های او جانور در بغل پرید توی کالسکه و در را با صدا پشت سرش بست.

درست وقتی شازده پا به میدان گذاشت، کالسکه تندرآسا از تپه پائین می رفت. و تنها کاری که برای شازده باقی مانده بود ابراز همدردی بااو بود.

نفس نفس زنان گفت:«Fi donc, دوست می داشتم شمشیر تیزم رو در شکم این آدم رذل فرو می کردم! اما افسوس که او گریخت.»

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

Na asiwagi tantiri a tapu na bergi ede en aladi den asi be-e djompo na loktu ete..wan granigreesiman djompo saka en nanga wan dray fu en anu a chisi a pikin meti na en neki. 'Porwroko a bari gi a yonguma a sani disi mi leri yu trafasi. A leesi disi mi n-e go du noti nanga yu ma wan tra leesi a sortu *lawlaw porwroko* fasi fu hori na trula na ondro mi e go strafu nanga faya anu. Gi mi na takrufesi dja. Mi sa chari en gwe.' Lek fa a ben taki nanga faya in en sten a so a hari na ttee so tranga dati na uma dray lontu leki wan tonchi...a las en wegi en fadon na gron. Na owru ppa no spit na en tapu srefi, a hasti ensrefi go nanga na meti na en wagi...djompo sdon na ini, naki na doro tapu. Na momenti na markies ben doro na presi pe a *komosi* ben de, den asi ben ari na wagi bun tranga saka na ede fu na bergi...en a wan enkri sani san masra De Canteclear ben kan du ete na koti wan mofo nanga na wenche...fu sori taki a no ben lobi san a shi. 'Fi donc, sakasaka...nanga prisiri me ben sa wani aka na grofu owruman disi na mi nanay! Ma...che...a njan gi en see...!'

Marten en Eiso Toonder **Engels**

The trull was very excited after its encounter with Mr. Ollie. He scampered around his mistress, yelping and bleating, so that her knees got all wound up by the strap and she found herself in a great quandary. The marquis of Chanteclere hastened to her rescue, but before he had reached her a carriage came dashing to the scene. It halted on the top of the hill and while the horses were still prancing, an old man jumped out and grabbed the animal skilfully by the scruff of the neck.

'Bungle!' he said in a grating voice. 'You don't pay heed to my teaching! We'll forget about it this time, but next time I'll severely punish you for such sloppy trull-training. Here with that baboon; I'll take it with me!'

So saying he jerked at the lead, causing the lady to spin round and round and loose her balance. The old man ignored this; he hurried off to the carriage with the little animal and closed the door behind him. Just as the marquis arrived at the scene of disaster, the coasch was thundering away down the hill, and the only thing the marquis could do was express his sympathy.

'Fi donc,' he said breathlessly. 'I'd love to have thrust at that villain with my rapier! Alas; he escaped.'

Hij hielp het meisje hoffelijk overeind en vervolgde: 'Ik hoop, dat ge u niet hebt bezeerd! Het was een walglijk tafereel, waarover ik zeer ontstemd ben. Gaarne ben ik bereid om met die verruwde grijsaard te duelleren, freule! Beschikt ge over zijn naam? Zo ja, dan zal ik mijn kaartje door een lakei op zijn stuitend adres laten deponeren.'

'Het is heel vriendelijk van u', zei de dame. 'Maar doet u vooral geen moeite. Duelleren heeft geen zin, ziet u? Hij is mijn voogd!' 'Uw voogd?' herhaalde de edelman geschokt. 'Par exemple! Er bestaan weerzinwekkende toestanden in de maatschappij, waartegen onze verslapte regering niet opgewassen is. Zoiets is affreus!' Het meisje klopte haar rok wat af en keek hem glimlachend aan over haar schouder.

'Het is héél lief van u, om zo bezorgd te zijn, werkelijk!' zei ze. 'U moet wel een heel gevoelig iemand wezen. Vanavond geef ik een klein feestje en u bent welkom! Ik houd van dichters, weet u?' Ze liep sierlijk heen zonder om te zien en de markies keek haar met een zucht na. Terwijl hij zich weer huiswaarts begaf, prevelde hij:

'Een duif, ontkomen aan des valken grof geweld!

De wiek besmeurd, het oog gekweld...

Het oog? Parbleu! Ik heb geen oog gezien, nu ik het voorgevallene nog eens naga. Eh bien, vanavond dan misschien...'

'Die is weer aan het dichten', dacht Tom Poes, die de edelman zag passeren. 'Hij mag wel oppassen, zo dicht bij de heide!'

Adam Bžoch — Slowaaks

Pomohol dievčaťu slušne vstať a pokračoval:

'Dúfam, že ste sa neporanili! Bolo to odporné, a veľmi ma to rozladilo. Som pripravený vyzvať toho neokrôchaného starca na súboj. Poznáte jeho meno? Ak áno, potom pošlem po lokajovi na jeho poburujúcu adresu moju vizitku.'

'Je to od vás veľmi milé,' povedala dáma. 'Ale neunúvajte sa. Súboj nemá význam, viete? Je to môj túto!'

'Váš túto?' zopakoval šokovaný urodzený pán. 'To teda vládnu pomery v spoločnosti, s ktorou si nevie poradiť naša ochabnutá vláda. Je to strašné!'

Dievča si trochu oprášilo sukňu a s úsmevom sa na neho pozrelo cez plece.

'To je od vás veľmi milé, že sa tak staráte, skutočne!' povedala. 'Určite ste veľmi jemnocitný človek. Dnes večer bude u mňa malá oslava, a rada by som vás na ňu pozvala! Mám rada básnikov, viete?'

Placho odbehla preč bez toho, aby sa obrátila, a markíz sa za ňou díval s povzdychom.

'Holubička, ktorá unikla hrubému násiliu jastraba,' mrmlal si cestou domov. 'Pošpinená peruť, týrané oko... oko? Nevidel som nijaké oko, nuž, keď si na to spätne spomínam. Ale veď hádam dnes večer...'

'Znovu skladá básne,' pomyslel si Tom Mňau, ktorý videl, že urodzený pán prešiel okolo. 'Mal by dávať pozor, tak blízko pláne!'

و در همان حال که مودبانه به دختر کمک می کرد از جا بلند شود ادامه داد:« خدارو شکر که طوریت نشده! صحنه بسیار نفرت برانگیزی بود که تماشای آن مو بر بدنم سیخ کرد. بانوی نجیب! من تصمیم گرفته ام با آن پیرمرد هرزه دوئل کنم. تو هیچ نام و نشانی از او نداری؟ اگه فقط بدونم کدوم گوری زندگی می کنه، نوکرم رو می فرستم که نامه دعوت به دوئلم رو براش ببره»

دخترک گفت:« خواهش می کنم خودتون رو در زحمت نیندازین. اصلاً نیازی به دوئل نیس. پیرمرد سرپرست منه!»

شازده بهتش زد:« سرپرست تو!Par exemple! این جامعه از بی عرضگی دولتش ببین به چه فلاکتی افتاده. هر دزد سرگردنه ای در هر گوشه اش برای خودش پادشاهی می کنه! واقعاً مایه تاسفه!»

دخترک گرد دامنش راتکاند و از سر شانه به او لبخندی زد و گفت:

« توجه تون به حادثه ای که برای من رخ داده برای من مایه خوشحالی س! این نشون می ده شماآدم خیلی حساسی هستین. یه جشن کوچولوئی من امشب تو خونه ام دارم و اگه بیای من خوشحال می شم. من شیفته شاعرانم.»

این راکه گفت بدون آن که دیگر به پشت سرش نگاه کند، خرامان خرامان از او دور شد. شازده آه کشان با نگاه او را دنبال کرد.

و بعد در راه بازگشت به خانه زیرلب خواند: « کبوتری از چنگال باز ستمگری گریخت. پرو بال خاکی شده، چشم پر تشویش،،،،،، چشم؟ حالا که آن را بیاد می آورم می بینم من چشمی ندیدم.,Eh bien شاید امشب،،،،،،،»

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

A yepi na uma opo knapu wan moy fasi en go moro fara nanga taki 'Mi hopu yu no kisi mankeri! Disi no ben de wan sani, di ben moy fu shi. Mi no lobi en srefsrefi. Nanga prisiri mi ben sa wani feti nanga a grofgrofu greesiman...lespeki yonguma. Yu sabi en nen...dan mi sa meki mi futuboy cha mi karta go poti na en oso. Na bun maniri fu yu' a yonguma taki, 'ma feti no de fanowdu..a man na mi kweki ppa.' 'Yu kweki ppa?' a guduman piki! En a kraka en baka...skrekifasi!' Leki wan eksempre...a no spotu takrufesi sani e pasa na ini wi libimakandra den dee disi...sani den edeman fu kondre no man orga...son sani d-e afrontu mi yeye'...a uma seki en koto puru na santi en luku abra en skowru nanga wan afulafu a tapu en fesi. 'Trutru so wan sorgu switi fu tru. Yu musu de wan sma nanga fini maniri en safri firi fu heekompe. Tideneti mi e gi wan pikin fesa en disi na wan infitasi...Mi lobi puwemaman..yu sabi.' Nanga moy beweegi a wakagwe sondro fu luku na baka...a markies luku en nanga wan soktu. Aite masra De Canteclear be-e waka go na oso a bigin mormu baka in enrefi...

'wan doifi...
lusu ensrefi
kemopo na aka anu
free di morsu...
kon soro na ay'

Na ay! Mi mama..san tan so..
mi no shi na winche en ay..
te mi luku san pasa ete wan leesi..
mi no shi en ay...we a bun...tedeneti kande'.

Tom Poes shi en 'a dati e meki puwema baka' a prakseri...
'a moro betre a lukubun...so krosbee fu heegron.....'

Marten en Eiso Toonder **Engels**

Courteously he helped the girl up and continued: 'I hope you didn't hurt yourself! It was a loathsome scene which I found most displeasing. I shall gladly duel with the vulgar old rogue, honourable lady! Is his name known to you? If so, I'll have one of my footmen leave my card at his revolting address.'

'That's very kind of you,' said the lady. 'But please don't trouble yourself. There's no point in duelling, you see? He is my guardian!'

'Your guardian?' repeated the nobleman, taken aback. 'Par exemple! This society is riddled with deplorable states of affairs which our weakened government can do nothing about. Something like this is disgraceful!'

The girl brushed off her skirt and smiled at him over her shoulder.

'It is really very sweet of you to be so concerned!' she said. 'You must be a very sensitive person. I'm giving a small party tonight, and you are welcome! I am fond of poets, you see?'

She walked away gracefully without looking back; the marquis followed her with his eyes, and sighed.

'A dove from violent falcon fled!' he murmured as he was setting out for home. 'The soiled wing, the troubled eye ... The eye? Now that I reflect, I didn't see an eye. Eh bien, perhaps tonight ...'

'He is versifying again,' thought Tom Puss as he saw the nobleman pass by. 'He should watch out, so close to the moorland!'

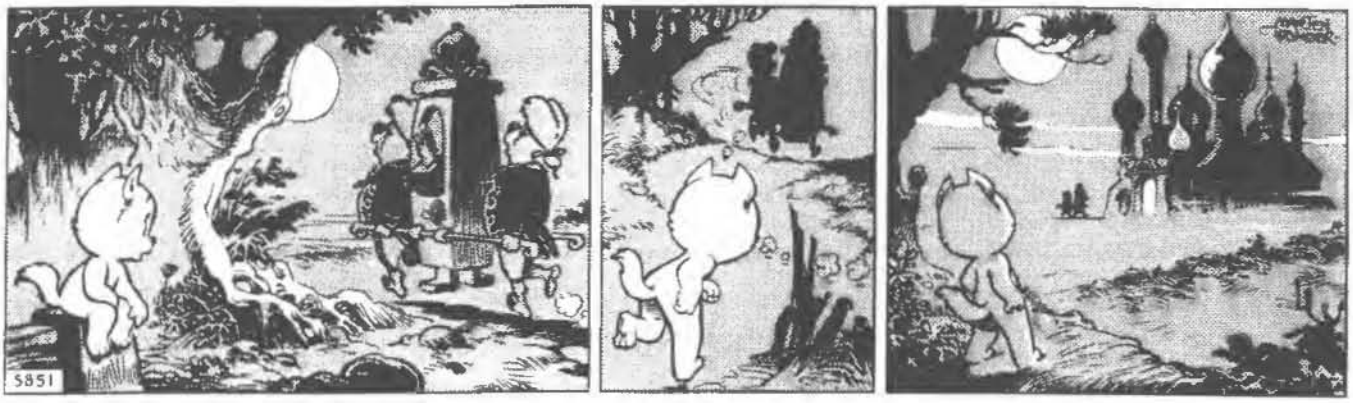

'Er is hier in de buurt toch iets vreemds aan de hand. Ik weet niet of de verdwijning van Joost er iets mee te maken heeft, maar iedereen doet een beetje raar, dat is zeker. En er woont een heks, die heb ik zelf gezien! Het zou me niets verbazen als er vreemde dingen gingen gebeuren...'

Met deze gedachte bleef hij in de buurt van de heidevlakte rondhangen, ook toen de avond reeds was gevallen. Om een uur of negen werd zijn geduld beloond door het naderen van een draagkoets. Het tuigje werd voortbewogen door twee lakeien en een mompelende stem uit het inwendige verried, dat de heer De Canteclaer naar een onbekende bestemming vervoerd werd.

'Nog steeds aan het dichten', dacht Tom Poes. 'Maar waar gaat hij heen? Dat zou ik wel eens willen weten.'

Hij sprong op de grond en volgde het koetsje op een afstand.

Het is mogelijk, dat ook de dragers het adres niet precies wisten, maar toen ze bij de rand van de vlakte waren aangekomen, was er geen enkele moeilijkheid meer. Want in het maanlicht tekende zich duidelijk een fraai bouwwerk af, dat in een oosterse stijl was opgetrokken. Het valt te begrijpen dat Tom Poes verbaasd was; een dergelijk gebouw had hij in deze omtrek nog nooit eerder opgemerkt. De draagkoets aarzelde echter niet. Met afgemeten stappen koerste hij op de poort af, waaruit een vriendelijk licht gastvrij naar buiten scheen.

Adam Bžoch **Slowaaks**

'Tu sa deje čosi zvláštne. Neviem, či s tým má niečo spoločné zmiznutie Joosta, ale každý sa tu správa akosi zvláštne, to je isté. A tam býva striga, sám som ju videl. Nečudoval by som sa, keby sa začali diať prapodivné veci...'

S touto myšlienkou sa potuloval v blízkosti pláne, kým sa nezvečerilo. Okolo deviatej hodiny bola jeho trpezlivosť odmenená: blížili sa k nemu nosidlá. Niesli ich dvaja lokaji a mrmlajúci hlas znútra prezrádzal, že pána Hrebienka odnášajú na neznáme miesto.

'Ešte stále skladá básne,' pomyslel si Tom Mňau. 'Kam však ide? To by som rád vedel.'

Zoskočil na zem a z bezpečnej vzdialenosti sledoval nosidlá. Je možné, že ani nosiči nepoznali adresu; keď sa však dostali na okraj roviny, nebolo už nijakých ťažkostí. Pretože v mesačnom svite sa jasne črtala nádherná budova, postavená na orientálny spôsob. Je pochopiteľné, prečo bol Tom Mňau taký prekvapený; takúto budovu si tu nikdy predtým nevšimol. Nosiči však neváhali. Vyrovnaným krokom išli smerom k bráne, odkiaľ hostiteľsky svietilo priateľské svetlo.

توم پوس وقتی شازده را در حال عبور دید از ذهنش گذشت:« بازم خل مشنگ مشغول نظم سازیه، اما باید خیلی فکر خودش باشه چون زیادی ازحد نزدیک خلنگزاره!»

توم پوس تا فرارسیدن شب فکر کنان و زمزمه کنان با خودش در حوالی خلنگزار پرسه می زد: « چیز غریبی داره رخ می ده که نمی دونم ربطی با غیب شدن زوزف داره یا نه، اما هرچه هس عقل هیچ کس سر جاش نیس، این یکی رو دیگه شک ندارم.» در ساعت نه شب با پیدا شدن یک تخت روان تعجبش به اوج رسید. دو آدم گردن کلفت تخت روان را حمل می کردند و از تک و تال های شاعرانه ای که از توی آن بگوش می رسید معلوم بود محموله ای که به مقصدی نامعلوم حمل می شود شازده کانته کلر است.

توم پوس فکر کرد: « هنوز هم که داره شعر می بافه! اما کجا داره می ره؟ این یکی رو خیلی دوس دارم بدونم.»

از جا پرید و و با حفظ کمی با فاصله از پشت آن ها را تعقیب کرد. بنظر می آمد که حاملین تخت روان هم به درستی نمی دانند کجا می روند. اما به محض نزدیک شدن به حاشیه جلگه همه آن تردید ها از کله توم پوس پرید. آن جا، در زیر نور مهتاب، پرهیبی از ساختمان زیبائی با سبک جادوئی داستان های هزار و یکشب دیده می شد. شگفتی توم پوس قابل فهم بود. او هرگز در این حوالی چنین بنائی را ندیده بود. تخت روان هم چنان پیش می رفت. حاملین آن با گام های محتاط آن را برای ورود بسمت دری که روشنائی دعوت کننده ای از آن می تابید بالا بردند.

ترجمه: نسیم خاکسار

اوترخت ژانویه ۱۹۹۳

Paul Middellijn **Sranang Tongo**

'Wan sani e pasa na ini a birti disi, mi no sabi efu na lasi di Joost lasi abi wan sani fu du nanga en ..mma alasma e du wan fasi di mi no gwenti...trutru. Wan wisuma e libi dape. Mi shen nanga mi eegi ay. A no sa ferwondru mi efu alasoortu takrusani bigin bari dja.' Nanga a denki disi a tan hanga na ini a heegron birti sosrefi te neti ben fadon keba...neegi yuru en pasensi kisi pay bika wan dragesturu be-e kon datsee . Tu futuboy be-e chari na sturu en wan mormusten di be-e kemoto na insee ben ferteri en taki masra De Canteclear be-e go na wan presi di a no ben sabi. 'A man disi no e keba meki puwema,' Tom Poes denki. 'Ma pe ay go, mi ben sa wani sabi.' A djompo saka fu a presi pe a be-e kibri en teki waka na den baka...We kande den futuboy srefi no sabi pe den e go...ma aite den doro a lanchi fu na opopresi na heegron no wan problema ben de moro bika muchenti be-e ferlekti wan bigi konu oso san ben meki nanga ala soortu lontu komchi na loktu. A no ben de wan oso fu dissee fo grontapu a ferwondru fu Tom Poes, wi kan frustan, bika nooiti ete a ben shi wan soortu oso leki disi ini a birti...A charisturu no be-e degedege...a be-e go langalanga na a oso tapu! Wan safri feesti faya be-e fadon kon na na dorosee...

Marten en Eiso Toonder **Engels**

'Something strange is going on here. I don't know whether it has anything to do with Joseph's disappearance, but everybody is behaving rather strangely – that's for sure. And there is a witch around here; I saw her with my own eyes! It wouldn't surprise me if weird things were to happen ...'

With this reflection in mind he kept on lingering near the moorland,even when evening fell. At around nine o'clock his patience was rewarded by the approach of a sedan chair. It was carried by two footmen, and a mumbling voice from within revealed that it was the marquis of Chanteclere who was carried to an unknown destination.

'Still reciting,' thought Tom Puss. 'But where is he going? That's what I'd like to know.'

He jumped up and followed a little behind the means of transportation. It is quite possible that the bearers were just as dueless as to their destination; but on reaching the edge of the plain, all uncertainty vanished. For there, silhouetted in the moonlight, arose a beautiful building in majestic eastern style. Tom Puss's surprise was understandable; he had never seen such a building in this neighbourhood before. The sedan chair didn't hesitate, though. With measured steps it headed for the entrance which glowed with a friendly, hospitable light ...

Eduard Uspenski
Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov

Russisch

Aflevering 5831 - 5833

Инвер Бамбел и хозяйка Троля

Однажды в глубине Мрачной Долины жили-были одна-одна со своей маленькой дочкой. Жили они в обветшалой хижине, в щели которой свободно проникали ветер и дождь. И водились в ней разные твари: крысы, мыши и жабы. Не маленькую мышку это не печалило:

"Зачем нам нужно тратить деньги на еду, — говорила она, готовя питательный суп для своей дочки

Тратилось было смотрёть на несмотря на такие ужасные условия, бедная вдова пыталась делать все возможное, чтобы обеспечить своей дочке беззаботное детство. Она вырезала ей куклов и грустные из ковей, делала платья из кружевных салфеток. Она передавала ей знания о травах и заклинаниях.

А в ночь полнолуния они устраивали

строгий умысл, которым девочка

всегда насмехалась.

Не удивительно, что как-то раз один богатый холостяк, проходя мимо, остановился, и с удивлением посмотрел в сторону хижины.

В это самое время вдова старательно сметала мусор в кучу, наверху которой сидела девочка, обгладывая рыбную кость. Ночной ветерок разносил запах плесени и гниющих листьев, и все это создавало атмосферу, которая редко встречается в современном мире.

"Странно, — прошептал незнакомец — "Это как раз то, что я искал".

И глядя с удовлетворением на эту сцену, он вошел в хижину и дружелюбно поздоровался.

"Извини меня за восемь, — сказал он, поклонившись. — Я досмотрел поговорить с тобой, потому что мне кажется, что у нас с тобой одни и те же идеалы в той жизни. Меня зовут Пай, магистр Пекуе Пак, и в знатных кругах меня имя неизвестно.

Резные губы смотрели на него с подозрением. Узнав его смелую цельность, обрисованные сединами, убедило ее, что ему можно доверять.

"Что Вы хотите?" — спросила она спокойным голосом.

"Это касается девочки," — объяснил старик. "У нас прекрасные задатки и большое будущее. Я это вижу. К сожалению, я не могу дать ей то, чего она заслуживает. Ей нужно хорошее образование и первоклассный педагог."

"Но у меня нет таких денег" - сказа- л.
ся маленькая женщина, тихонько вздыхая.
"Деньги не проблема" - заверил ее незнако-
мец. "Я могу добывать из свинца золото
у серого золота". Вы можете доверить мне
образование своей дочери. Если она пона-
дет в мои руки - считай, что ее будущее
решено!"
Сказав это, он вытащил из кармана сли-
ток золота, и после недолгих уговоров
вдова согласилась доверить обучение
своей дочери богатому магистру.

3. Он привел девочку в пещеру в Черных Горах, обставленную с поразительной роскошью и уютом. Именно здесь, в этой пещере, под руководством длиннобородого старика, хрупкое создание превратилось в элегантную утонченную леди. Но не только была она горда собой. Ум ее развивался с поразительной быстротой. Ее наставник обучал ее наукам, в которых он был магистром; он научил ее различать неизвестные травы, и действие волшебной силы больше не было для нее секретом.

"Я думаю, ты уже достаточно образована — сказал ей однажды старик. "Ты знаешь о Сеф и Зазель и ты постигла науку о травах. Теперь мы можем выйти в большой мир, но ты не сможешь с ним с пустыми руками. Это не в наших правилах. Однако прежде всего я должен дать тебе имя, потому что это одна из самых ценных вещей в мире. Я назову тебя Ливи. Запомни. это имя.

С этими словами старик проскарлкал в угол и исчезнул за тяжелый занавес.

" Здесь вы найдете вещи, которые считаются важными для женщин в этом мире, - продолжал старик.

С удивлением и восторгом смотрела Айша на сокровища, которые открылись ее взору. Слитки золота покрывали пол, груды украшений из драгоценных камней сверкали ослепительным блеском, а в глубине стояло было видеть коллекцию вечерних туалетов и другой одежды.

Jacqueline Crevoisier **Duits**

De Bovenbazen

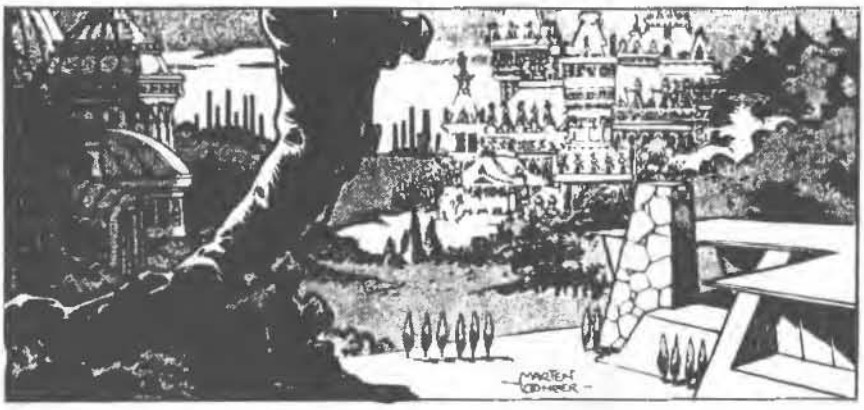

Het is in de wereld ongelijk verdeeld; sommige lieden hebben niets en andere hebben alles. Wanneer men niets heeft, is het mogelijk om meer te krijgen - voor dat soort is het leven eigenlijk een pretje. Maar iemand die alles heeft, is nooit meer blij wanneer hij wat ontvangt. In plaats daarvan moet hij altijd bang zijn dat hij iets verliest, want dat is de enige mogelijkheid die er voor hem overblijft. Zulke stakkerds leiden een kommervol bestaan, gevuld met zorgen en kwalen - en het wordt tijd, dat hun stille strijd eindelijk eens onverbloemd in het daglicht wordt gebracht.

Dit is de geschiedenis van de Bovenbazen, ook wel de bovenste tien genoemd. Om sterker te staan tegenover de hebzuchtige wereld wonen ze in groepsverband in de Gouden Bergen, omringd door voetangels, klemmen en schrikdraad. Daar leiden ze een grauw en vreugdeloos leven, dat ze spannend proberen te maken door hun bezittingen steeds opnieuw onder elkander te ruilen.

Zo kan men hier twee van het groepje in gemaakte joligheid aantreffen; Amos W. Steinhacker (die de olie en vijfnegende van de ritssluitingen bezit) en Nahum Grind van de motoren.

'Ik weet wat,' sprak de laatste. 'Als jij me nu een kwart van de petroleum geeft, krijg jij alle fietsen.'

De ander haalde echter de schouders op.

'Waarom?' vroeg hij vermoeid. 'Ik vind er niets aan, NG! Het hangt me de keel uit. We hebben hier met z'n negenen Alles al en hoe we ook ruilen, er komt toch niets meer bij!'

Es ist ungleich verteilt auf dieser Welt; bestimmte Leute haben nichts, gewisse alles. Hat man nichts, besteht die Möglichkeit, mehr zu bekommen - für diese Spezies Mensch könnte das Leben ein Spass sein. Während diejenigen, die alles haben, sich nie mehr freuen können, wenn sie etwas erhalten. Sie quälen sich stets mit dem Gedanken, etwas verlieren zu müssen, denn das ist die einzige Möglichkeit, die ihnen bleibt. Diese Ärmsten führen ein trauriges Leben voll Kummer und Sorgen - und es wird höchste Zeit, ihren stillen Daseinskampf ans unverdunkelte Tageslicht zu bringen.

Dies ist die Geschichte der Überdirektoren, auch "die obersten Zehn" genannt. Um sich im Kampf gegen die habgierige Welt besser behaupten zu können, wohnen sie gemeinsam in den "Goldenen Bergen", umgeben von Fussangeln, Fallstricken und elektrisch geladenem Stacheldraht. Dort fristen die ein graues und freudloses Dasein, dessen einzige Zerstreuung darin besteht, ihre Besitztümer untereinander immer wieder aufs neue auszutauschen.

Und genau dabei treffen wir zwei Herren in gekünstelter Lustigkeit an; August W. Steinhacker (Ölmagnat und Inhaber der Fünfneuntelmehrheit der Reissverschlüsse) und Norbert Kies (Antriebsmaschinengigant).

'Ich hab' eine Idee,' sprach Letztgenannter. 'Wenn du mir ein Viertel Erdöl überlässt, bekommst du von mir alle Fahrräder.'

Der andere aber hob lediglich die Schultern.

'Warum?' fragte er müde. 'Ich seh' nicht ein weshalb, NK! Mir hängt's zum Hals heraus. Wir haben hier zu neunt bereits alles, und wie auch immer wir tauschen, mehr kann's nicht werden!'

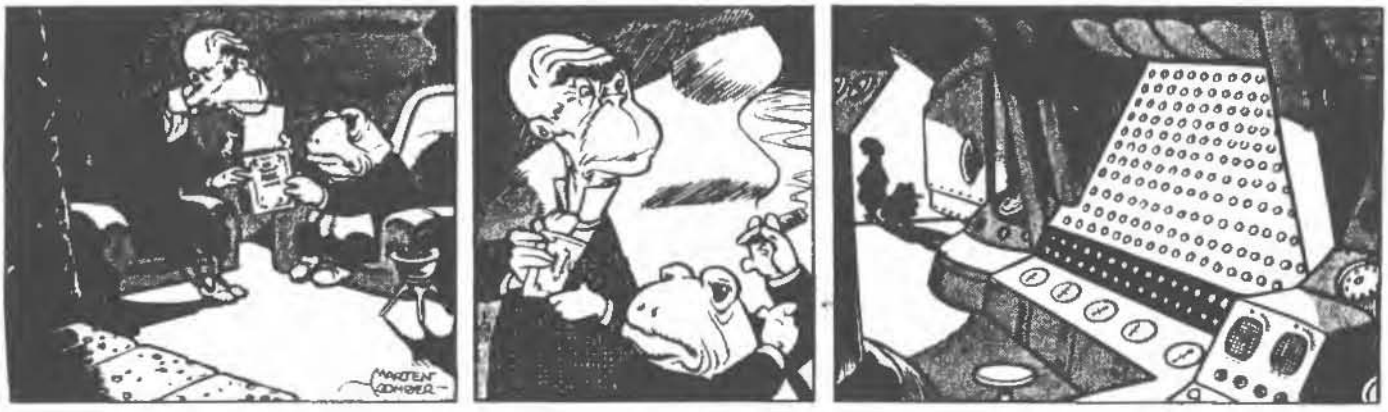

Nahum Grind trok schouderophalend een pakje papieren uit zijn zak en stak het uitnodigend naar voren.

'Doe niet zo flauw,' sprak hij. 'Hier heb je de Plof Motoren. Geef mij nu een kwart van je petroleum, dan kunnen we lol hebben.'

Amos W. Steinhacker legde zuchtend zijn sigaar neer. 'Welke lol?' vroeg hij mat.

'Nou,' hernam de ander, 'dan kunnen we samen wat aan de naaimachines doen en dan zal je AM zien kijken!'

De heer Steinhacker gehoorzaamde met tegenzin. Het was duidelijk dat zijn hart niet bij de zaak was.

'Ik weet niet wat het is,' prevelde hij, 'maar ik zie er geen pret in. Er moest maar eens iets gebeuren!'

'Gebeuren?' riep de heer Grind uit. 'Schei toch uit, AWS! Gebeuren is gevaarlijk. Wij kunnen alleen maar verliezen, als er iets gebeurt!'

'Ik weet het niet,' mompelde de oliekoning stil voor zich heen. 'We zijn maar met zijn negenen. Waarom worden we de bovenste tien genoemd? Er kan er nog best eentje bij. Dat zou leven in de brouwerij brengen.'

Nahum Grind fronste de wenkbrauwen. Het was duidelijk, dat deze opmerking hem aan het denken zette.

'Zo heb ik het nog niet bekeken,' sprak hij. 'Er kan er nog eentje bij. Maar wie is dat? Heb je iemand op het oog AWS?'

De aangesprokene stond op en begaf zich in de richting van een belendend vertrek.

'Kom maar eens mee,' zei hij. 'Er is een lampje in mijn controlekamer dat raar doet.'

Norbert Kies zog achselzuckend ein Bündel Papiere aus seiner Tasche und hielt es einladend unter die Nase des Ölmagnaten.

'Na komm schon', sagte er. 'Hier hast du Puff Motore. Gib mir jetzt ein Viertel deines Erdöls, und das wird dann ein Riesenspass.'

August W. Steinhacker legte seufzend seine Zigarre hin. 'Was für ein Spass?' fragte er lustlos.

'Schau', fuhr der andere fort, 'so könnten wir zusammen auf die Nähmaschinen umsteigen, und dann müsstest du mal AM sehen!' Herr Steinhacker gehorchte widerwillig. Nein, sein Herz war nicht bei der Sache.

'Ich weiss nicht, was mit mir los ist', brummte er. 'Aber ich finde keinen Spass daran. Es müsste endlich mal was geschehen!'

'Geschehen?' schrie Herr Kies auf. 'Hör doch auf, AWS! Geschehen ist gefährlich. Wir können doch bloss verlieren, wenn etwas geschieht!'

'Ich weiss es nicht', sagte der Ölmagnat leise vor sich hin. 'Wir sind ja lediglich zu neunt. Warum nennt man uns dann "die obersten Zehn"? Da gehört doch noch einer dazu, das wurde immerhin Leben in die Bude bringen.'

Norbert Kies legte seine Stirn in Falten. Offensichtlich gab ihm diese Bemerkung zu denken.

'Von dieser Seite habe ich es noch nicht betrachtet', sprach er.

'Es gehört noch einer dazu. Nur wer? Hast du an jemand bestimmten gedacht, AWS?'

Dieser erhob sich und ging in ein Nebenzimmer.

'Komm mal mit', sagte er. 'In meinem Kontrollraum spielt ein Lämpchen verrückt.'

Zo sprekende wees hij op een bovenmaats paneel, dat geheel met lichtbolletjes overdekt was.

'Kijk,' sprak hij. 'Dat staat daar te flikkeren. Hij is er nog niet, maar hij moet in de gaten gehouden worden.'

'Ik zie het,' mompelde zijn gast bezorgd. 'Daar dreigt een fusie! Wie is het, AWS? Van wie is dat lampje?'

'Ik weet het niet,' zei de ander schouderophalend. 'De een of andere rentenier, denk ik. Samengestelde interest en zo, je kent dat. Ik zou...'

Doch de heer Grind onderbrak deze wetenschappelijke verklaring met een driftig gebaar.

'Wat?!' riep hij uit. 'Je ziet voor je ogen, dat daar iemand in de top dreigt te springen en je weet niet wie het is. Wat mankeert je, AWS?'

'Ach, ik weet het niet,' prevelde de gastheer. 'Wat geeft dat nou? We merken het wel...'

'Als we het merken, is het te laat!' schreeuwde Nahum Grind. 'Wanneer daar iemand bezig is de eeuwig brandende lucifer uit te vinden, zitten wij er naast. Als die vent van dat flikkerlampje een gasbel in zijn tuin heeft gevonden, kan je met je olie op het dak gaan zitten.'

'Ja, ja, kalm maar,' suste Steinhacker terugdeinzend. 'Ik controleer dat wel!'

'Vooruit dan!' snauwde de motormagnaat. 'Zoek uit, van wie dat lampje is en neem maatregelen AWS. Als je ons in de steek laat, zal ik zorgen, dat je niets dan de windmolens overhoudt!'

Mit diesen Worten zeigte er auf ein gewaltiges Armaturenbrett, das von Lämpchen nur so übersät war. 'Schau mal', sagte er, 'dies hier flackert immerzu. Er hat's noch nicht ganz geschafft, aber wir dürfen ihn nicht aus den Augen verlieren.'

'Das ist klar', murmelte sein Gast besorgt. 'Eine drohende Fusion schwelt! Wer steckt dahinter, AWS? Wem gehört dieses Lämpchen?'

'Ich weiss es nicht', sagte der andere achselzuckend. 'Der eine oder andere Nutzniesser, glaub' ich. Überhandnehmende Unternehmerschaft und so, du weisst schon. Ich würde...'

Herr Kies aber unterbrach diese wissenschaftliche Erklärung mit energischer Geste.

'Was?!' rief er aus. 'Du schaust trockenen Auges zu, wie jemand, von dem du nicht einmal weisst, wer er ist, versucht, in die Spitze unserer Konzerne einzudringen? Wo fehlt's dir eigentlich AWS?'

'Ach, ich weiss es nicht', murmelte der Gastherr. 'Was soll's? Wir merken's dann schon...'

'Und wenn wir es merken, ist es zu spät!' brüllte Norbert Kies. 'Falls dort jemand dabei ist, das ewig brennende Streichholz zu entwickeln, dann sind wir falsch gewickelt. Wenn der Kerl, der dieses Flackerlämpchen verkörpert, in seinem Garten Erdgas gefunden hat, dann kannst du mit deinem Öl auf den Bohrturm klettern.'

'Ja, ja, nur keine Aufregung', beschwichtigte Steinhacker. 'Ich hab' ja alles unter Kontrolle.'

'Na, los dann!' schnaubte der Antriebsmotorengigant. 'Erkundige dich, wer hinter diesem Lämpchen steckt, und unternimm was, AWS. Wenn du uns im Stich lässt, werde ich dafür sorgen, dass du nur noch die Windmühlen behältst.'

Op een ochtend, nog niet lang geleden, hadden heer Bommel en Tom Poes een wandeling in de omtrek gemaakt.

'Er gaat toch niets boven het leven van een Bommel,' sprak heer Ollie tevreden op huis toe stappend. 'Heb je ooit zo'n fraaie omgeving gezien? Of een woning, die zo geschikt is voor een heer als slot Bommelstein? Kijk eens naar die fiere bouwstijl. Zuivere gotiek!'

'Het is geen gotiek,' zei Tom Poes. 'Het is...'

'Het kan me niet schelen wat het is,' onderbrak heer Ollie met verheffing van stem. 'Het bevalt me en daarmee uit! Neem een voorbeeld aan je vriend en beschermer, die zijn dagen in rust en vrede slijt, vol mooie gedachten, als je begrijpt, wie ik bedoel.'

In deze trant sprak hij nog enige tijd voort en zijn stem was zo krachtig dat een paar voorbijgangers de pas inhielden om beter te kunnen luisteren.

'Wie is dat?' vroeg de kleinste getroffen. 'Wat is dat voor praat?'

'Ik zal even kijken, meneer Steinhacker,' prevelde de ander, een boekje uit zijn tas halend.

'Kijken!' zei de eerste knorrig. 'Ik betaal een secretaris geen duur geld om hem in boekjes te laten kijken. Hij moet weten! Uit het hoofd, Steenbreek. Uit het hoofd!'

'Ja, meneer,' zei Steenbreek, al bladerend.

'En noem me geen meneer!' riep zijn werkgever driftig. 'Wie denk je dat je voor je hebt? Voor jou ben ik AWS! Onthoud dat, anders vlieg je eruit!'

Eines Morgens, es ist noch gar nicht so lange her, da hatten Herr Bommel und Tom Puss einen Spaziergang durch ihre Umgebung gemacht. 'Es geht doch nichts über das Leben eines Bommel', sprach der Herr von Stand Ollie B. Bommel und näherte sich zufrieden seinem trauten Heim. 'Hat man jemals eine prächtigere Landschaft gesehen? Oder ein Zuhause, das passender wäre für einen Herrn als Schloss Bommelstein? Schau nur, welch ein kühner Baustil! Gotik in Reinkultur!'

'Das ist keine Gotik' sagte Tom Puss. 'Das ist...'

'Egal, was es ist', unterbrach Herr Ollie energisch. 'Mir gefällt's und damit Schluss. Nimm dir ein Vorbild an deinem Freund und Beschützer, der seine Tage in Ruhe und Frieden verbringt, sie mit schönen Gedanken füllt, falls du verstehst, was ich meine.'

In diesem Sinne redete er weiter, und seine Stimme hatte inzwischen einen dermassen überzeugenden Ton erhalten, dass zwei Spaziergänger ihre Schritte verlangsamten, um besser zuhören zu können.

'Wer ist das?' fragte der Kleine der beiden überrascht. 'Was sind das für Reden?'

'Ich schau mal gleich nach, Herr Steinhacker', murmelte der andere und zog ein Büchlein aus seiner Tasche.

'Nachschauen', knurrte Erstgenannter. 'Ich zahle einem Generalsekretär kein Topgehalt, um ihn in einem Büchlein nachschlagen zu lassen. Wissen muss er! Auswendig, Steinbruch! Auswendig!' 'Selbstverständlich, Herr Direktor,' sagte Steinbruch eifrig blätternd.

'Und nenn mich nie mehr Direktor!' rief sein Arbeitgeber wütend. 'Wer, glaubst du eigentlich, steht hier vor dir? Für dich bin ich AWS! Merk dir das, sonst fliegst du!'

Heer Bommel en Tom Poes daalden intussen de heuvel af om langs een omweg slot Bommelstein weer te bereiken.

'Het aardige is, dat je het dan van alle kanten ziet,' sprak de eerste. 'Dat maakt het landschap mooier, wat jij, jonge vriend?'

'Bah,' gromde de heer Steinhacker, die de opgewekte stem met tegenzin hoorde naderen. 'Wie is dat, Steenbreek? Heb je hem al gevonden?'

'Hier heb ik het, meneer,' zei de secretaris. 'Bommelstein; eigendom van een zekere Olivier B. Bommel. Niet iemand van ons. Geen relatie. Deze Bommel is niemand.'

Zijn werkgever snoof hoorbaar.

'Niemand,' herhaalde hij gramstorig. 'Wat is dat voor een niemand, die in een middeleeuwse steenklomp woont en het nog mooi vindt ook? Verdacht, Steenbreek. Héél verdacht!'

'Héél verdacht, net als u zegt,' gaf de ander toe. 'Deze Bommel zou in het oog gehouden moeten worden...'

Heer Ollie, die juist passeerde, keek verrast op.

'Wat is dat?' vroeg hij, de pas inhoudend. 'Wat zegt u?'

'In het oog houden,' verklaarde de secretaris. 'Het is verdacht.'

Toen trok hij met een lichte schrik de oogleden een weinig op om heer Bommel aan te kunnen zien.

'Pardon,' hernam hij. 'Ik richtte het woord tot AWS, niet tot u.'

'Dat kan me niet schelen!' riep heer Bommel driftig. 'Wat is er verdacht aan mij, wil ik weten!'

'Wel, eh...,' stamelde de heer Steenbreek, 'dat wonen in een eh... bouwval. AWS vraagt zich af of u soms excentriek bent.'

Herr Bommel und Tom Puss schritten inzwischen den Hügel hinab, um mit einem Umweg wieder Schloss Bommelstein zu erreichen. 'Das Schöne daran ist, dass man es so von allen Seiten sieht', sprach der Herr von Stand. 'Das macht die Landschaft eindrucksvoller, nicht wahr, junger Freund?'

Als Herr Steinhacker diese unüberhörbar muntere Stimme vernahm, gab er einen Laut der Missbilligung von sich. 'Wer ist das, Steinbruch? Hast du ihn schon gefunden?'

'Ich hab's Herr Direktor', sagte der Generalsekretär. 'Bommelstein. Im Besitz eines gewissen Olivier B. Bommel. Keiner von uns. Keine Verbindung. Dieser Bommel ist ein Niemand.'

Sein Arbeitgeber schnaubte hörbar. 'Ein Niemand', wiederholte er verärgert. 'Was für eine Art Niemand ist jemand, der in einem mittelalterlichen Steinhaufen wohnt und den auch noch schön findet? Bedenklich, Steinbruch! Sehr bedenklich!'

'Sehr bedenklich - Sie sagen es', gab Steinbruch zu. 'Diesen Bommel sollte man im Auge behalten...'

Herr Ollie, der die beiden gerade überholen wollte, schaute sich überrascht um. 'Wie bitte?' fragte er und verlangsamte seinen Schritt. 'Was haben Sie da gesagt?'

'Im Auge behalten', erklärte der Generalsekretär. 'Es ist bedenklich.' Daraufhin schob er leicht erschrocken seine Augenlider etwas höher, um Bommel besser mustern zu können. 'Pardon', fuhr er fort. 'Ich sprach mit AWS, nich mit Ihnen.'

'Das ist mir egal!' schrie Herr Bommel wutentbrannt. 'Was an mir bedenklich ist, will ich wissen!'

'Ja, eh...', stammelte Herr Steinbruch, 'das Wohnen in einer... eh... Ruine. AWS fragt sich, ob Sie vielleicht exzentrisch sind.'

De uitvalsels

Het was een wilde avond. De wind gierde over de heuvels en rukte aan de luiken van Bommelstein, zodat het oude slot met vreemde geluiden en tocht gevuld was. Maar in de torenkamer, waar de bediende Joost van de televisie zat te genieten, was het warm en gezellig. Het gekletter van de regen werd overstemd door zang en snarenspel; en door de guitige voordracht op het scherm merkte hij niet, dat het plafond een lelijke verzakking begon te vertonen.

De storm had namelijk enige pannen van het dak gewaaid, zodat het hemelwater daar naar binnen gutste, en nadat het een vijvertje op de zolderplanken gevormd had, vloeide het op het stucwerk, dat het vertrekje sierde.

'Waar haalt zo'n persoon het vandaan?' vroeg de trouwe knecht zich af, toen de kunstenaar even pauzeerde. 'Hatsekidee/Wie doet er mee. Mooi hoor. Zo'n beeldbuis biedt toch een rijke ontspanning, als men mij toestaat. 'Rijk als ik kijk,' zegt de Gids en zo is het maar net, wanneer heer Olivier niet belt...

Verder kwamen zijn gedachten niet, want op dat moment barstte de kalk en een koude stroom plaste hem op de schedel, zodat zijn genot in een hevige schrik verwaterde.

Der Abend spielte verrückt. Der Wind jaulte über die Hügel und rüttelte an den Fensterläden von Bommelstein. Das alte Schloss füllte sich mit seltsamen Geräuschen und Zugluft. Doch hoch im Turmzimmer oben war es warm und gemütlich. Dort erlabte sich der Diener Justus am Fernsehprogramm. Gesang und Saitenspiel übertönten das Prasseln des Regens, wodurch dem in diesen hochkulturellen Beitrag versunkenen, treuen Diener seines Herrn die hässliche Beule entging, die sich allmählich an der Zimmerdecke abzuzeichnen begann.

Der Sturm hatte nämlich einige Ziegel vom Dach gerissen, so dass das Himmelswasser ungehindert in den Estrich strömen konnte. Dort bildete es zuerst einen kleinen Weiher und sickerte schliesslich zur Stuckarbeit durch, die das traute Gemach zierte.

'Wie kann man nur so viel Talent haben?' wunderte sich Justus, als der Künstler eben pausierte. 'Holladerit, alles macht mit!' Richtig schön. Die Mattscheibe bietet doch wahrhaft erbauende Entspannung, mit Verlaub gedacht. 'Sich erbauen, Fernseh schauen', steht im Programmblatt, und so ist es auch, vor allem dann, wenn Herr Oliver nicht läutet...'

Diese Gedanken bekamen zur Weiterentwicklung leider keine Gelegenheit, denn genau in diesem Augenblick brach die Kalkdecke, und ein kalter Wassergruss platschte auf den Schädel von Justus, dessen reiner Kunstgenuss darob so ziemlich verwässerte.

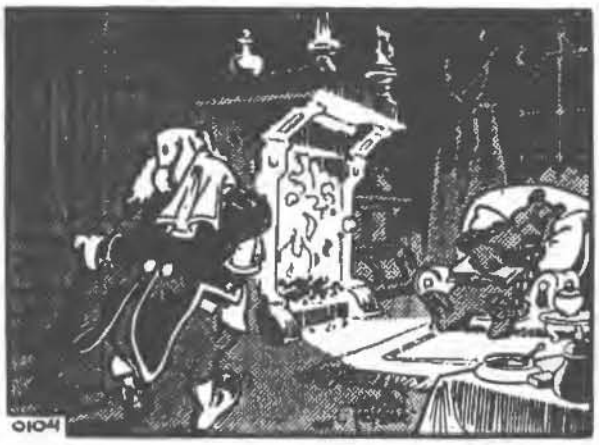

Intussen zat heer Bommel in zijn studeerkamer met een leerzaam boek op de buik. Hij had het ter hand genomen omdat hij innerlijk geplaagd werd door onvoldane gevoelens terwijl buiten de regen tegen de ramen kletterde. Het is dan ook te begrijpen, dat hij de ogen gesloten had om zich beter te concentreren. Maar helaas; hij werd gestoord door het openwerpen van de deur, en toen hij geschrokt opkeek, zag hij de gestalte van Joost, die hem druipend naderde.

Een ogenblik meende hij te dromen, maar de bediende hielp hem daar uit.

'Mijn kamer lekt, met uw welnemen,' sprak deze klappertandend. 'De pannen zijn van het dak gewaaid, zodat het noodweer open en bloot op de zolder te zien is.'

'Wah...?' stamelde heer Ollie geschokt. Toen herstelde hij zich echter. 'Moet je me daarvoor in mijn studie storen?' vroeg hij. 'Leg die pannen dan weer even terug, dan is alles toch in orde?'

'Daarvoor ben ik niet aangenomen,' verklaarde hij stijfjes. 'Dat is vakwerk voor een ongeschoolde bouwvakker, of misschien voor een dakdekker. En bovendien is de rommel op de zolder betreurenswaardig, omdat u nooit iets wegdoet. Men kan zich daar niet wenden of keren, als u mij toestaat.'

In der Zwischenzeit sass Herr Bommel in seinem Studierzimmer, ein lehrreiches Buch auf seinem Bauch. Er hatte es zur Hand genommen, weil er zutiefst in seinem Innern von gemischten Cefühlen geplagt wurde, während draussen der Regen doch sehr eindeutig an die Fenster klatschte. Es ist deshalb auch durchaus verständlich, dass Herr Bommel die Augen geschlossen hielt, um sich so ganz der Konzentration hingeben zu können. Aber ach, dieser Zustand war nicht von Dauer. Die Tür wurde aufgerissen, und als er erschreckt aufsah, gewahrte er die Gestalt seines Dieners Justus, die sich ihm triefend näherte.

Einen Augenblick lang glaubte er zu träumen. Doch diesen Irrtum korrigierte Justus schnell.

'Ich will den gnädigen Herrn ja nicht inkommodieren, es ist nur, dass mein Zimmer rinnt', liess er sich zähneklappernd vernehmen. 'Die Ziegel hat's bitte sehr vom Dach geweht, so dass das Unwetter nackt und elend in unserm Estrich steht.'

'Was?' stammelte Herr Ollie schockiert. Doch fasste er sich gleich wieder. 'Störst du mich deswegen in meinen Studien? Leg sofort die Ziegel zurück, damit alles wieder seine Richtigkeit hat.'

'Dazu habe ich mich nicht in Dienst nehmen lassen', erwiderte der Diener unterkühlt. 'Das ist Facharbeit für einen ungeschulten Bauarbeiter oder vielleicht für einen Dachdecker. Zudem ist die Unordnung auf dem Estrich zutiefst bedauernswert, weil der gnädige Herr ja nie etwas wegwirft. Man kann sich dort bitte sehr weder drehen noch wenden.'

De volgende morgen was de storm gaan liggen, om plaats te maken voor strenge vorst. Joost stond verwelkt voor het fornuis terwijl hij met stijve vingers in de ochtendpap roerde. Dat nam nogal wat tijd, en het is dan ook geen wonder dat heer Bommel na een poosje in de keuken verscheen om te vragen waar zijn ontbijt bleef. Dit was echter te veel voor de trouwe bediende.

'Dit is de laatste druppel, heer Olivier,' sprak hij met kille stem. 'Voor mijn bed bevindt zich een ijspegel door de regenval. Het is zeer betreurenswaardig. De gehele nacht heb ik niet kunnen slapen wegens het huilen door mijn zoldering, en ik heb mij dan ook verslapen. Het is een wonder, dat ik de trap af kon komen in mijn bevroren toestand. Ik verwacht warmte en enig meegevoel, als ik zo vrij mag wezen.'

'Meegevoel?' herhaalde heer Ollie. 'Dat gaat te ver. Kan ik het helpen, dat je het dak verwaarloost, zodat de pannen me om de oren vliegen als ik me in mijn innerlijk terugtrek? Moet ik dan alles zelf doen?'

'Niet alles,' hernam Joost koeltjes. 'Wanneer u uw overblijfselen op de zolder zou opruimen, ben ik al erg blij, met uw goedvinden.'

Nu ontstak heer Bommel in toorn, en het geluid daarvan drong door tot in de bijkeuken. Daar was de kruidenier Grootgrut juist binnengekomen om enige bestellingen af te leveren, en hij luisterde belangstellend toe.

Am folgenden Morgen war der Sturm einem glasigen Frost gewichen. Justus stand verwelkt vor dem Herd und rührte mit steifen Fingern im Frühstücksbrei. Das beanspruchte so seine Zeit, und deshalb ist es auch weiter nicht verwunderlich, dass nach deren Ablauf Herr Bommel in der Küche erschien, um sich nach seinem Frühstück zu erkundigen. Aber genau das war für den treuen Diener seines Herrn schlechthin zuviel.

'Das ist der überlaufende Tropfen, Herr Olivier', sprach er mit gepresster Stimme. 'In meinem Zimmer vor meinem Bett hängt ein höchst unerfreulicher Eiszapfen. Zudem hat die ganze Nacht der Sturm durch den Estrich geheult. Kein Auge konnte ich zutun, so dass ich mich prompt verschlafen habe. Dass ich in meinem tiefgekühlten Zustand überhaupt die Treppe heruntergekommen bin, ist - bitte sehr - ein wahres Wunder. Ich erwarte Wärme und etwas Mitgefühl, falls dies dem gnädigen Herrn zu belieben beliebt.'

'Mitgefühl?' wiederholte Herr Ollie. 'Das geht entschieden zu weit. Was kann ich dafür, dass du das Dach dermassen vernachlässigst, dass mir die Ziegel um die Ohren fliegen, wenn ich in mich gehen will? Muss ich denn alles selber machen?'

'Nicht alles', entgegnete Justus distanziert. 'Ich wäre ja schon überglücklich, wenn der gnädige Herr immerhin so frei wäre, seine Überreste auf dem Estrich aufzuräumen.'

Nun aber entbrannte Herr Bommel in einen Zorn, dessen akustische Äusserung bis in den Abstellraum drang. Und genau dort war, justament angekommen, Krämer Grieshaber dabei, einige Bestellungen abzulierfern. Andächtig hörte er mit.

Bijlagen bij de Trullenhoedster

Bijlage 1

Feride Çiçekoğlu

Some remarks for readers of the Turkish translation:

Gloomy Glen - *Kocaman Kara Ormar*, Large Black Forest

Magister Hocus Puck - *Okus Pokus Hoca*

'Hoca' means religious teacher. Due to the dominance of religion in education during the Ottoman period, the term has survived in language longer than the institutions themselves. There is still a tendency to use 'Hoca' widely and in an incorrect way in the academic world and even in radical left-wing jargon, for political leaders. The term has negative connotations when used as 'Haci-Hoca', in the sense of abuse of religion (as fakeness or insincerity). There are anecdotes of women 'taken to Hoca for a cure', for example, especially in case of infertility where 'Hoca' is supposed to write a holy inscription on the belly. It is not unseldom that the woman gives birth in a mysterious way nine months after this miraculous treatment.

Black Mountains - *Kara Dağlar*

Seth and Zazel - *Hanya Konya*

Depth and width of reality or filth of life. 'Konya' is also known to be a city for its religious and political conservatism and by its reactionary attitude during the War of Independence.

Drossel herbs - *Molla otu*

Herb of 'molla', 'mola' having a connotation of being part of a fake religious attitude in Turkey.

Ivy - *Sarmašik*

Marquis of Chanteclere - *Beylerbeyi Beyzadesi*

'Bey' in the Ottoman Period had an aristocratic connotation, particularly aristocracy based on land-ownership. 'Zade' meant 'descendant of'.* The term 'Beyzade' has an aristocratic connotation with reference to the Ottoman period in both senses and implies 'descendant from the family of Bey's through many generations.'

As for 'Beylerbeyi', it means 'the Bey of the Bey's' and it is also the name of a nineteenth century palace in İstanbul, on Bosphorus, as well as the name of the neighborhood in which it is situated. As a result 'Beylerbeyi Beyzadesi' would have the specific touch of nineteenth century Ottoman aristocracy with reference to the sadly deteriorating values and beauties of Istanbul in a nostalgic way.

Another connotation of the architectural style of Beylerbeyi Palace is the efforts of 'westernization' of the Ottomans, highly esteeming French culture. Young aristocrats were educated in *Galatasaray Lisesi* (a French high school in Istanbul) and spent some time in France. It was in fashion to use French words in language as a touch of class. In this translation *Beylerbeyi Beyzadesi* uses an old aristocratic language with a lot of Arabic, Persian and French words.

Mr. Bumble - *Bay Bolluk*
'Bay' corresponds to 'Mr.'
'Bol' is an adjective meaning 'large'.
'Bulluk' is the noun form of the adjective, but it means 'abundance' at the same time.

Timbletown - *İslambol*

Nickname for 'İstanbul' which means 'the city of abundance of Islam'.

Though used as a nickname in this translation, one can see this term given as an explanation for the Islamic origin of the city by some reactionary religious groups who are anxious to deny the Byzantine heritage and the rich variety of cultures which distinguish Istanbul.

Miss Doddel - *Bayar Dudu*

'Bayan' corresponds to 'Miss'.

'Dudu' is some kind of nickname implying 'woman' or 'female'.

Trull Keepster - *Osma geçidi - Bekçisi*

'Osma' is a made-up word, somehow reminding one of 'yosma' which means a woman who can seduce men. 'Osma geçidi' is 'the gate of Osma'. 'Bekçi' means doorkeeper.

* 'Zade' was used in the sense of 'surname' and the term 'Çiçzade' meant 'from the family of those associated with the name *flower*', for example. 'Zade' was replaced by 'oğlu' after the Republic, 'oğlu' meaning 'son of'. Therefore the surname 'Çiçkoğlu' means 'son of flower'.

Bijlage 2:
Mohiedden Ellabbad

(ملحق)

أسماء الشخصيات في العمل

(Razeen) رزين = Mr. Bumble

(ānisa Ṭatqouta) الآنسة قطقوطة = Ms. Doddle

(al-qott Daououd) القط داوود = Tom Puss

(Leblāba) لبلابة = Ivy

(Kalbanzeer) الكلبنزير = The trull

(Mahnoosh al-Manfoosh) مهروش المنفوش = Hocus Puck

(al-nabīl dd sayyah) «النبيل دد صيّاح» = the Marquis of Chanteclere

(Sadd-el-Hawā) «مدينة دد سدّ الهوى» = Rommeldam

(Bahlool) بهلول = Joost

How to introduce the cartoon strip when accompanied with the Arabic text, while the order of reading [and -naturally- of seeing] is from right to left.

option # 1 to leave the strip's frames as it is

السيد «لعثم» وراعى الكلبنزير !

[أمر غريب!]. قالها السيد «لعثم»، ثم أكمل: [أمر تلك الفتاة ذات القوام والشعر الجميل، التى عبرت العتبة كغزال، ثم اختفت فجأة، ولم يكن فى الأمر خدعة. ثم تلك البوابة فى الأرض البور... أود أن أعاين ذلك بنفسى. أقصد: أن قيام مبنى مثل هذا فى المرج شئ يستحق الاهتمام، ويصفنى من الأعيان، على أن أعرف من يسكن هناك، ألا ترون ذلك؟. فاتنة الجمال ووحيدة إلى هذا الحد!... لعل يوسعى أن أقدم بعض خدماتى.. به.... يجب أن ألقى نظرة على تلك البوابة. هل تفهمون ما أعنيه؟]. ولوح لهم مودعا، ثم واصل سيره عاقدا العزم على شئ ما.

قال الفظ «بس»: [عظيم!. بوابة على الأرض البور، وفتاة!.. يعنى ... أنا ...]. لكن الآنسة «كوكا» قاطعته: [ليس هناك «يعنى». هذا ليس شأن «لعثم»!. أريد معرفة ماذا يجرى هناك لصالحه، فهو لم يدرك بعد قدر الخطورة فى هذه الدنيا. لست مرتاحة لتلك القصة، فابق بعيدا عنها!. مازلت صغيرا على مثل هذه الأمور!]. وأنهت قولها، ثم عقدت شرائط قبعتها بإحكام.

option # 2 to re-arrange the scenes by begining with the first frame from the right side ... etc. (by pasting up)

السيد «لعثم» وراعى الكلبنزير !

[أمر غريب!]. قالها السيد «لعثم»، ثم أكمل: [أمر تلك الفتاة ذات القوام والشعر الجميل، التى عبرت العتبة كغزال، ثم اختفت فجأة، ولم يكن فى الأمر خدعة. ثم تلك البوابة فى الأرض البور... أود أن أعاين ذلك بنفسى. أقصد: أن قيام مبنى مثل هذا فى المرج شئ يستحق الاهتمام، ويصفنى من الأعيان، على أن أعرف من يسكن هناك، ألا ترون ذلك؟. فاتنة الجمال ووحيدة إلى هذا الحد!... لعل يوسعى أن أقدم بعض خدماتى.. به.... يجب أن ألقى نظرة على تلك البوابة. هل تفهمون ما أعنيه؟]. ولوح لهم مودعا، ثم واصل سيره عاقدا العزم على شئ ما.

قال الفظ «بس»: [عظيم!. بوابة على الأرض البور، وفتاة!.. يعنى ... أنا ...]. لكن الآنسة «كوكا» قاطعته: [ليس هناك «يعنى». هذا ليس شأن «لعثم»!. أريد معرفة ماذا يجرى هناك لصالحه، فهو لم يدرك بعد قدر الخطورة فى هذه الدنيا. لست مرتاحة لتلك القصة، فابق بعيدا عنها!. مازلت صغيرا على مثل هذه الأمور!]. وأنهت قولها، ثم عقدت شرائط قبعتها بإحكام.

option # 3 to make a mirror reverse of the whole strip.

السيد «لعثم» وراعى الكلبنزير !

[أمر غريب!]. قالها السيد «لعثم»، ثم أكمل: [أمر تلك الفتاة ذات القوام والشعر الجميل، التى عبرت العتبة كغزال، ثم اختفت فجأة، ولم يكن فى الأمر خدعة. ثم تلك البوابة فى الأرض البور... أود أن أعاين ذلك بنفسى. أقصد: أن قيام مبنى مثل هذا فى المرج شئ يستحق الاهتمام، ويصفنى من الأعيان، على أن أعرف من يسكن هناك، ألا ترون ذلك؟. فاتنة الجمال ووحيدة إلى هذا الحد!... لعل يوسعى أن أقدم بعض خدماتى.. به.... يجب أن ألقى نظرة على تلك البوابة. هل تفهمون ما أعنيه؟]. ولوح لهم مودعا، ثم واصل سيره عاقدا العزم على شئ ما.

قال الفظ «بس»: [عظيم!. بوابة على الأرض البور، وفتاة!.. يعنى ... أنا ...]. لكن الآنسة «كوكا» قاطعته: [ليس هناك «يعنى». هذا ليس شأن «لعثم»!. أريد معرفة ماذا يجرى هناك لصالحه، فهو لم يدرك بعد قدر الخطورة فى هذه الدنيا. لست مرتاحة لتلك القصة، فابق بعيدا عنها!. مازلت صغيرا على مثل هذه الأمور!]. وأنهت قولها، ثم عقدت شرائط قبعتها بإحكام.

option 1

option 2

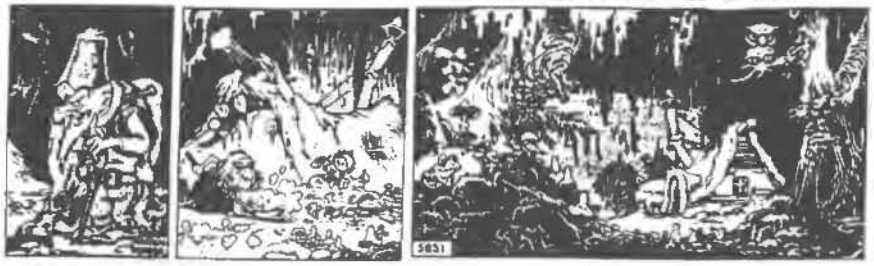

option 3

Inhoudsopgave

Marten Toonder (Nederlands)	5831-5851
Adam Bžoch (Slowaaks)	5831-5851
Feride Çiçekoğlu (Turks)	5831-5836
Sabrina Corbellini (Italiaans)	5831-5840
Duoduo (Chinees)	5831-5832
Mohieddeen Ellabbad & Nuha Al-Radi (Arabisch)	5831-5836
Vernie February (Zuid-Afrikaans)	5831-5833
Péter Kántor (Hongaars)	5831-5836
Nasim Khaksar (Farsi)	5831-5851
Kasiya Makaka (Chi-chsoe)	5831-5835
Gcina Mhlophe (Kossa)	5831-5834
Paul Middellijn (Srenang tongo)	5831-5851
Marin Sorescu (Roemeens)	5831-5836
Jean Pierre Vallotton (Frans)	5831-5832 en 5834
Eduard Uspenski & Natasha Gerasimova & Alexandre Shaknazarov (Russisch)	5831-5833
Martin & Eiso Toonder (Engels)	5831-5851
Jacqueline Crevoisier (Duits - ander verhaal)	

5831	1
5832	11
5833	20
5834	28
5835	35
5836	41
5837	47
5838	50
5839	53
5840	56
5841	59
5842	62
5843	65
5844	68
5845	71
5846	74
5847	77
5848	80
5849	83
5850	86
5851	89
Russische vertaling 5831 - 5833	92
Jacqueline Crevoisier	98
Bijlage I: Feride Çiçekoğlu	106
Bijlage II: Mohieddeen Ellabbad	108

Colofon

Deze bundel is onder grote tijdsdruk en met de nodige tegenslag tot stand gekomen. Wij verontschuldigen ons voor mogelijk nog aanwezige fouten.

Redactie: Annemarie Koorevaar, Marc W. Mooij, Eiso Toonder en Aart van Zoest.

Met dank aan: Marjolijn Abel, Christy de Back, Bram van Dijk, Matthieu van der Heiden, Debbie Hoek, Arend Keemink, Yvonne Kniese-van Scheindelen, Margreet Mooij, Dick van Pelt, Harry Smit en Marga Stegeman.

Het verhaal 'Heer Bommel en de Trullenhoedster' verscheen voor het eerst in de *Nieuwe Rotterdamse Courant* tussen 6 september 1966 en 5 december 1966.

Het verhaal verscheen ook in boekvorm in:

- *Een heer moet alles alleen doen*, De Bezige Bij, Amsterdam, 1969;
- *Heer Bommel – Volledige werken – De dagbladpublikaties*, deel 24, Uitgeverij Panda, Den Haag, 1992 (redactie: Hans Matla, J. Bruggeman, R. van der Nol en G.F.G.M. Kempenaar).

Het verhaal 'Ausfäller' is in het Nederlands gepubliceerd onder de titel 'De uitvalsels' in de bundel *Ach Mallerd*, De Bezige Bij, Amsterdam 1989.
Het verhaal 'Die Überdirektoren' is in het Nederlands gepubliceerd onder de titel 'De bovenbazen' in de bundel *Geld speelt geen rol*, Amsterdam 1973.

De Duitse vertalingen verschenen ook in boekvorm:
- *Ausfäller, Die erste Geschite von Ollie B. Bommel*, Edition Hans Erpf, Bern/München, 1989 (vertaling: Jacqueline Crevoisier).
- *Die Überdirektoren. Die zweite Geschichte von Ollie B. Bommel*, Edition Hans Erpf, Bern/München, 1989 (vertaling: Jacqueline Crevoisier).

Met speciale dank aan de TU Delft, Dienst In- en Externe Betrekkingen en het Audiovisueel Centrum

MARTEN TOONDER

HEER BOMMEL
(SIR OLIVER BUMBLE)

THE COMPLETE WORKS
THE NEWSPAPER STORIES

For the first time complete in books:
all one hundred and seventy-seven newspaper stories
of Sir Oliver Bumble and Tom Puss;
nearly twelve thousand daily instalments!

In forty large volumes, sized 31 x 24 cm;
bound in imitation leather, with silk bookmarker.
Unabridged, complete texts in Dutch,
authorized by Marten Toonder himself!
With all the illustrations, perfectly matching the originals.
Printed on heavy art paper.
Containing comprehensive bibliographical information.
This edition is published under the auspices of the
The Hague Bumble Society.

Four books are being published per annum,
containing the stories in chronological order.
Publication commenced in 1990 and will be completed by 2000.
Price per volume (postage included): Dfl. 110.-,
subject to alterations, except for advance payments.

This complete and unabridged edition is once-only
with a printrun limited to 2,500 sets of 40 books.
There will be no additional volumes nor reprints.
Less than 400 sets remain available for ordering.

A publication by Uitgeverij Panda,
Frederikstraat 951-959,
2514 LJ The Hague,
The Netherlands.
Phone: +31-70-3615393
Fax: +31-70-3561122

Annex 1

Story International III – vertaalproject Marten Toonder

Wijzigingsbladen bij de tweede druk

De eerste druk van deze bundel verscheen in januari 1993 tijdens het vertaalproject “Als u bedoelt wat ik begrijp”. De tweede druk met daarin enkele correcties en aanvullingen verscheen een maand later. De wijzigingsbladen van de tweede druk zijn opgenomen in deze Annex 1 bij de eerste druk.

De tweede druk bevatte een woord vooraf (‘Dit vooraf’) dat voor het gemak ook helemaal voorin deze publicatie is opgenomen.

De tweede druk bevatte enkele Duitse vertaalfragmenten van de hand van Peter Wessels die niet waren opgenomen in de eerste druk.
Ook waren er meer Russische vertalingen opgenomen in de tweede druk. Het Russische fragment bij strook 5831 in de eerste druk was bovendien niet op de juiste plaats terechtgekomen, want dit vertaal-fragment betrof vertalingen van de stroken 5840 en 5841.
Tenslotte werd er in de tweede druk een Bijlage III toegevoegd over de stripwedstrijd.

Het is verheugend voor een heer van stand om te ervaren hoe lieden uit alle hoeken van de wereld bijeen zijn gekomen om zich te verdiepen in deze hoogstaande geschiedenis. Natuurlijk laten de ervaringen van een heer zich niet zonder slag of klaroenstoot in alle toonaarden op dezelfde wijze optekenen, doch klinken deze in iedere taaluiting weer net hoe ze gebekt zijn. In deze babbelonische spraakverwarring vermag een heer zich staande te houden door een luisterend oor te leggen op deze veeltonige klankrijkdom. Als ik begrijp wat u bedoelt.

Aldus de heer E.v.V. te D.H.

Vertaalproject Story International 1993

Heer Bommel en de Trullenhoedster

Afleveringen 5831 – 5851

keuze: Marten en Eiso Toonder

Redactie: Annemarie Koorevaar, Marc W. Mooij, Eiso Toonder en Aart van Zoest

1e druk: 23 januari 1993, tijdens de presentatie van het vertaalproject Marten Toonder

2e druk: 5 februari 1993

Stichting Story International 1993

Inhoud

Dit vooraf	4
Aflevering 5831	7
Aflevering 5832	18
Aflevering 5833	29
Aflevering 5834	38
Aflevering 5835	46
Aflevering 5836	53
Aflevering 5837	59
Aflevering 5838	62
Aflevering 5839	65
Aflevering 5840	68
Aflevering 5841	72
Aflevering 5842	76
Aflevering 5843	79
Aflevering 5844	82
Aflevering 5845	85
Aflevering 5846	88
Aflevering 5847	91
Aflevering 5848	94
Aflevering 5849	97
Aflevering 5850	100
Aflevering 5851	103
Jacqueline Crevoisier	
– De bovenbazen	106
– De uitvalsels	111
Bijlage I: Feride Çiçekoğlu	114
Bijlage II: Mohieddeen Ellabbad	116
Bijlage III: Stripwedstrijd	120

Overzicht van vertalingen

Marten Toonder (Nederlands)	5831 – 5851
Adam Bžoch (Slowaaks)	5831 – 5851
Feride Çiçekoğlu (Turks)	5831 – 5836
Sabrina Corbellini (Italiaans)	5831 – 5840
Duoduo (Chinees)	5831 – 5832
Mohieddeen Ellabbad & Nuha Al-Radi (Arabisch)	5831 – 5836
Vernie February (Afrikaans)	5831 – 5833
Péter Kántor (Hongaars)	5831 – 5836
Nasim Khaksar (Farsi)	5831 – 5851
Kasiya Makaka (Chichewa)	5831 – 5835
Gcina Mhlophe (Kossa)	5831 – 5834
Paul Middellijn (Sranang)	5831 – 5851
Marin Sorescu (Roemeens)	5831 – 5836
Eduard Uspenski, Natasha Gerasimova & Alexandre Shaknazarov (Russisch)	5831 – 5833 en 5840 – 5841
Jean Pierre Vallotton (Frans)	5831 – 5832 en 5834
Marten & Eiso Toonder (Engels)	5831 – 5851
Peter Wessels (Duitse basisvertaling)	5831 – 5836
Jacqueline Crevoisier (Duits – De Bovenbazen & De Uitvalsels)	

Dit vooraf

Marten Toonder in zestien talen, in drie dagen tijd (20 – 23 januari). Het resultaat ligt voor u en er kan meer worden verwacht – in boekuitgaven, tijdschriftpublikaties en op de televisie in Rusland, Egypte of elders.

Het is waar en niet waar. Een feit is dat negentien deelnemers aan *Als u bedoelt wat ik begrijp / Story International III* zich drie dagen lang intensief hebben beziggehouden met de vertaling vaan een door Marten Toonder gekozen fragment uit *Heer Bommel en de Trullenhoedster* in hun eigen talen. Zij hebben dat gedaan onder leiding en met medewerking van Aart van Zoest en Annemarie Korevaar. Met hun beider hulp en met adviezen van Eiso Toonder zijn zij tot het gemeenschappelijk resultaat gekomen dat op 23 januari met succes aan de festivalbezoekers kon worden gepresenteerd.

Drie dagen stond er voor het vertaalproject. Daaraan moet echter worden toegevoegd dat de meeste deelnemers de fragmenten al eerder toegestuurd hadden gekregen, met een basisvertaling in het Engels. Zij wisten van tevoren wat er in Rotterdam van hen verwacht zou worden en hadden al kennis kunnen maken met een stukje onvervreemdbaar Nederlands cultuurbezit. Tevens was tot hen doorgedrongen dat de teksten eigenlijk als onvertaalbaar golden, maar dat er niettemin al goede vertalingen bestonden. Zoals die van Jacqueline Crevoisier in het Duits.

De keuze van Marten Toonder voor het vertaalproject bleek een gelukkige. Iets daarvan was al in een vroeger stadium gebleken. De Hongaarse dichter Péter Kántor had zich er al over beklaagd dat hij alleen maar fragmenten had gekregen. Hij wilde het hele verhaal kennen. De Russische Natasha Gerasimova kwam met een kant en klare vertaling en vol goede voornemens naar Nederland, de Egyptenaar Mohieddeen Ellabbad liet al bij aankomst een vertaling in het Arabisch zien en had nu, vooral wat de illustraties betreft, problemen. Die zouden in een eventuele Arabische uitgave in tegenovergestelde/spiegelbeeldige volgorde en richting moeten worden gepubliceerd. Intussen zorgde Duoduo voor een Chinese bewerking van het gedicht 'De verten lonken', uit de bundel *Hanezang* van Querulijn Xaverius Markies de Canteclaer van Barneveldt.

Visuele vertalingen van de dagbladstrips, gemaakt door studenten van de academies in Den Haag en Rotterdam, werden tijdens het festival geëxposeerd in het Bibliotheektheater in Rotterdam, een initiatief van hun docent John Verberk. Waarom deze details en kleine bijzonderheden, terwijl het in de meeste gevallen nog slechts om voorlopige vertalingen gaat, een fase in een werkproces? Eigenlijk alleen maar om te zeggen hoe gelukkig en geslaagd de onderlinge samenwerking in een dergelijk project kan zijn en tot welke resultaten dit kan leiden. De deelnemers werd gevraagd naar de benamingen van Heer Bommel en Tom Poes in hun talen. Die waren zeer verschillend en in sommige gevallen weer ongeveer gelijk aan de Nederlandse. Vast stond echter dat beide personages en ook de andere figuren zich vast in de hoofden en harten van schrijvers in zestien talen hadden gegrift en dat die er niet gauw door zouden worden losgelaten. Bommel en Tom Poes zetten hun weg door de wereld voort. Deze publikatie is daarvan een momentopname.

Rotterdam, januari 1993

Eduard Uspenski
Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov

МИСТЕР БАМБЛ И ХОЗЯИКА ТРОЛЯ

Однажды в глубине Мрачной Долины жила-была бедная вдова со своей маленькой дочкой. Жили они в обветшалой хижине, в щели которой свободно проникали ветер и дождь. И водились в этой хижине разные твари: крысы, жабы и жуки. Однако маленькую женщину это не печалило:

"Зато нам не нужно тратить денег на еду,- говорила она, готовя питательный суп для своей дочки.

Трогательно было смотреть как несмотря на такие ужасные условия, бедная вдова пыталась делать всё возможное, чтобы обеспечить своей дочке беззаботное детство. Она вырезала ейножом игрушки из костей и делала платья из крапивных листьев. Она передавала девочке свои знания о травах и о науке заклинаний.

А в ночь полнолуния они устраивали скромный ужин, которым девочка всегда наслаждалась.

Не удивительно, что как-то раз, один богатый холостяк, проходя мимо, остановился и с умилением посмотрел в сторону хижины.

В это самое время вдова старательно сметала мусор в кучу, наверху которой сидела девочка, обгладывая рыбную кость.

Легкий ветерок разносил запах плесени и гниющих листьев, и всё это создавало атмосферу, которая редко встречается в современном мире.

" Отлично,-прошептал незнакомец,-это как раз то, что я искал."

Herr Bommel und die Trüllenhüterin

Vor noch nicht so langer Zeit wohnte im tiefsten Dunklen Wald eine arme Witwe, welche ein kleines Töchterchen hatte, das Ivy hiess. Die baufällige Hütte, die ihnen Obdach bot, war an allen Ecken und Enden undicht, so dass der Wind und der Regen dort freies Spiel hatten. Auch nistete dort sehr viel Ungeziefer wie etwa Ratten, Käfer und Kröten; aber das fand die Alte nicht so schlimm.

'So kann ich am Essen sparen,' pflegte sie zu sagen, wenn sie daraus ein nahrhaftes Süppchen zog, ' das Kind isst Mir die Haare vom Kopf.

Ja, es war rührend zu sehen, wie sie in ihren kummervollen Umständen alles daransetzte, dem Mädchen eine sorglose Jugend zu geben. Sie bastelte Spielzeug aus Knochen und Beinen, sie nähte Kleider aus Nesselblatt, sie gab Unterricht in Kräuterlesen und Weissagen, und bei Vollmond gab es immer ein einfaches kleines Fest, das das Kind mit vollen Zügen genoss.

Kein Wunder, dass ein vermögender Junggeselle, der dort eines Tages vorüberging, seinen Schritt verhielt und lächelnd das Häuschen betrachtete. Die Witwe kehrte fleissig und reinlich die Abfälle auf einen Haufen, worauf das Kind von einer Fischgräte naschte. Der faule Sommerwind führte die Gerüche von faulenden Blättern und verrotteten Schwämmen mit sich, und das Ganze atmete eine Atmosphäre, wie man sie nur selten trifft.

'Genau,' murmelte der Passant, 'gerade was ich suche!'

Eduard Uspenski
Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov

Глядя с удовлетворением на эту сцену, он вошел в хижину и дружелюбно поздоровался.
"Мир дому твоему от тени на пути твоём,-сказал он, поклонившись. -Нам нужно кое-о-чем переговорить, ибо мне кажется у нас с тобой одни и те же идеалы в этой жизни. Меня зовут Пак, магистр Хокус Пак, и в знатных кругах моё имя неизвестно."
Бедная вдова смотрела на незнакомца с некоторым подозрением. Однако его обрамленное сединами лицо с едва заметной улыбкой убедило её, что ему можно доверять.
"Что Вы хотите?"-спросила она спокойным голосом.
"Это касается девочки"- ответил старик." У неё прекрасные задатки и её ожидает большое будущее. Я это вижу. К сожалению ты не можешь ей дать того, чего она по праву заслуживает. Ей нужно хорошее образование и первоклассный педагог."
"Но на это нужны деньги"- сказала маленькая женщина, тяжело вздохнув.
"Деньги не проблема"- заверил её незнакомец. "Я могу добыть из свинца сколько угодно золота. Ты можешь доверить мне образование своей дочери. Если она попадет в мои руки - считай, что её будущее решено."
Сказав это, он вытащил из мешка слитки золота, и после недолгих уговоров вдова согласилась доверить судьбу своей дочери богатому магистру.

Er stieg mit einem wohlgefälligen Blick zur Hütte hinunter und grüßte freundlich.

'Schatten auf deinen Pfad, gute Frau,' sagte er 'Ich muss kurz mit dir reden, denn mir kommt vor, dass du und ich dieselbe Auffassung vom Leben haben. Mein Name ist Fidibus, Magister Hokus P. Fidibus, und ich bin kein Unbekannter in gewissen Kreisen!'

Die arme Witwe warf ihm einen misstrauischen Blick zu, aber ein Blick auf seinen ergrauten Züge und sein schiefes Lächeln lehrte sie, dass sie ihm trauen konnte.

'Is was?' fragte sie entgehenkommend.

'Es geht um das Kind,' fuhr der Greis fort. 'Ein vielversprechendes Mädchen mit einer schönen Zukunft, das sehe ich sofort. Du kannst ihr hier nicht geben, was sie braucht, Mütterchen. Sie braucht eine gute Erziehung und eine erstklassige Ausbildung von einem eingeweihten Lehrer...'

'Das kostet Geld,' sagte die Alte mit einem schnarrenden Seufzer.

'Gold ist kein Hindernis,' versichtert der Fremde. 'Ich mache es aus Blei; soviel wie ich brauche. Du kannst die Ausbildung deines Töchterchens ruhig mir überlassen. Sie hat Talent und wenn ich mich darum kümmere ist ihre Zukunft gemacht.'

Während er so sprach schöpfte er eine Handvoll Goldstücke aus seinem Ranzen und nach einigem Gefeilsche vertraute die arme Witwe die Erziehung ihres Augensterns dem vermögenden Magister an.

Eduard Uspenski
Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov

Он привёл девочку в Пещеру, которая находилась в Черных Горах, обставленную с роскошью и уютом. Именно здесь, в этой пещере, под руководством филантропического старика, хрупкое создание превратилось в элегантную молодую леди. Но не только была она хороша собой. Ум её развивался с поразительной быстротой. Её наставник обучал её наукам, в которых он сам был магистром. Он научил её распознавать чудотворные травы, и действие сверхъестественной силы теперь уже не было для неё секретом.

"Я думаю ты уже достаточно образована,-сказал ей однажды старик. "Ты знаешь о всемогущих Сет и Зазель и ты постигла науку о травах. Теперь мы можем выйти в большой мир, но ты не войдешь в него с пустыми руками. Это не в моих правилах. Однако прежде всего я должен дать тебе имя, ибо это одна из самых важных вещей в жизни. Я назову тебя Айви. Запомни это имя.

С этими словами старик прошаркал в угол и потянул за тяжелый занавес.

"Здесь ты найдешь то, что считается важным для жизни в этом мире - продолжал он.

С удивлением и восторгом смотрела Айви на сокровища, которые открылись её взору. Слитки золота покрывали пол, груды украшений из драгоценных камней сияли ослепительным блеском, а в глубине можно было видеть коллекцию вечерних туалетов и другой одежды.

Marten en Eiso Toonder — Engels

He brought the child to a cave in the Black Mountains, which he had furnished comfortably and with great luxury. It was here that the frail creature grew up, under the guidance of the philantropical old man, into an elegant young lady. But besides her looks her mind also developed strikingly. Her guardian instructed her in those subjects in which he was a magister; he taught her to determine uncommon herbs, and the powers of egovibrations were no longer secrets to her.

'You are well advanced,' said the old man one quiet afternoon. 'You know of Seth and Zazel and you know how to handle Drooselherbs. Now we can venture out into the wide world. But not empty-handed. I am not like that. First I'll give you a name, because it is one of the most important things in life. Your name is Ivy; remember it well.'

The old thereupon shuffled to a corner of the cavern and tugged at a heavy curtain.

'Behind this,' he continued, 'you'll find a few of the things which are considered as important. You may take as much as you want.'

Amazed Ivy looked at the treasure of valuables which became unveiled. Gold pieces covered the floor, jewels sparkled in abundance, and in the background one could see a rich collection of banqueting and other outfits.

Peter Wessels — Duits

Er brachte das Kind in eine Höhle in den Schwarzen Bergen, die er konfortabel und mit grossem Luxus eingerichtet hatte. Dort wuchs es unter der Leitung des menschenfreundlichen Greises heran zu einer anmutigen jungen Frau. Aber nicht nur äusserlich, auch innerlich entwickelte sie sich in auffälliger Weise. Ihr Vormund unterrichtete sie in den Künsten, in denen er Magister war, er lehrte sie das Bestimmen von Spinngewebschwämmen und auch die Kraft des Egobebens hatte schliesslich keine Geheimnisse mehr für sie.

'Du bist so weit,' sprach der Greis an einem stillen Nachmittag im Nachsommer. 'Seth und Zazel sind dir bekannt und ebenfalls kannst du mit dem Druselkraut umgehen. Nun können wir in die weite Welt hinein. Aber nicht mit leeren Händen; so bin ich nicht!'

Er stakste in eine Ecke der Höhle und zog einen schweren Vorhang beiseite.

'Dahinter,' fuhr er fort, 'wirst du einige Dinge finden, die man im allgemeinen für wichtig hält. Du darfst davon nehmen, was du willst.'

Ivy machte große Augen, kein Wunder. Es war eine große Menge Kostbarkeiten ans Licht gekommen. Goldstücke bedeckten den Boden, Edelsteine glitzerten und im Hintergrund konnte man eine prächtige Ansammlung von Festkleidern und andern Gewändern gewahren.

Die treue Leserschar weiß längst, daß der Marquis de Cantecler an frühen Spaziergängen Gefallen findet. Darum werden die Leser sich auch nicht wundern, den adligen Herrn an einem schönen Morgen auf der blühenden Heide anzutreffen. Ein leichter Wind führte das Gesumm von Bienen und den Geruch von Honig mit sich und der Marquis starrte etwas wehmütig einem Schwarm Gänse nach.

'Tiens,' murmelte er 'Die Ferne stillet mein Verlangen; in der Fremde lockt das Abenteuer; Wo einst die Stimmen klangen; dort wird es kalt und ungeheuer; voller Unruh klopft mein Herz...'

Er schwieg plötzlich, denn während er rezitierte, ließ er seinen Blick fallen auf ein merkwürdiges Tor, das verlassen auf der Ebene stand, ohne daß es klar wurde, wozu es diente.

'Merkwürdig,' sagte der adlige Herr zu sich selber, 'Vorgestern gab es das dort noch nicht.' Und von einer verständlichen Neugier getrieben begab er sich nach dem Gebäude, um es näher zu betrachten.

'Es ist frappierend; ein solches Tor, das nirgends hinführt. Und dennoch ist das Mauerwerk älteren Datums,' fuhr er mit wachsendem Erstaunen fort. 'Kein Neubau. Eine extra-ordinaire Affäre!'

Grübelnd untersuchte er die Vorder- und Rückseite ohne daraus schlau zu werden; darauf wandte er sich achselzuckend ab, um seinen Spaziergang fortzusetzen. Nun wurde er eine Kutsche gewahr, die sich in schnellem Galopp über den Hügelkamm näherte.

Der Marquis lief langsam weiter, aber er konnte sich nicht versagen, von Zeit zu Zeit einen Blick über die Schulter zu werfen, und als das Fuhrwerk beim Tor hielt, blieb er stehen. Es stiegen zwei Gestalten aus: ein Greis und eine Dame, aber das frühe Morgenlicht erschwerte die Wahrnehmung.

'Parbleu,' murmelte der adlige Herr, 'Der Herr öffnet die Tür... Eine sinnlose Angelegenheit, meiner Meinung nach. Man kann leicht um das Objekt herumlaufen. Sollte ich... hm, ich glaube, daß ich ruhig nähertreten kann ohne unhöflich zu wirken. Ich möchte genau Bescheid wissen.'

Mit diesen Gedanken eilte er auf das geheimnisvolle Gebäude zu, wo der alte Herr sich gerade mit einer Verbeugung verabschiedete, während die Dame durch die Offnung trat. Die Tür fiel gerade geräuschlos ins Schloß, als der Marquis herankam.

'Der Herr ist etwas früh für einen Besuch, hèhèhè!' sagte der Greis mit einem gackernden Lächeln.

'Tiens,' sagte der adlige Herr etwas herablassend. 'Es liegt mir fern, diesem nutzlosen Tor einen Besuch abzustatten, mein Freund! Der Hergang befremdet mich einigermassen, das ist alles. Führen Sie hier vielleicht eine Komödie auf?'

'Das möchtest du wohl gerne,' rief der Andere. Er drehte sich um und ging zur Kutsche zurück.

'Komödie! Jawoll!,' fuhr er über die Schulter blickend fort. 'Spiel und Ernst laufen durcheinander für deine Sorte, mein Herr. Merke dir meine Worte!'

Marten en Eiso Toonder — Engels

He mounted the awaiting carriage which rode away at full trot, leaving the marquis in a clouded mood.

'An unmannerly greybeard,' mumbled the marquis of Chanteclere.

'But where has the lady gone?'

He searched the gateway, but there was no sign of any human life. No wonder that the nobleman became confused. His recent poetic mood gave way to one of restless excitement; so much so that he hurried over to the Gentleman's Club to relate his experiences.

Here we finally come across Mr. Bumble sitting idle in a club armchair, engaged in a conversation with the mayor.

'Timbletown really is a hole!' complained the magistrate. 'I would like to get away from it all. Go south, for instance. There isn't much going on over here and my private life is only so-so. At times my wife can be somewhat eh...difficult, you know.'

'I don't have much trouble like that,' said Mr. Bumble. 'A gentleman of my standing has a fine and useful life surrounded by good books and art objects. And if it gets a bit quiet, my neighbour always has a cup of tea and time for a chat, if you know what I mean. I mean Miss Doddle.'

At that moment the marquis of Chanteclere entered, wearing a singular expression on his noble face which caused the gentlemen to suspend their conversation forthwith.

Peter Wessels — Duits

Er verschwand in die wartende Kutsche, welche in schnellem Tempo davonfuhr, den Marquis bedrückt zurücklassend.

'Eine unangenehmer Alter!' murmelte Marquis de Cantecler. 'Aber wo ist die Dame geblieben?'

Er lief spähend um das Tor herum, aber es war keine Spur von Leben zu erkennen. Es ist deshalb nicht verwunderlich, daß der adlige Herr in Verwirrung geriet. Die Gedichtzeilen, mit denen er beschäftigt war, verwischten sich und in einem erregten Zustand eilte er nach dem Kleinen Klub, um zu berichten, was ihm widerfahren war.

Dort begenen wir endlich Herrn Bommel der, in einem Klubsessel hängend in ein Gespräch mit dem Bürgermeister verwickelt war.

'Rommeldam ist eigentlich ein Nest!' sprach der Magistrat. 'Ich möchte mal gerne raus. In den Süden oder so. Hier ist nichts los und daheim ist es auch nicht alles. Meine Frau kann manchmal eh... etwas schwierig sein, nicht wahr?'

'Das stört mich weniger,' sagte Herr Ollie 'Ein Herr in meiner Position hat ein schönes und nützliches Leben mit guten Büchern und Kunstgegenständen um sich herum. Und wenn es manchmal etwas still ist, hat meine Nachbarin immer eine Tasse Kaffee und ein nettes Schwätzchen, wenn Sie verstehen, was ich meine. Fräulein Doddel meine ich!'

In diesem Moment trat der Marquis herein, und auf seinem noblem Antlitz zeigte sich ein dermassen eigenartiger Ausdruck, daß die beiden Herren ihr Gespräch abbrachen.

Paul Middellijn **Sranang**

Tom Poes no wakti san frow Doddel ben go du. A waka go na a pasi en djomposdon na tapu wan baki fu wan fraktiwagi di be-e psa go na a bun see. 'Mi no sabi san ede mek a sma disi e senwe so,' Masra Ollie nanga mi ondrofeni moro dangrafa sani di wi no ben gwenti kwetkweti. Ala di mi musu agri, taki Masra Ollie ben bruya pikinso tide. En mi srefi nooiti shi wan nengredoro a tapu heegron. Dat wan sani!' Na ini na denki di a be-e denki a wagi ben doro heegron, na a pisi pe a nengredoro ben musu fu de. Seesee fu na presi Tom Poes djompo saka en bigin luku lontu. Furu no ben de fu shi! Safri wan swit winti be-e seki den *heegronwwiri* en a wansi o fara yu ben luku soso den spesrutu pikin bergi santi fu heegron ben de fu shi. Ma na midri fu na tiri nanga safu winti fu heegron wan lagi en morsu kampu ben knapu...'na wan brokobroko masanga...' Dan na disi naa doro di a markies be-e taki'. Tom poes be-e denki di a waka go miti en. 'Dat wan soortu negredoro. Ef dis na ala, wan *skapumankampu*. Soso wan puwemaman kan shi wan tra sani na ini a brokobroko kampu disi.' A bigin smeri wan sani. Safri winti be-e cha wan *dangrafa fragransi* kon tuka nanga en noso. A no ben djersi skapu smeri nowan fasi.

Eduard Uspenski **Russisch**
Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov

Том Пусс соскочил с грузовика у самого края болота и деловито осмотрелся. Ничего интересного он не увидел. Ветерок лениво трепал вереск, склоны холмов сонно замерли на горизонте. Прямо посередине этой тихой картинки стояло что-то очень похожее на плохие ворота.

"Наверное, это и есть те ворота, о которых говорил маркиз, - подумал Том Пусс, подойдя поближе. - Хороши "ворота"! Да это просто вход в овчарню. Надо быть большим поэтом, чтобы почуять тут что-то другое." Том решительно принюхался, но уловил запах очень мало похожий на запах овец. "Несет, как из погреба", - подумал Том Пусс, с удивлением разглядывая поганки, украшавшие ворота. Он затоптался у входа, ожидая для себя всяких неприятностей.

"Никто здесь не живет",- подумал он, но раньше, чем он успел шагнуть на порог, дверь с неприятным скрипом отворилась и на пороге застыла плохо одетая фигура.

Paul Middellijn **Sranang**

'Pritfinga, kroiti, todowwiri' Tom Poes skreki ferwondru di a shi den bigi *todoprasoronesi* di ben panja lontu na oso. Fredefrede a tan tnapu na mofo doro. No wansma e libi dja.'a prakseri! Ma fosi a pot wan futu go na fesi...a doro be-e opo pieieieeeee..en wan frodjadja sama ben tnapu na mofodoro. 'Fisitti. Dat na wan bun sani. Mi abi en fanowdu. Kon naini pikin masra dan yu e kisi wan kuku fu mi.' 'Mi no lostu kuku,' Tom poes piki bakabaka fredefrede, suma na yu. Mino shi yu ini na birti bifo. Na libi yu kon libi djaso?' 'San y-e aksi aksi sani so a sama taki. Yu na wan pikin masra di wani sabi tumsi. Ma kon na insee, ef yu no wani kuku mi abi wan sukrusani gi yu..wan grasi swawatra...wan moy buku nanga prenchi mi abi tu..ef yu wani yu kan luku dati..san y-e taki?' 'Hmmmmmmm...,' Tom Poes taki dan a 'naki tu futu go na baka. Now mi sabi. Yu na wan wisuma, wan bonu-uma. Ma yu no mu denki yu kan chisi mi nanga moy wortu...mi no lostu yu sukrusani.' Tom Poes dray baka en waka gwe esesi.

Eduard Uspenski **Russisch**
Natasha Gerasimova
Alexandre Shaknazarov

"Господи, да у нас гости, - сказала фигура глухим голосом. - Это мило. Жду не дождусь. Входи, дорогой, получишь вкусного печенья".

"Я не ем печенья, - сказал Том Пусс на всякий случай. - Вы кто? Раньше я вас не видел? Вы недавно сюда приехали?

"Ах, сколько у нас вопросов! Ах, какие мы любопытные! Ты бы зашел все-таки. Не съем. Не хочешь печенья, получишь лимонада. Могу дать конфету. Есть книжка с интересными картинками, - сказала она, понизив голос. - Ну, как?"

"Ах, вот как, - сказал Том Пусс, отскочив от ворот. - Я все понял. Вы ведьма. И не думайте, что дело в конфетах!"

Он повернулся и побежал. Ну, просто исчез.

Bijlage III

Stripwedstrijd

NRC Handelsblad, maandag 25 januari 1993, achterpagina

Stripwedstrijd Story International

Heer Bommel herzien

In Rotterdam werd de afgelopen dagen voor het derde achtereenvolgende jaar het vertellersfestival *Story International* gehouden. Vast onderdeel van het festival is een vertaalproject dat dit keer was gewijd aan Marten Toonder. Daarom kreeg Story International III de titel 'Als u bedoelt wat ik begrijp'. De aandacht voor heer Bommel inspireerde John Verberk, docent aan de Koninklijke Academie in Den Haag en aan de Academie van Beeldende Kunsten in Rotterdam, om een stripwedstrijd onder zijn studenten uit te schrijven. De academieleerlingen werden uitgenodigd vijf strips te tekenen, bestemd om vijf dagen achter elkaar in een Nederlandse krant te worden afgedrukt. Als leidraad bij de opgave dienden omschrijvingen van de tekeningen die Marten Toonder gebruikte voor de eerste vijf afleveringen van zijn stripverhaal 'Heer Bommel en de Trullenboedster'.

Als beste inzending werd de strip van Remko Kalkman, vierdejaars student aan de Rotterdamse academie, door de jury uitverkoren. Opvallend is zijn „grafisch raffinement", zegt het juryrapport onder meer. Een eervolle vermelding — zijn inzending was belaas niet compleet — kreeg Luuk Bode, derdejaars student in Rotterdam. Zijn strip „ademde nog het meest de geest van deze door de videoclip beheerste tijd", vonden de beoordelaars.

Van beide tekenaars drukken we hierbij de beste stripaflevering af, samen met de bij dit fragment behorende orginele tekst van Marten Toonder uit 'Heer Bommel en de Trullenboedster'.

MAX VAN ROOY

Hij bracht het kind naar een grot in de Zwarte Bergen, die hij gemeefelijk en met grote moeite had ingericht. Daar groeide het onder leiding van de menslievende grijsaard op tot een bevallige jonge vrouw. Doch niet alleen uiterlijk, ook innerlijk ontwikkelde zij zich op opvallende wijze. Haar voogd onderrichtte haar in de Kunsten waarin hij magister was, hij leerde haar het determineren van webzwammen en ook de kracht van de egotrilling had ten slotte geen geheimen meer voor haar.

„Je bent zover", sprak de grijsaard op een stille middag in de nazomer. „Set en Zazel zijn je bekend en ook kan je met het droeselkruid omgaan. Nu kunnen we de wijde wereld in. Maar niet met lege handen, zo ben ik niet!"

Hij scharrelde naar een hoek van de spelonk en trok een zwaar gordijn opzij.

„Hierachter", hernam hij, „zal je enkele zaken vinden, die men in de wandeling als belangrijk beschouwt. Je mag er van nemen wat je wilt."

Ivy zette grote ogen op, en geen wonder. Er was een grote verzameling kostbaarheden aan het licht gekomen. Goudstukken bedekten de grond, juwelen fonkelden en op de achtergrond kon men een uitgezochte verzameling feest- en andere gewaden waarnemen.

Bommel volgens Luuk Bode

Trouwe lezertjes weten dat de markies De Canteclaer genoegen schept in vroege wandelingen. Ze zullen dan ook niet verbaasd zijn de edelman op een mooie ochtend op de bloeiende heide aan te treffen. Een zacht windje voerde het gezoem van bijen en de geur van honing met zich mede en de markies staarde met enige weemoed een vlucht trekkende ganzen na.

„Tiens", prevelde hij

„De verten lonken;
In den vreemde wacht het avontuur
Waar eens de stemmen klonken,
Daar wordt het koud en guur.
Vol onrust klopt mijn hart..."

Hij zweeg plotseling, want al reciterend was zijn oog op een eigenaardig poortje gevallen, dat verlaten op de vlakte stond, zonder dat het duidelijk was waarvoor het diende. „Vreemd", sprak de edelman tot zichzelf. „Eergisteren was het daar nog niet. En door een begrijpelijke nieuwsgierigheid gedreven begaf hij zich naar het bouwwerkje om het nader te beschouwen. „Het is frappant; zo'n deur die nergens heen voert. En toch is het metselwerk belegen", hernam hij met toenemende verbazing. „Geen nieuwbouw. Een extraordinaire affaire!" Peinzend onderzocht hij de voor- en achterkant zonder er wijzer van te worden. Daarop wendde hij zich schouderophalend af om zijn wandeling te vervolgen en nu werd hij een koets gewaar, die in snelle galop over de heuvelrug naderde.

Markies De Canteclaer volgens Remko Kalkman

Colofon

Deze bundel is onder grote tijdsdruk tot stand gekomen. In de tweede druk zijn er enkele correcties en verbeteringen aangebracht.

Redactie: Annemarie Koorevaar, Marc W. Mooij, Eiso Toonder en Aart van Zoest.

Met dank aan: Marjolijn Abel, Christy de Back, Bram van Dijk, Matthieu van der Heiden, Debbie Hoek, Arend Keemink, Yvonne Kniese-van Scheindelen, Margreet Mooij, Dick van Pelt, Harry Smit en Marga Stegeman.

Met speciale dank aan de TU Delft, Dienst In- en Externe Betrekkingen en het Audio Visueel Centrum.

Druk: BGS, Schiedam

Uitgave van:
Stichting Story International
de Doelen
Kruisstraat 2
3012 CT Rotterdam
010 – 413 43 30